

Het Boek van de Hemel

Deel 17

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 17

10 juni 1924 - 4 augustus 1925

Deze teksten zijn gebaseerd op
de vertaling van de heer Guy Harvey
en het originele Italiaanse manuscript

Wij wachten op de officiële vertaling van het Vaticaan
Studie-uitgave
Voor privégebruik

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis

<https://volontedivine.lumenluminis.xyz>
<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>

17-1- 10 juni 1924 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, moet alles omvatten. De Goddelijke Wil is het begin en de bestaansredenen van de mens.

Deze morgen, nadat ik zoals gewoonlijk de heilige Communie had ontvangen, zei ik tegen mijn lieve Jezus:

"Mijn Leven, wanneer ik in uw gezelschap ben, wil ik daar niet alleen zijn, maar ik wens dat alles en iedereen bij mij zijn.

Ik wil niet alleen dat al uw kinderen bij mij zijn om U gezelschap te houden, maar ook alle dingen die U hebt geschapen.

Dan, in uw allerheiligste Wil, waar alles te vinden is, zullen wij allemaal samen U aan uw Voeten, kunnen aanbidden, danken en zegenen."

Bij deze woorden zag ik alle geschapen dingen zich vlug rond Jezus verzamelen om Hem eer te kunnen bewijzen.

Dus zei ik tegen Jezus: Zie, mijn Liefde, hoe mooi zijn uw Werken!

De zon komt voor U op met haar prachtige stralen

- om U te omhelzen en te aanbidden,

De sterren vormen een kroon om U heen en glimlachen naar U met hun glinsteringen. Zij zeggen U: "Hoe groot bent U!

Wij verheerlijken U voor altijd en eeuwig".

De zilveren zee zegt met haar harmonieus ruisen eveneens tot U:
"Oneindige dank aan onze Schepper."

En ik:

- ik omhels en aanbid U samen met de zon,

- ik verheerlijk U met de sterren en

- ik dank U met de zee.

Maar hoe kan ik alles wat ik heb gezegd herhalen

door alle geschapen dingen rondom Jezus te roepen!
Als ik alles zou willen zeggen, zou dat te lang duren.
Het leek me dat elk geschapen ding een bijzondere rol vervulde
om eer te bewijzen aan zijn Schepper.

Daarbij dacht ik dat ik mijn tijd verspilde en dat dit niet het soort gebed
was dat ik na de communie tot Jezus moest richten.

In al zijn goedheid **zei** mijn **lieve Jezus mij**:

"Mijn dochter, mijn Wil omvat alles.

En wie in Hem leeft, mag zich niets laten ontgaan wat Mij toebehoort.

Als hij ook maar één ding verwaarloost, kan je zeggen
dat hij mijn Wil niet alle eer en glorie geeft die Hij verdient,
en dat zijn leven in Hem niet volledig is.

Hij geeft mijn Wil geen teruggave voor alles wat Hij hem schenkt.
In feite geef Ik alles aan degene die in mijn Wil leeft.
En Ik toon hem mijn Liefde op triomfantelijke wijze via mijn Werken.
Hij moet op zijn beurt zijn liefde voor Mij tonen
door dezelfde weg te gaan.

Zou het niet aangenaam voor jou zijn
als iemand die jij bemint, om jou een plezier te doen:
je zou eren voor alle mooie en gevarieerde dingen die je hebt bereikt en
als hij die om jou heen zou leggen en hen één voor één zou aanwijzen,
en je zou zeggen: "*Kijk, dit zijn jouw werken!*"

Wat is dit mooi! Wat is die andere artistiek!
Deze derde is een waar meesterwerk!
Dit vierde heeft een prachtige verscheidenheid aan kleuren,
en deze andere is werkelijk betoverend!
Wat een vreugde zou je voelen en wat een glorie zou je eruit halen!

Zo is het ook voor Mij. Wie in mijn Wil leeft, moet als het ware
het kloppend hart van de hele Schepping zijn.

Hij omvat alle personen en alle dingen.
Hij heeft hun hartenklop in zich krachtens mijn Wil.

Hij moet van *al deze hartkloppingen één enkele hartklopping vormen.*

Door middel daarvan zal hij

- Mij de hartslagen van iedereen en alles terug te geven, en
- Mij alle Glorie en alle Liefde die uit Mij zijn voortgekomen, terugbrengen.

In de ziel waar mijn Wil heerst, moet Ik alle zielen vinden.

Deze ziel die alles omvat, kan Mij alles geven wat de anderen Mij zouden moeten geven.

Mijn dochter,

het leven in mijn Wil is totaal anders dan andere vormen van heiligheid.

Daarom kunnen de manier van leven in mijn Wil en de lessen die daarmee verband houden niet gevonden worden.

Je kan zeggen dat andere vormen van heiligheid slechts schaduwen zijn van mijn Goddelijk Leven.

Mijn Wil is de Bron ervan.

Wees daarom aandachtig voor de manier waarop je in mijn Wil leeft. Zo kan jij aan degenen die in mijn Wil willen leven de ware manier om in Hem te leven en de precieze lessen die daarmee verband houden, doorgeven. En zo kunnen zij de ware Heiligheid van het Goddelijke Leven bereiken en niet enkel de schaduw ervan.

Toen Ik op aarde was bevond mijn Mensheid zich in de Goddelijke Wil. Zij heeft geen enkele daad, geen enkele gedachte, geen enkel woord, enz. achterwege gelaten om alle handelingen van de mensen te omvatten.

Je kan zeggen dat Ik een Gedachte had voor elke gedachte, een Woord voor elk woord, enz.

zodat mijn Vader volledig verheerlijkt kon worden en de mensen Licht, Leven, Weldaden en Genezing konden ontvangen.

Alles bevindt zich in mijn Wil.

En wie daarin leeft

- moet alle mensen omvatten en
  - moet al mijn Daden overlopen
- en hen een nieuwe Goddelijke Tint geven, geput uit mijn Wil,
om Mij een vergoeding te geven voor alles wat Ik heb gedaan.

Alleen zij die in mijn Wil leven, kunnen Mij deze vergoeding geven.

Ik reken op hen om:

- de Goddelijke Wil in verbinding te brengen met de menselijke wil en
- zijn Goede dingen daarin te storten.

Ik wil dat zij, door als tussenpersonen op te treden en dezelfde weg te volgen als mijn Mensheid, de deuren van het Koninkrijk van mijn Wil openen die door de menselijke wil gesloten zijn.

Daarom is jouw zending groot

En zij vereist dat jij jezelf opoffert en zeer aandachtig bent.

Na deze woorden voelde ik me volledig ondergedompeld in de
allerhoogste Wil.

Jezus vervolgte:

"Mijn dochter, mijn Wil is alles en bevat alles.

Het is het begin en het einde van de mens.

Zo heb Ik, toen Ik de mens schiep,

- hem geen wetten opgelegd en
- geen sacramenten ingesteld.
- hem enkel mijn Wil gegeven.

Dat was meer dan voldoende om alle te bereiken doelen te bereiken:

- niet een kleine heiligheid,
- maar de goddelijke Heiligheid zelf.

De mens bevond zich op zijn bestemming:

hij had niets anders nodig dan mijn Wil.

In Haar zou hij op bewonderenswaardige en gemakkelijke wijze alles vinden om hem heilig en gelukkig te maken in tijd en eeuwigheid.

Als Ik hem na eeuwen en eeuwen van Schepping wetten heb opgelegd, dan is dat omdat hij zijn Oorsprong verraden had. Zo had hij zijn betekenis en zijn doel verloren.

Toen Ik zag dat de mens, zelfs met mijn wetten, nog steeds op de weg naar zijn ondergang was, heb Ik de Sacramenten ingesteld als krachtigere middelen om hem te redden.

Maar hoeveel misbruiken, wat een heiligschennissen!
Velen gebruiken de Wetten en de Sacramenten om nog meer te zondigen en om naar de hel te gaan.

Met mijn Wil, die het begin en het einde is:

- is de ziel echter veilig,
- wordt ze verheven tot goddelijke Heiligheid.
- bereikt zij volledig het doel waarvoor zij geschapen is, zonder het minste gevaar Mij te kunnen beledigen.

De veiligste weg is dus mijn Wil.

De Sacramenten zelf, kunnen, als ze niet in overeenstemming met mijn Wil worden ontvangen, veroordeling en ondergang veroorzaken.

Daarom leg Ik zo veel nadruk op mijn Wil. Omdat de ziel daarin alle goede Hulpmiddelen vindt en alle Vruchten ervan ontvangt.

Zonder mijn Wil kunnen de sacramenten zelf vergif zijn en de ziel tot de eeuwige dood leiden.

17-2- 14 juni 1924 - Het belang voor Luisa om orde te hebben in haar Geschriften. De schoonheid van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.

Deze morgen, terwijl ik me in mijn gebruikelijke toestand bevond,
- ik kan niet zeggen of ik droomde,
zag ik mijn overleden biechtvader.

Hij leek iets kroms in mijn geest te pakken om het recht te zetten.

Toen ik hem vroeg waarom hij dat deed, zei hij:

"Ik ben gekomen om je te waarschuwen dat je zorgvuldig moet zijn met wat je schrijft, want God is orde.

Als je een zin of een woord dat de Heer je dicteert, verwaarloost, kan dat een bron van twijfel of moeilijkheden zijn voor degenen die je geschriften lezen."

Toen ik dat hoorde, zei ik tegen hem:

"Misschien heb je gemerkt dat ik nalatig geweest ben?"

Hij antwoordde: "Nee, nee, maar wees altijd voorzichtig; zorg ervoor dat je altijd duidelijk en eenvoudig schrijft wat Jezus je dicteert.

Verwaarloos niets, want als je een klein zinnetje of een enkel woord weglaat, of als je de dingen anders zegt, kan er een gebrek aan orde ontstaan. De juiste woorden dienen namelijk om de lezer te verhelderen, zodat hij de dingen duidelijker begrijpt.

Je zou geneigd kunnen zijn om kleine dingen weg te laten, hoewel vaak kleine dingen grote dingen verduidelijken en grote dingen kleine dingen verduidelijken. Let er dus op dat alles goed geordend is."

Nadat hij dit had gezegd, verdween hij

En ik bleef een beetje perplex achter.

Toen ik me volledig overgaf aan de Goddelijke Wil,

bewoog Jezus zich in mij. Hij zei mij:

"Mijn dochter, hoe mooi is het om een ziel te zien handelen in mijn Wil!"

Door haar handelen, haar gedachten en haar woorden in mijn Wil onder te dompelen, is zij als een spons die al mijn Goede Dingen in zich opneemt. In deze ziel zijn veel goddelijke Daden te zien die omgeven zijn door Licht. En het is moeilijk om de daden van de Schepper te onderscheiden van die van deze mens.

Doordrongen van de eeuwige Wil, bevatten deze daden:

de Kracht, het Leven en de Werkwijze van deze Wil.

Kijk naar jezelf en zie hoe mooi mijn Wil je heeft gemaakt.

Ik sluit Mij in al jouw daden in. Want wie mijn Wil bezit, bezit alles. Ik keek naar mezelf en, oh, wat een Licht straalde er van mij uit! Wat op mij de meeste indruk maakte, was dat ik Jezus in elk van mijn daden opgesloten zag. Zijn Wil sloot Hem in mij op.

17-3- 20 juni 1924 - De Goddelijke Wil bevat volledig geluk. Door in de Goddelijke Wil te leven, bereikt de mens de volmaakte naastenliefde en alle deugden.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam in het gezelschap van mijn lieve Jezus. Vol goedheid nam Hij mijn handen in de Zijne en drukte hen tegen zijn Borst.

Met veel liefde zei Hij mij: "Geliefde dochter, als je eens wist hoeveel vreugde Ik voel wanneer Ik met je spreek over Mijn Wil! Elke nieuwe kennis die Ik je hierover geef, is een geluk dat Ik uit Mij laat komen en dat Ik aan de ziel doorgeef. Ik voel me gelukkiger in haar krachtens mijn eigen Geluk.

Eén van de kenmerken van mijn Wil is namelijk:
God en de mens gelukkig te maken.

Denk aan de verrukking die Wij samen beleven:
Ik door tot je te spreken en jij door naar Mij te luisteren.
We maken elkaar gelukkig. Samen vormen Wij de plant en de vrucht van het ware en eeuwige Geluk.

Evenzo voelen degenen die luisteren naar of lezen over de wonderbare en verrassende Dingen met betrekking tot mijn Wil de zoete betovering van mijn Geluk.

"In verband met *mijn Geluk door mijn Werken*, wil Ik je spreken over:
- de Adel van mijn wil,
- de hoogten die de ziel daarin kan bereiken en
- alles wat zij kan verwerven wanneer zij mijn Wil in zich binnenlaat.

De Adel van mijn Wil is Goddelijk. Bijgevolg daalt Hij enkel neer bij degenen waar Hij een nobele hofhouding vindt.

Zo is Hij eerst in mijn Mensheid neergedaald.

Hij neemt geen genoegen met weinig:

Hij wil alles omdat Hij alles wil geven.

Hoe kan Hij alles geven als Hij niet alles in de ziel vindt om daarin al zijn Goede dingen te plaatsen?

Zo bood mijn Mensheid aan mijn Wil een edele en heilige hofhouding.

Dit bracht mijn Wil ertoe om alle dingen en alle personen in Mij te concentreren.

Zie je niet dat om mijn Wil in een ziel te laten heersen, deze ziel alles in zich moet hebben wat mijn Mensheid heeft gedaan?

De andere mensen delen gedeeltelijk in de vruchten van de Verlossing (afhankelijk van hun ingesteldheid),

Deze ziel verenigt hen allemaal in zich.

En zij vormt zo een nobele stoet voor mijn Wil.

Mijn Wil concentreert dan in deze ziel

- de Liefde die Hij voor iedereen koestert en

- de Liefde die Hij van iedereen verwacht,

Zo kan Hij via deze ziel de liefde van iedereen ontvangen.

Mijn Wil wenst nog meer.

Zij wil ook in deze ziel een vergoeding voor alles,

dat wil zeggen een vergoeding voor alle relaties,

die in de schepping bestaan tussen de Schepper en de mensen.

Anders kan zijn Geluk niet volledig zijn.

Waar Hij heerst, moet mijn Wil aan de ziel kunnen zeggen:

"Als niemand anders Mij bemint of Mij liefde teruggeeft,

ben Ik toch volkomen gelukkig. Want Ik vind alles in deze ziel.

Ik ontvang alles van haar en Ik kan haar alles geven."

Wat over de Drie Goddelijke Personen gezegd kan worden,

kan herhaald worden:

"Wij zijn onaantastbaar, wat de mensen ook doen.
Niemand en niets kan Ons raken of ons Geluk verminderen.
Alleen de ziel die onze Wil bezit kan Ons raken, kan ertoe komen om één te worden met Ons. Deze ziel is gelukkig met ons eigen Geluk.
Zo worden Wij verheerlijkt door haar geluk.

Alleen wanneer mijn Wil volledig heerst onder de mensen,
zal de naastenliefde in hen haar volledige volmaaktheid bereiken.
Krachtens mijn Wil zal elke mens in elk andere mens aanwezig zijn
en hem liefhebben, hem verdedigen en hem ondersteunen
zoals God hem liefheeft, verdedigt en ondersteunt. Elke mens zal in alle
andere mensen terug te vinden zijn, zoals in zijn eigen leven.

Alle deugden zullen hun volledige volmaaktheid bereiken,
omdat ze niet gevoed zullen worden door het menselijk leven,
maar door het Goddelijk Leven.

Daarom had Ik twee Mensheden nodig:

- mijn eigen Mensheid om de Verlossing te volbrengen, en
- een andere mensheid om het 'Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel' te verwezenlijken, die allebei even noodzakelijk zijn.

Want als Ik *met de eerste* de mens moest verlossen,
met de tweede moest Ik de mens in zijn oorspronkelijke staat herstellen
en de stromen van Genade openen tussen de menselijke wil en de
Goddelijke Wil, zodat de Goddelijke Wil op aarde zou kunnen heersen
zoals in de Hemel.

Om de mens te verlossen, heeft mijn Mensheid mijn Wil op aarde laten
heersen zoals in de Hemel. Ik zoek een andere mensheid die,
- mijn Wil in haar laat heersen 'op aarde zoals in de Hemel',
- Mij in staat stelt alle plannen van de Schepping te verwezenlijken.

Wees daarom aandachtig om alleen mijn Wil in jou te laten heersen.
En Ik zal je liefhebben met dezelfde Liefde waarmee Ik mijn
allerheiligste Mensheid heb liefgehad."

17-4- 1 juli 1924 - Het Bloed van Jezus neemt het bij de Goddelijke Gerechtigheid op voor de mensen. Wie zich volledig aan God geeft, verliest zijn persoonlijke rechten.

Ik voelde me erg depressief door het gemis van mijn geliefde Jezus.
O, wat bloedde mijn hart!

Ik had het gevoel van voortdurend te sterven, dat ik zonder Hem niet verder kon en dat mijn martelaarschap niet wreder kon zijn.

Terwijl ik me inspande om Jezus te begeleiden in de verschillende mysteries van ***zijn Passie***, kwam ik bij het mysterie van ***zijn pijnlijke geseling***.

Toen bewoog Hij zich in mij en vulde mij volledig met zijn aanbiddelijke Persoon. Toen ik Hem zag, wilde ik met Hem over mijn pijnlijke toestand praten.

Maar Hij legde mij het zwijgen op en ***Hij zei***: "Mijn dochter, laten we samen bidden. Wij maken een zeer droevige periode door!

Mijn Gerechtigheid, kan zich niet inhouden vanwege de boosaardigheid van de mensen. Zij wil de aarde willen overspoelen met nieuwe straffen.

Het gebed in mijn Wil is dus noodzakelijk:

Het omvat alle mensen en moet

- hen verdedigen en
- mijn Gerechtigheid ervan weerhouden hen te benaderen om hen te straffen.

Hoe ontroerend was het om Jezus te zien bidden! En aangezien ik hem vergezelde in het pijnlijke mysterie van zijn geseling, zag ik hoe Hij zijn Bloed vergoot.

Ik hoorde hem zeggen: "Mijn Vader, Ik offer U mijn Bloed.

Oh, laat het

- het verstand van de mensen bedekken,
  - de slechte gedachten van hen verwijderen en
  - het vuur van hun hartstochten te temperen
- zodat hun verstand heilig wordt.

Moge dit Bloed hun ogen bedekken, zodat zij

- zich niet laten verleiden door slechte genoegens en
- niet bezoedeld worden door het aardse slijk.

Moge dit Bloed

- hun mond vullen en
- hun lippen onbekwaam maken om godslasteringen, vervloekingen en andere slechte woorden uit te spreken.

Mijn Vader,

moge dit Bloed hun handen bedekken,
zodat slechte daden voor hen ondraaglijk worden!

Moge dit Bloed in onze eeuwige Wil stromen
om vervolgens alle mensen te bedekken
en hen beschermen tegen de Rechten van onze Gerechtigheid.”

Wie zou de manier van bidden van Jezus kunnen beschrijven
en zich alles wat Hij heeft gezegd kunnen herinneren!

Daarna zweeg Hij. Hij nam mijn arme ziel in zijn Handen, terwijl Hij haar betastte en onderzocht.

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, wat doet U daar?
Is er iets in mij dat U niet bevalt?"

Hij antwoordde mij: "Ik kneed je ziel en geef haar ruimte in mijn Wil.
Hoe dan ook, Ik hoef je geen rekenschap te geven van wat Ik in jou doe. Want door je volledig aan mij te geven, heb je je rechten verloren.

Al jouw rechten behoren Mij toe. Weet je wat jouw enige recht is?
Dat Mijn Wil de jouwe is en dat Ik je alles geef wat je gelukkig kan maken in de tijd en in de eeuwigheid."

17-5- 16 juli 1924 - God wil de menselijke ziel nieuw Leven inblazen, zodat de Goddelijke Wil er opnieuw kan heersen, zoals op het ogenblik van de Schepping.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, werd ik door mijn geliefde Jezus uit mijn lichaam getransporteerd.

Hij zei mij: "Mijn dochter, de Schepper is op zoek naar de mens om de zegeningen van de Schepping op zijn schoot te leggen.

Hij heeft ervoor gezorgd dat er in elke eeuw

- zielen waren die enkel Hem zochten en
- waarin Hij zijn Gaven kon neerleggen.

In een wederzijdse ontmoeting daalde de Schepper neer uit de hemel en steeg de mens op naar Hem,

- de ene om te geven en
- de ander om te ontvangen.

Ik voel altijd een grote behoefte om te geven.
Het is voor mij een pijnlijk Lijden om Geschenken voor te bereiden en niemand te vinden om hen te ontvangen.

Weet je aan wie Ik de Weldaden die uit Mij voortkomen bij de Schepping kan toevertrouwen? Aan degenen die in mijn Wil leven.

Alleen mijn Wil kan in de ziel de verlangens doen ontstaan die haar geschikt maken

- om de Zegeningen van de Schepper te ontvangen en
- om Hem de dankbaarheid en liefde te geven die zij verplicht is aan de Schepper te geven voor alle weldaden die zij van Hem heeft ontvangen.

Kom dus met Mij mee. Wij zullen samen de Hemel en de aarde doorkruisen. Ik wil in jou het vermogen leggen om de Liefde waar te nemen die Ik in alle geschapen dingen gelegd heb:

- zodat je Mij liefde teruggeeft voor al deze dingen en
- zodat je iedereen liefhebt met mijn Liefde.

We zullen iedereen Liefde geven.
We zullen met z'n tweeën zijn om iedereen te beminnen.
Ik zal dit dan niet meer alleen doen.

Zo zijn we overal naartoe gegaan. Jezus legde in mij de Liefde die Hij in alle geschapen dingen gelegd heeft.
En ik, echode zijn Liefde, en herhaalde met Hem het **'Ik hou van je'** dat alle geschapen dingen bevatten.

Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, toen Wij de mens schiepen, hebben Wij in zijn ziel het meest intieme deel van ons Innerlijk gelegd: onze Wil.
We hebben in hem alle deeltjes van onze Godheid gelegd die hij als mens kon ontvangen, zodat hij ons Evenbeeld werd.

Maar hij brak met onze Wil. Hij behield zijn menselijke wil.
En deze nam in hem de plaats in van de Goddelijke Wil.
Hij verduisterde en besmette zijn persoon.
Hij maakte de deeltjes van onze Wil die in hem waren neergelegd onwerkzaam, zodanig dat hij verminkt en volledig gestoord raakte.

Om: - hem in staat te stellen zich terug met onze Wil te verbinden,
- hem te bevrijden van de duisternis en besmettingen
  waarin hij zich had ondergedompeld, en
- om hem weer te voorzien van de Deeltjes van onze Godheid
  waarmee We hem in het begin voorzien hadden,
is het noodzakelijk dat Ik opnieuw op hem blaas.

Oh, wat verlang Ik ernaar hem opnieuw zo mooi te zien als toen Ik hem schiep! Alleen mijn Wil kan dit grote wonder volbrengen.

Daarom wil Ik op jou blazen, zodat je dit grote Goed ontvangt:
dat mijn Wil in jou heerst en je alle Goede Dingen en Rechten, die Ik aan de mens bij zijn schepping geschonken had, teruggeeft

Met deze Woorden kwam Hij dichterbij.
Hij blies over mij en Hij keek mij aan. Hij kuste mij en Hij verdween.

17-6- 25 juli 1924 - De Heiligheid in de Goddelijke Wil is niet het resultaat van één enkele daad: het is een voortdurende daad.

Deze morgen toonde mijn lieve Jezus zich aan mij, met zijn Armen uitgestrekt in de vorm van een kruis.
Ik nam dezelfde houding aan als Hij.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, de laatste daad van mijn Leven was:

- Mij op het kruis uitstrekken en
- daar blijven liggen tot mijn dood, met open Armen, zonder dat Ik Mij kon bewegen of Mij kon verzetten tegen alles wat men Mij wilde aandoen.

Ik was het beeld van iemand die leeft,
- niet met zijn menselijke wil,
- maar met de Goddelijke Wil.

Omdat Ik

- niet in staat was om te bewegen of Mij te verzetten,
  - en elk recht op Mijzelf verloren was,
- onderging Ik een vreselijke spanning in mijn Armen.

Wat hebben deze allemaal gezegd!

Terwijl Ik mijn Rechten verloren was, werd Mij mijn leven ontnomen.

Maar het doorslaggevende Recht, was dat van de allerhoogste Wil.
Hij gebruikte zijn Oneindigheid en zijn Alwetendheid.
Hij nam alle zielen, zondig of heilig, onschuldig of slecht,
en Hij legde hen in mijn uitgestrekte Armen,
zodat Ik hen naar de Hemel kon brengen.

Ik heb geen enkele ziel geweigerd.

De Goddelijke Wil maakte plaats voor elke ziel in mijn Armen.

De Allerhoogste Wil is een voortdurende daad:

wat Hij eenmaal heeft gedaan, blijft Hij altijd doen.

Mijn Mensheid is in de Hemel en is niet onderhevig aan lijden.

Hij blijft zoeken naar zielen die uitsluitend in de Goddelijke Wil handelen. Zij weigeren God niets en zijn bereid om al hun rechten op te geven ten gunste van de Rechten van mijn Wil.

Mijn Mensheid wil alle zielen, zondig of heilig, onschuldig of slecht, in de armen van deze zielen plaatsen. Deze zijn bereid zich uit te strekken in mijn Wil, met de bedoeling: verder te zetten wat mijn uitgestrekte Armen aan het kruis gedaan heeft.

Daarom ben Ik in jou uitgestrekt, opdat de allerhoogste Wil zijn Werk kan verderzetten om alle zielen in mijn Armen te brengen.

Heiligheid wordt niet bereikt door één enkele daad, maar door een opeenvolging van vele daden. Eén enkele daad vormt noch heiligheid, noch verdorvenheid.

Zonder een opeenvolging van daden zijn de ware kleuren van heiligheid of verdorvenheid afwezig en kan je geen oordeel vellen over het één of het ander. Wat heiligheid doet schitteren en de zegel ervan vormt, is *de opeenvolging van goede daden*.

Niemand kan zeggen dat hij rijk is omdat hij een cent bezit, maar enkel als hij veel bezit: villa's, paleizen, enz.

Heiligheid is het resultaat van vele goede daden, offers, heldendaden, hoewel er ook periodes van leegte, onderbrekingen kunnen zijn.

Heiligheid in mijn Wil kent daarentegen geen onderbrekingen. Zij is verbonden met de voortdurende Daad van de eeuwige Wil. Deze is altijd werkzaam, altijd zegevierend. Hij bemint steeds en houdt nooit op.

Heiligheid in mijn Wil drukt in de ziel:

- de afdruk van de voortdurende Daad van de Schepper,
- zijn voortdurende Liefde en
- de voortdurende instandhouding van alle dingen die Hij geschapen heeft.

De Schepper verandert nooit, Hij is onveranderlijk.

Wat aan verandering onderhevig is,
- behoort tot de aarde en niet tot de Hemel.
Verandering is het lot van de menselijke wil, niet van de Goddelijke Wil.

Onderbrekingen in het Goede komen van de mens,
- niet van de Schepper.
Dergelijke onderbrekingen passen niet bij de Heiligheid in mijn Wil.
Deze moet de kenmerken van de Heiligheid van de Schepper dragen.

Wees dus aandachtig en laat alle rechten aan de Allerhoogste Wil.
Dan zal Ik in jou de Heiligheid in mijn Wil vormen.

17-7- 29 juli 1924 - Handelingen die in de Goddelijke Wil verricht worden, dienen als steun voor Jezus en de ziel.

Deze morgen, na lang wachten, toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mij. Hij leek vermoeid. En alsof Hij in mij een steun zag, stak Hij zijn Armen uit om zich op die steun te laten rusten.

Hij legde zijn hoofd op deze steun, rustte uit en nodigde mij uit om samen met Hem uit te rusten.

Wat was het heerlijk om samen met Jezus te kunnen rusten na zoveel bitterheid te hebben meegemaakt!

Hij zei mij: "Mijn dochter,
wil je weten wat deze steun heeft gevormd die Ons zo troost?
Het zijn al de daden die jij in mijn Wil gevormd hebt.
Deze steun is zo sterk dat hij de Hemel en de aarde die in Mij zijn,
zou kunnen dragen.

Alleen mijn Wil kan zo'n Kracht voortbrengen.
De daden die in mijn Wil zijn gedaan, verbinden de Hemel en de aarde.
Zij bevatten de Goddelijke Kracht die zo groot is dat ze een God kan dragen."

Ik zei Hem:
"Mijn Liefde, ondanks deze steun vrees ik dat U mij zult verlaten.

Wat moet ik zonder U! U weet hoe waardeloos en ellendig ik ben. Ik ben bang dat, als U mij verlaat, ook uw Wil mij zal verlaten."

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, waarom ben je bang?

Deze angst komt voort uit je menselijke wil.

Mijn Wil sluit alle angst uit. Hij is zeker van zichzelf en onveranderlijk.

Hij is verbonden met alle geschapen dingen en heerst over elk van hen.

De ziel die besluit om zich door mijn Wil te laten bezitten en in Hem te leven is eveneens verbonden met alle geschapen dingen.

Haar verbondenheid met mijn Wil is met onuitwisbare letters op alle geschapen dingen gegrift.

Kijk eens naar het universum:

je naam en je verwantschap met mijn Wil zijn met onuitwisbare letters geschreven in de hemel, de sterren, de zon en alles.

Hoe zou het dan mogelijk zijn dat deze eeuwige en goddelijke Vader, die mijn Wil is, zijn geliefde dochter, die uit Hem geboren is en met zoveel liefde opgevoed is, in de steek zou laten?

Als je Mij geen pijn wil doen, leg dan alle angst opzij!"

Toen keek ik naar het hemelgewelf, de zon en al het andere.

Ik zag daar mijn naam staan, met de titel van "dochter van zijn Wil".

Moge alles tot eer van God en tot verwarring van mijn arme ziel zijn.

17-8- 9 augustus 1924 - Leven en handelen in de Goddelijke Wil is de enige manier om tegen de Goddelijke Gerechtigheid in te gaan. De zee, de vissen, de aarde en de planten zijn beelden van het Leven in de Goddelijke Wil.

Na lang op mijn geliefde Jezus te hebben gewacht, voelde ik Zijn aanwezigheid in mij. Hij strekte zijn Armen uit en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, strek je armen uit in mijn Wil, zoals Ik dat doe, om zo verzoening te brengen voor de velen die handelen naar de menselijke wil, die:

- de bron is van al hun kwaad en
- de ziel in de eeuwige afgrond kan storten.

Doe dit om te voorkomen dat mijn Gerechtigheid haar rechtmatige toorn laat ontbranden.

Wanneer een mens zich in mijn Wil uitstrekt om te handelen en te lijden, voelt mijn Gerechtigheid zich geraakt door deze mens die bewoond wordt door de Kracht van mijn Wil.
Hij legt zijn terechte strengheid opzij.

Deze mens laat een goddelijke Stroom tussen God en de menselijke familie circuleren, waardoor mijn Gerechtigheid alleen maar medeleven kan hebben met de arme mensheid.

Terwijl Hij dit zei, toonde Hij mij mensen die bezig waren om een grote revolutie tegen de regering en de Kerk voor te bereiden.
Wat een vreselijke slachting zag ik! Welke tragedies!

Toen **zei mijn lieve Jezus mij:**

"Mijn dochter, heb je het gezien?"

De mensen willen niet ophouden. Hun dorst naar bloed blijft bestaan. Dit brengt mijn Gerechtigheid ertoe om hele steden te vernietigen door middel van aardbevingen, overstromingen en vuur, waardoor hun inwoners van de aardbodem verdwijnen.

*Daarom, mijn dochter, **bid, lijd en handel in mijn Wil:** enkel dit kan voorkomen dat mijn Gerechtigheid losbarst en de aarde vernietigt.*

*"O, als je eens wist **hoe mooi en verheugend het is om een ziel te zien handelen in mijn Wil!***

De zee en de aarde kunnen je daar beelden van geven.

Deze twee elementen zijn zo nauw met elkaar verbonden

- dat het water niet zonder de aarde kan bestaan en
- dat de aarde onvruchtbaar zou zijn zonder water.

Het is alsof ze gehuwd zijn:

- de zee kan vader worden genoemd en
- de aarde moeder.

Zo zou de ziel verenigd moeten zijn met mijn Wil.

Wat is **de zee**? Een immense watervlakte.

Wat vindt er leven en voeding? Een grote verscheidenheid aan vissen.

Ze zwemmen en springen er vrolijk rond.

De zee is één, maar er leven vele vissen in.

De liefde en jaloersheid van de zee voor deze vissen zijn zo groot dat ze hen in zichzelf verborgen houdt. Haar wateren strekken zich uit boven en onder hen, rechts en links van hen.

Wanneer een vis zich wil voortbewegen, splijt hij het water en vermaakt zich. Het water laat hem naar believen passeren, hoewel het hem van alle kanten bedekt: het laat hem nooit gaan.

Wanneer de vis zwemt, sluit het water snel de doorgang achter hem, zonder enige aanwijzing te geven waar hij vandaan komt of naartoe gaat, zodat je hem niet kan volgen.

Als de vis wil eten, voorziet het water hem van alles wat hij nodig heeft.

Als hij wil slapen, vormt het water een bed voor hem.

Het laat hem nooit alleen, het omringt hem altijd.

Kortom, *er zijn levende wezens in de zee, anders dan het water,*

- die zich daarin bewegen en springen, en

- die zijn glorie, zijn eer en zijn rijkdom vormen.

De ziel die leeft en handelt in mijn Wil is veel meer dan een vis.

Hoewel eindig, heeft zij haar bewegingen, haar stem, haar manieren.

De liefde en jaloersheid van mijn Wil voor deze gelukkige ziel zijn zo groot dat meer dan de zee de vissen omringt, Ik haar omring van boven en van onder, links en rechts.

Voor haar wordt mijn Wil leven, voedsel, woord, werk, stap, lijden, bed en rust. Mijn Wil volgt haar overal en wil met haar spelen.

Deze ziel is mijn glorie, mijn eer en mijn rijkdom.

Haar activiteiten zijn vergelijkbaar met het zwemmen en de sprongen van vissen in de zee. Met dit verschil dat zij zich beweegt in de hemelse Zee van de allerhoogste Wil.

De zielen die in mijn Wil leven zijn de verborgen bewoners van de hemelse en oneindige wateren van de Zee van mijn Wil.

Net als de vissen, de verborgen en stille bewoners van de zee, vormen zij de glorie ervan en dienen zij om de mensen te voeden. Zo vormen deze zielen, verborgen en stil in de goddelijke Zee van mijn Wil, de grootste glorie van de Schepping en de belangrijkste reden van het neerdalen van het voortreffelijke Voedsel van mijn Wil op aarde.

De aarde is een ander beeld van het Leven van de ziel in mijn Wil.
De zielen die in mijn Wil leven, zijn als planten, bloemen, bomen en zaden op de aarde.

Met hoeveel liefde opent de aarde zich om het zaad te ontvangen? Ze opent zich niet alleen om het te ontvangen, maar sluit zich ook om het zaadje heen om het te helpen tot stof te worden, zodat deze plant in wording zich gemakkelijker kan manifesteren.

En wanneer de plant uit haar schoot begint te komen, drukt de aarde zich rondom haar samen en voorziet hij haar van voedingsstoffen om haar te helpen groeien.

Een moeder kan niet zo liefdevol zijn als moeder-aarde: een moeder draagt haar pasgeboren baby niet altijd op haar schoot, noch voedt zij hem voortdurend met haar melk, terwijl de aarde de plant nooit uit haar schoot haalt. Integendeel, hoe meer de plant groeit, hoe meer de aarde ruimte maakt voor de wortels zodat de plant sterker en mooier kan groeien.

De liefde en jaloersheid van de aarde voor de plant zijn zo groot dat zij hem aan zich gebonden houdt om hem voortdurend te voeden. Planten, bloemen, enz. zijn de mooiste versieringen van de aarde, haar geluk, haar glorie en haar rijkdom. Bovendien dienen ze om de menselijke generaties te voeden.

***Voor de ziel die in Hem leeft en handelt,
is mijn Wil meer dan moeder-aarde.***

*Meer dan een tedere moeder, verberg Ik deze ziel in mijn Wil.
Ik help haar zodat het zaad van haar eigen wil sterft en zij herboren
wordt met mijn Wil. En Ik voed haar met de hemelse melk van mijn
Godheid, zodat zij mijn geliefde ziel kan worden. .*

*Mijn zorg voor haar is zo groot dat Ik haar voortdurend aan mijn borst
houd zodat zij sterk en mooi kan groeien, geheel naar mijn Gelijkenis.*

Wees daarom aandachtig, mijn dochter.
Handel altijd in mijn Wil als je je geliefde Jezus gelukkig wilt maken.

Ik zou willen dat je al het andere opzijzet en al je inspanningen
concentreert om voortdurend in mijn Wil te leven en te handelen.

**17-9- 14 augustus 1924 - Vervuld van de Goddelijke Wil,
versmelten de daden van de mensen met de Daden van God en
vervullen ze dezelfde functies.**

Ik zei tegen mezelf: "Ik zou altijd in de Goddelijke Wil willen bewegen.
Ik zou graag zijn als een uurwerkwieltje dat voortdurend draait,
zonder ooit te stoppen."

Terwijl mijn lieve Jezus in mij bewoog, *zei Hij mij:*
"Mijn dochter, wil je altijd in mijn Wil bewegen?
O, met hoeveel vreugde en liefde wens Ik dat je altijd in mijn Wil
handelt! Je ziel zal dat kleine radertje zijn en mijn Wil zal je als veer
dienen, zodat je altijd snel blijft draaien.

Je verlangen zal je op weg helpen naar de bestemming die je hebt
gekozen. Welke weg je ook inslaat
- of die nu in het verleden, het heden of de toekomst ligt,
je zult me altijd dierbaar zijn en mijn grootste vreugde zijn.

Hij voegde eraan toe: Lieve dochter van mijn Wil,
handelen in mijn Wil houdt de Scheppende Kracht in zich.

Kijk naar alles wat mijn Mensheid heeft volbracht toen Zij op aarde was.

Aangezien alles werd volbracht in de allerhoogste Wil,
ging alles wat Ik deed gepaard met Scheppende Kracht.

De zon is altijd in werking is zonder ooit haar schittering en warmte te verliezen, volgens het plan van de Schepper.

Zo was alles wat Ik deed in overeenstemming met het Plan van de Schepper. En zoals de zon er voor iedereen is, zo is ook mijn Handelen, hoewel uniek, voor elkeen en voor iedereen.

Mijn Gedachten vormen een cirkel rond elk geschapen verstand. Evenzo vormen *mijn Blikken, mijn Woorden, mijn Werken, mijn Stappen, mijn Hartslagen* en *mijn Pijnen* een cirkel rond de blikken, woorden, werken, pijnen, enz. van de mensen. Ik kan zeggen dat Ik, net als binnenin een cirkel, alles bewaar wat de mens volbrengt.

Als de mens denkt in mijn Wil, omringt de cirkel van mijn Gedachten zijn gedachten en sluit hen in de Mijne op.
Zo nemen *zijn gedachten* deel aan de Scheppende Kracht en *vervullen ze de functie van mijn Gedachten voor God en voor de mensen.*

Op dezelfde manier, als je kijkt of spreekt, creëren mijn Blikken en mijn Woorden een ruimte om de jouwe te ontvangen. Zij vormen één cirkel, en vervullen dezelfde functies als mijn blikken en mijn woorden. Hetzelfde geldt voor al het andere.

De zielen die in mijn Wil leven, kopiëren Mij.
Zij zijn mijn onafscheidelijke evenbeelden.
Mijn Beeld wordt in hen weerspiegeld en terug in Mij opgenomen.
Alles wat zij doen *is gemerkt met de stempel van mijn eigen Daden, aangezien zij mijn eigen Werk verderzetten.*

17-10- 2 september 1924 - Gebrek aan vertrouwen in God brengt veel schade toe aan de ziel.

Alhoewel ik me volledig overgegeven had aan Jezus, voelde ik me zeer angstig. Ik vroeg Hem om medelijden met mij te hebben.
Toen ik als het ware het bewustzijn verloor, zag ik een klein meisje uit

mij komen, heel zwak, bleek en diepbedroefd.

Jezus ging naar het meisje toe, nam haar in zijn armen en drukte haar, bewogen door medelijden, tegen zijn Hart.

Vervolgens zalfde Hij haar voorhoofd, haar ogen, haar lippen, haar borst en al haar ledematen.

Het meisje kreeg weer kracht en kleur en kwam uit haar droefheid.

Toen Jezus zag dat het kind weer op krachten kwam, drukte hij haar nog steviger tegen zich aan om haar verder te genezen.

Hij zei haar: "Arm kind, in welke toestand ben je?

Wees niet bang, uw Jezus zal je uit deze toestand halen."

Ik dacht: "Wie is dit kleine meisje dat uit mij is gekomen en dat Jezus zo bemint?"

Mijn lieve Jezus zei mij:

"Mijn dochter, dit klein kindje is jouw ziel. Ik bemin haar zozeer dat Ik het niet kan verdragen van je verdrietig en zwak te zien.

Daarom ben Ik gekomen om je nieuw leven en nieuwe kracht te geven."

Toen ik dat hoorde, **zei ik Hem wenend:**

"Mijn Liefde en mijn Leven, Jezus, wat ben ik bang dat U mij zult verlaten! Waar zou ik heen gaan zonder U? Hoe zou ik kunnen leven? In wat voor erbarmelijke toestand zou mijn arme ziel terechtkomen? Wat een vreselijk lijden voel ik bij de gedachte dat U mij zou kunnen verlaten! Dit lijden doet me pijn, berooft me van mijn vrede en brengt hel in mijn hart.

Jezus, heb medelijden, heb medelijden met mij, een klein kindje!

Ik heb niemand. Als U mij verlaat, is alles voor mij voorbij!

Jezus antwoordde: "Mijn dochter, blijf kalm, wees niet bang.

Uw Jezus verlaat je niet. Ik hecht veel waarde aan je vertrouwen in Mij en Ik wil niet dat je dat verliest.

Zie je, Ik hou er zozeer van dat zielen Mij volledig vertrouwen, dat Ik vaak een oogje dichtknijp voor sommige van hun fouten of onvolkomenheden, of over hun gebrek aan overeenstemming met mijn Genade, om te voorkomen dat ze Mij niet volledig vertrouwen.

Want als de ziel haar vertrouwen verliest

- raakt zij als het ware van Mij gescheiden en in zichzelf gekeerd.
  - blijft ze ver van Mij verwijderd en raakt ze verlamd in haar liefdesuitingen jegens Mij.
- Daardoor is zij weinig geneigd zich voor Mij op te offeren.

Oh, wat een ravage wordt er aangericht door een gebrek aan vertrouwen!

Je kan zeggen dat het als een lentekoude is

- die het leven van planten belemmert en
- en die, als de vorst hevig is, ze soms doet afsterven.

Zo is het ook met het gebrek aan vertrouwen:

- het blokkeert de ontwikkeling van deugden en
- het doet zelfs de meest vurige liefde bekoelen.

O, hoe vaak gebeurt het niet dat mijn meest heilige doelstellingen worden gedwarsboomd door een gebrek aan vertrouwen!

Daarom tolereer ik bepaalde gebreken gemakkelijker dan een gebrek aan vertrouwen. Omdat die gebreken nooit zo schadelijk kunnen zijn.

Anderzijds, hoe zou ik je kunnen verlaten,

- na zoveel werk in je ziel te hebben verricht?

Kijk eens naar al het werk dat ik daar nog te doen heb.

Terwijl Hij dit zei, liet Hij me een weelderig en immens paleis zien dat Hij met Zijn Handen in het diepst van mijn ziel had gebouwd.

Hij vervolgde: "Mijn dochter, hoe zou ik je kunnen verlaten?"

Kijk eens naar het aantal kamers: ze zijn ontelbaar.

Ik heb je zoveel Kennis en Wonderen over mijn Wil laten zien.

Ik heb zoveel kamers in jou gevormd om al deze Goede Dingen daarin te bewaren. Ik hoef alleen nog maar enkele nieuwe en zeldzame tinten toe te voegen om mijn Werk meer bekendheid en eer te geven.

Denk je dat ik dit prachtige Werk dat ik met mijn eigen Handen heb gemaakt, zou kunnen verlaten?

Het heeft Mij te veel gekost! Bovendien is mijn Wil eraan verbonden.

En waar mijn Wil is, is er Leven, een Leven dat niet onderhevig is aan

de dood. Je angst is niets anders dan een klein gebrek aan vertrouwen van jouw kant. Vertrouw Mij dus en we zullen harmonieus samen verdergaan. En Ik zal in jou het Werk van mijn Wil volbrengen.

17-11- 6 september 1924 - De droevige toestand van de Kerk en de noodzaak om haar te zuiveren.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam. Tot mijn grote verbazing zag ik een vrouw op de grond liggen midden op straat.

Ze was vol met wonden en al haar ledematen waren ontwricht. Geen enkel bot zat nog op zijn plaats.

De vrouw was zozeer gehavend dat ze een waar symbool van pijn was. Zij wad echter mooi, nobel en majestueus. Het was pijnlijk om te zien. Ze was door iedereen in de steek gelaten, blootgesteld aan de slagen van elk die haar kwaad wilde doen.

Overmand door medelijden keek ik om me heen om te zien of iemand me kon helpen haar overeind te zetten en in veiligheid te brengen.

Gelukkig verscheen er plotseling een jonge man naast me. Hij leek Jezus te zijn. Samen tilden we haar van de grond. Maar bij elke beweging voelde zij een extreme pijn, veroorzaakt door haar ontwrichte botten.

Met grote voorzichtigheid brachten we haar naar een paleis en legden haar op een bed.

Jezus leek zoveel van deze vrouw te houden, dat hij bereid was zijn leven te geven om haar te redden en haar gezondheid te herstellen.

Samen namen Wij haar ontwrichte ledematen in onze handen om hen terug op hun plaats te zetten.

Door de aanraking van Jezus kwamen alle botten weer op hun plaats
De vrouw veranderde in een mooi en charmant kind.

Ik was zeer verrast en **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, deze vrouw is het beeld van mijn Kerk.

Ze is altijd nobel, heilig en vol majesteit,
omdat ze afkomstig is van de Zoon van de hemelse Vader.

Maar in wat een erbarmelijke toestand hebben haar leden haar
gebracht! Niet enkel leven ze niet zo heilig zoals zij is.
Zij hebben haar midden op de weg neergezet, waar ze wordt
blootgesteld aan de kou, spot en slagen.
Bovendien leven haar kinderen, als ontwrichte ledematen:
zij leven op straat en zij geven ze zich over aan allerlei ondeugden.

De gehechtheid aan hun persoonlijke belangen, wat bij hen overheerst,
maakt hen blind en zij begaan de meest afschuwelijke misdaden.
Zij leven dichtbij haar om haar pijn te doen en zeggen voortdurend
tegen haar: **"Word gekruisigd, word gekruisigd!"**

In wat een erbarmelijke toestand verkeert mijn Kerk! De dienaren die
haar zouden moeten verdedigen, zijn haar wreedste beulen.
Om haar weer tot leven te wekken, moeten deze leden worden
verwijderd om plaats te maken.,

Dan zal zij opnieuw het mooie, gracieuze en onbevengene kind worden,
vol kracht en heiligheid, zoals Ik haar geschapen heb.

Daarom is het noodzakelijk dat haar vijanden haar aanvallen,
zodat haar geïnfecteerde ledematen gezuiverd worden.
Bid en lijd, opdat alles tot mijn eer moge zijn."

Na deze woorden van Jezus keerde ik terug naar mijn lichaam.

**17-12- 11 september 1924 - Het immense Geluk in de Hemel van hen
die op aarde in de Goddelijke Wil geleefd hebben.**

Ik was erg van streek en bad Jezus om medelijden met mij te hebben
en zelf volledig voor mijn arme ziel te zorgen.

Ik zei Hem: "Oh, houd iedereen bij mij vandaan als U dat wilt, maar blijf
zelf bij mij. U alleen bent genoeg voor mij. Na zo lang wachten zou U
mij tevreden moeten stellen, temeer daar ik niets anders wil dan U."

Terwijl ik dit en andere dingen zei, nam mijn Jezus mijn arm alsof Hij mij zelf van mijn toestand wilde bevrijden en zo de rol van mijn biechtvader wilde vervullen. O, wat een vreugde voelde ik!

Ik zei tegen mezelf: "Mijn zwaarste offer is eindelijk voorbij!"

Maar mijn geluk was van korte duur, want zodra Hij mijn arm had genomen, verdween Hij op datzelfde moment. En Hij liet mij achter in mijn toestand, zonder dat ik bij zinnen kon komen. O, wat heb ik geweend en Hem gesmeekt om medelijden met mij te hebben!

Enkele uren later kwam mijn lieve Jezus terug. Hij zag mij in tranen en ontredderd. En Hij zei mij:

"Mijn dochter, ween niet. Wil je geen vertrouwen hebben in uw Jezus? *Laat Mij doen, laat Mij doen, neem de dingen niet licht op! Want hoeveel droevige gebeurtenissen staan er op het punt plaats te vinden!*

Mijn Gerechtigheid zal de plagen die klaar staan om de mensen te straffen niet lang meer tegenhouden. De mensen staan op het punt om te vechten.

En wanneer je de boosaardigheid van je broeders zult vernemen, zal je spijt hebben dat je je gebruikelijk offer geweigerd hebt. Het zal zijn alsof je zelf hebt bijgedragen aan het komen van deze straffen.

Toen ik dit hoorde, zei ik Hem: "Mijn Jezus, laat dit nooit gebeuren en laat mij nooit afwijken van uw Wil. Behoud mij juist voor het grootste ongeluk, namelijk het niet vervullen van uw allerheiligste Wil.

Ik vraag U ook niet om mij van het lijden te bevrijden. Integendeel, als het U behaagt, verhoog het dan.

Ik vraag U alleen om mij te bevrijden van het ongemak dat ik mijn biechtvader bezorg, enkel als U dat wil. Want dit offer is te zwaar voor mij. Ik voel niet dat ik de kracht heb om het te dragen.

Verleen mij dit echter alleen als U dat wil.

Zo niet, geef mij dan meer kracht. Laat vooral niet toe dat uw allerheiligste Wil in mij niet wordt vervuld."

Jezus antwoordde: "Mijn dochter, onthoud:

- dat Ik je om een '*ja*' in mijn Wil heb gevraagd en
- dat je deze met veel liefde hebt uitgesproken.

Dat '*ja*' bestaat nog steeds en neemt in mijn Wil de eerste plaats in. Alles wat je doet, denkt en zegt, is verbonden met dit '*ja*' waaraan niets ontsnapt.

En mijn Wil is in vreugde en feeststemming wanneer Ik zie dat een mens in mijn Wil leeft. Ik blijf dit '*ja*' altijd voeden met mijn Genade en al jouw daden omzetten in goddelijke Daden.

Dat is het grootste Wonder dat er tussen Hemel en aarde bestaat, het kostbaarste in mijn Ogen.

En als, wat nooit mag gebeuren, dit '*ja*' door jou zou worden ingetrokken, zou Ik verscheurd zijn en bitter wenen.

Zie, terwijl je dit kleine verzet uitsprak, trilde je '*ja*' van angst en beefden de fundamenten van de Hemel. Alle heiligen en engelen beefden van afschuw omdat ze voelden dat een daad van de Goddelijke Wil hun werd ontnomen. Want aangezien mijn Wil alles en iedereen omvat, maken jouw daden in mijn Wil daar zelf deel van uit.

Bijgevolg hebben allen deze afscheuring gevoeld en werden ze getroffen door een diepe droefheid.

Geschokt door deze woorden **antwoordde ik Jezus:**

"Mijn Liefste, wat zegt U nu? Is al dit kwaad mogelijk? Uw Woorden doen mij sterven van verdriet. O, vergeef me alstublieft!

Heb medelijden met mij, die zo slecht ben,

en bevestig mijn '*ja*' door mij sterker aan uw Wil te binden.

Laat mij liever sterven dan mij van uw Wil te laten afwijken."

Jezus vervolgde: "Mijn dochter, kalmeer. Zodra je je terug in mijn Wil geplaatst had, kwam alles tot rust en ging het feest verder.

Jouw '*ja*' blijft snel rondgaan in de Onmetelijkheid van mijn Wil.

Ach, mijn dochter, *noch jij, noch degenen die jou leiden, hebben begrepen wat het betekent om in mijn Wil te leven.*

Daarom waarderen jullie het niet en beschouwen jullie het als onbelangrijk. Dat doet Mij pijn, aangezien het datgene is

- wat voor Mij het belangrijkste is en
- wat voor alle mensen een prioriteit zou moeten zijn.

Maar helaas zijn zij bezig met andere dingen, met dingen die Mij minder behagen of Mij onverschillig laten, in plaats van met datgene wat Mij het meest verheerlijkt, en wat hen, zelfs op deze aarde, immense en eeuwige Weldaden geeft en tot eigenaars maakt van de Goede Dingen van mijn Wil.

Mijn Wil is één en omvat de hele Eeuwigheid.
De ziel die in Hem leeft en Hem tot de hare maakt, neemt deel aan al zijn Vreugden en al zijn Bezittingen.
Zij wordt er als het ware zelfs eigenaar van.

Zij proeft niet alle Vreugden en Goede Dingen op aarde, omdat zij deze in zijn Wil bewaart. Krachtens mijn Wil die zij op aarde heeft vervuld, zal zij er na haar dood ten volle van genieten, wanneer zij in de Hemel aankomt, waar mijn Wil hen in bewaring gaf terwijl zij op aarde leefde. Niets zal haar ontnomen worden.
Integendeel, alles zal daar vermenigvuldigd worden.

Als de heiligen in de Hemel genieten van mijn Wil, is dat omdat zij in Hem leven. En zij leven er altijd in vreugde.
Maar de ziel die op aarde in mijn Wil leeft, kent het lijden. Het zou onjuist zijn als zij, eenmaal in de Hemel aangekomen, niet nog meer zou genieten van de Vreugde en de Weldaden van mijn Wil.

Welke immense Rijkdommen neemt de ziel die in mijn Wil op aarde leeft niet mee naar de Hemel!
Ik kan zeggen dat de hele Eeuwigheid zich haast om haar te omringen, haar te verrijken en gelukkig te maken.
Haar zal niets worden onthouden van wat mijn Wil bevat.
Zij is de dochter van mijn Wil, die haar absoluut niets zal onthouden.

Daarom, mijn dochter,
wees aandachtig en verzet je niet tegen mijn Plannen voor jou.

**17-13- 17 september 1924 - Wanneer de ziel handelt in de
Goddelijke Wil, wordt zij als een Zon waarin God handelt als in zijn
eigen Centrum. Jezus zegent de Geschriften van Luisa.**

Ik dacht aan de heilige Goddelijke Wil en probeerde mij met Hem te verenigen, om alle mensen te kunnen omhelzen en om al hun daden als één enkele daad aan mijn God te kunnen aanbieden.

Toen zag ik de Hemel opengaan en kwam er een Zon tevoorschijn, die mij met haar stralen raakte.

Deze stralen drongen door tot in het diepst van mijn ziel.

Gewond door deze stralen werd mijn ziel veranderd in een zon die met haar stralen deze Zon verwondde waardoor zij was gewond.

En terwijl ik mijn daden voor iedereen in de Goddelijke Wil bleef volbrengen, werden deze daden bedekt met de stralen van deze Zon.

En zij werden omgezet in goddelijke Daden.

Deze verspreidden zich in allen en over allen.

En zij vormden een net van Licht,

dat de orde tussen de Schepper en de mensen herstelde.

Ik was hierover zeer verrukt. Toen kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste, in het midden van deze Zon. En **Hij zei mij**:

Mijn dochter, zie hoe mooi de Zon van mijn Wil is!

Wat een Kracht, wat een Wonder! Zodra een ziel zich wil verenigen met mijn Wil, om alle mensen te omhelzen, verandert mijn Wil in een Zon. Deze raakt de ziel en verandert haar in een andere zon.

Vervolgens, door haar daden in deze Zon te volbrengen, vormt de ziel stralen die *de Zon van de Allerhoogste Wil raken.*

Door alle mensen met haar stralen te bedekken, bemint de ziel voor allen, verheerlijkt zij de Schepper en brengt zij eerherstel in naam van alle mensen.

Zij doet dit niet met menselijke Liefde en Glorie, maar met de Liefde en de Glorie van de Goddelijke Wil, aangezien de Zon van mijn Wil in haar gewerkt heeft.

Zie je wat het betekent om in mijn Wil te handelen?

Hij verandert de menselijke wil in een Zon,
en Hij werkt in die Zon als in zijn eigen Centrum.

Vervolgens nam mijn lieve Jezus alle boeken die ik over de Goddelijke Wil geschreven heb.

Hij bracht hen samen en drukte hen tegen zijn Hart.

Vervolgens zei Hij met een onuitsprekelijke tederheid:

"Ik zegen deze Geschriften met heel mijn Hart.

Ik zegen elk woord, Ik zegen de effecten en waarden die ze bevatten.

Deze geschriften zijn een deel van Mij.

Vervolgens riep Hij de engelen, die zeer diep, tot op de grond, bogen en zij begonnen te bidden. Er waren twee priesters aanwezig waren die kennis moesten nemen van deze geschriften.

Daarom zei Jezus tot de engelen dat zij hun voorhoofd moesten aanraken zodat de Heilige Geest hen zou worden meegedeeld en opdat Hij zijn Licht in hen zou doen stromen.

Dan zouden zij de Waarheden en Weldaden die deze Geschriften bevatten goed kunnen begrijpen.

De engelen gehoorzaamden en Jezus zegende ons allen.

En toen verdween Hij.

17-14- 18 september 1924 - Om te begrijpen wat het Leven in de Goddelijke Wil is, moet je bereid zijn tot het grootste offer: je eigen wil niet laten leven, zelfs niet in heilige zaken.

Ik vroeg me af wat er geschreven is over het Leven in de Goddelijke Wil. Ik bad Jezus om mij meer licht te geven, zodat ik, wanneer ik daartoe verplicht ben, mij duidelijker over dit heilige onderwerp kan uitdrukken.

Mijn lieve Jezus zei mij: "Mijn dochter, ze willen het niet begrijpen!

Leven in mijn Wil is *heersen*.

Mijn Wil vervullen is *onderworpen zijn* aan mijn bevelen.

De eerste toestand bestaat uit bezitten.

De tweede bestaat uit: mijn bevelen ontvangen en uitvoeren.

Wie in mijn Wil leeft, maakt Hem tot de zijne en beschikt erover.

Wie mijn Wil vervult, ziet Hem als de Wil van God en niet als zijn eigen wil. Hij beschikt er niet naar eigen goeddunken over.

Leven in mijn Wil is leven met één enkele Wil: de Wil van God.

Deze Wil is volkomen heilig, volkomen zuiver en volkomen vredevol.

Aangezien er slechts één wil heerst, bestaat er geen conflict.

Alles is vrede.

De menselijke hartstochten beven voor de Allerhoogste Wil.

Ze proberen zich ervan te distantiëren.

Ze durven zich niet eens te bewegen of zich tegen Hem te verzetten, omdat ze zien dat de Hemel en de aarde voor Hem beven.

Als eerste stap in het Leven in de Goddelijke Wil,

- brengt Hij de goddelijke Orde in de diepten van de ziel, en

- ontdoet Hij haar van wat menselijk is:

neigingen, hartstochten, voorkeuren en dergelijke.

Mijn Wil vervullen betekent leven met twee willen.

Wanneer Ik dus het bevel geef om de Mijne te doen, voelt de ziel het gewicht van haar eigen wil, hetgeen weerstand oproept.

Zelfs als de ziel trouw de bevelen van mijn Wil uitvoert, voelt zij het gewicht van haar opstandige aard, haar hartstochten en neigingen.

Hoeveel heiligen, hoewel zij de hoogste volmaaktheid bereikt hadden, voelden zich onderdrukt door hun eigen wil, die hen de oorlog verklaarde. Velen waren gedwongen *uit te roepen*:

"Wie zal mij verlossen van dit lichaam van de dood?"

Dit betekent: *"Wie zal mij verlossen van mijn eigen wil, die het goede dat ik wil doen, de dood wil geven?"*

***Leven in mijn Wil is leven als een zoon.
Mijn Wil volbrengen is leven als een dienaar.***

In het eerste geval behoort wat de vader bezit ook toe aan de zoon. Vaak moeten dienaren meer offers brengen dan de zoon. Zij worden blootgesteld aan zwaarder en nederiger werk, aan kou en hitte en aan het te voet moeten reizen. Wat hebben mijn heiligen niet gedaan om de bevelen van mijn Wil te gehoorzamen!

Anderzijds, blijft de zoon bij zijn vader. Hij zorgt voor hem en troost hem met kussen en liefkozingen. Hij geeft de bedienden bevelen alsof hij de vader is. Als hij naar buiten gaat, gaat hij niet te voet, maar met de auto.

De zoon bezit alles wat zijn vader toebehoort. De bedienden krijgen alleen het loon dat hen voor hun werk verschuldigd is en blijven vrij om hun meester al dan niet te dienen. Als ze hem niet dienen, hebben ze geen recht meer op enige vergoeding.

Wat de zoon betreft, niemand kan zijn rechten ongedaan maken, noch hem verhinderen om de bezittingen van zijn vader te bezitten. Geen enkele wet, hemels of aards, kan zijn rechten ongeldig maken of zijn band met zijn vader verbreken.

Mijn dochter, *het Leven in mijn Wil is het Leven dat het meeste gelijkt op het Leven van de Gelukzaligen in de Hemel.*

Het staat ver af van het leven van degenen die mijn Wil vervullen en die trouw aan mijn bevelen gehoorzamen, zo ver verwijder:

- als de Hemel van de aarde,
- als de zoon van de dienaren, of
- als een koning van zijn onderdanen.

Het is een Geschenk dat Ik in deze droevige tijden wil schenken:

- *dat je niet enkel mijn Wil doet,*
- *maar dat je Hem ook bezit.*

Ben Ik niet vrij om te geven wat Ik wil, wanneer Ik wil en aan wie Ik wil?

Mag een heer niet tegen zijn dienaar zeggen:
"Woon in mijn huis, eet, neem en beveel alsof je mij zelf bent?"

En om ervoor te zorgen dat niemand kan twijfelen aan het feit dat deze dienaar de bezittingen van de heer bezit, erkent de heer hem als zijn zoon en verleent hem het recht van bezit.

*Als een rijke man dat kan doen,
hoeveel te meer kan ikzelf dat dan doen!*

***Het leven in mijn Wil is het grootste Geschenk
dat Ik aan de mensen wil geven.***

Mijn Goedheid en mijn Vrijgevigheid willen altijd meer Liefde over hen uitstorten. Ik heb hen alles gegeven en Ik heb niets meer om hen te geven om door hen bemind te worden. Daarom wil Ik hen het Geschenk van mijn Wil aanbieden. Door mijn Wil te bezitten, kunnen zij dan het grote Goed dat zij bezitten, waarderen.

Wees niet verbaasd als je ziet dat zij het niet begrijpen. *Om het te begrijpen, zullen zij zich moeten voorbereiden op het grootste offer: geen leven geven aan hun eigen wil, zelfs niet in heilige zaken*

Dan zullen zij het bezit van mijn Wil voelen
En zij zullen ervaren wat het betekent om in mijn Wil te leven.
Wat jou betreft, wees oplettend.
Wees niet geïrriteerd door de moeilijkheden die zij je bezorgen.

Beetje bij beetje zal Ik mijn weg vinden om hen te laten begrijpen wat het betekent om in mijn Wil te leven.

17-15- 22 september 1924 - De Geschriften over de Goddelijke Wil veroorzaken woede bij de demon. Wie in de Goddelijke Wil leeft, verliest zijn rechten op zijn menselijke wil.

Terwijl ik de vorige tekst aan het schrijven was, zag ik mijn lieve Jezus zijn Mond op mijn hart drukken en mij met zijn Adem de woorden die ik schreef inblazen.

Tegelijkertijd hoorde ik in de verte een vreselijk geluid, alsof er mensen aan het vechten waren. Het was een angstaanjagend kabaal.

Ik wendde mij tot mijn Jezus en ik zei Hem:

"Mijn Jezus, mijn Liefde. Wat is de oorzaak van dit tumult? Het lijkt wel alsof het woeste demonen zijn! Wat maakt hen zo woedend?"

Jezus antwoordde mij:

"Mijn dochter, dat zijn ze inderdaad. Ze willen niet dat je over mijn Wil schrijft. Als ze zien dat je bijzonder belangrijke Waarheden schrijft over het Leven in mijn Wil, verdubbelt hun lijden en kwellen ze alle verdoemden nog meer.

Ze zijn zeer bang dat deze Geschriften over mijn Wil gepubliceerd zullen worden. Ze zijn immers bang om hun koninkrijk op aarde te verliezen dat zij verworven hebben toen de mens zich terugtrok uit de Goddelijke Wil en zijn menselijke wil de vrije loop liet.

Oh ja! Op dat moment verwierf de Vijand zijn koninkrijk op aarde. En als mijn Wil op aarde zou heersen, zouden zij zich vanzelf in de diepste afgronden storten. Daarom razen ze zo woest.

Ze voelen de Kracht van mijn Wil in deze Geschriften.

En alleen al de mogelijkheid dat deze Geschriften gepubliceerd worden, maakt hen woedend. Ze doen er alles voor om de verwezenlijking van zo'n groot Goed te verhinderen.

Wat jou betreft, let niet op hen en leer hieruit mijn Lessen te waarderen.

Ik antwoordde:

"Mijn Jezus, ik heb uw almachtige Hand hard nodig om te kunnen schrijven wat U zegt over het Leven in uw Wil.

De anderen bezorgen mij immers vele moeilijkheden, vooral wanneer ze zeggen: "Hoe is het mogelijk dat geen enkel andere mens in de Goddelijke Wil geleefd heeft?"

Ik voel me zo vernietigd dat ik van de aardbodem zou willen verdwijnen en dat niemand me ooit nog zou zien. Maar ik ben verplicht door te gaan om uw allerheiligste Wil te volbrengen."

Jezus antwoordde: "Mijn dochter,
het Leven in mijn Wil houdt het verlies in van alle rechten van je eigen wil. Alle rechten behoren toe aan de Goddelijke Wil.

Als de ziel haar rechten niet verliest, kan je niet echt zeggen dat zij in mijn Wil leeft. Je kan hoogstens zeggen dat zij berustend leeft, in overeenstemming met Hem.

Leven in mijn Wil vereist:

- niet alleen dat de mens in overeenstemming met Hem handelt,
- maar ook dat hij zich geen enkel gevoel, geen enkele gedachte, geen enkel verlangen, zelfs geen enkele ademhaling toestaat, waarin mijn Wil geen plaats heeft.

Mijn Wil tolereert in deze mens geen menselijke gevoelens of gedachten, of iets anders als Hij daarin niet het **Leven is.**

Denk je dat het gemakkelijk is voor een ziel om vrijwillig haar rechten op te geven? Oh, wat is dat moeilijk! Er zijn zielen die, wanneer ze op het punt staan om al hun rechten op hun wil verliezen, terugvallen en genoeg nemen met een leven vol compromissen.

Het verlies van zijn rechten is het grootste offer dat een mens kan brengen. Maar dat brengt mijn Goedheid ertoe om voor deze mens:

- de deuren van mijn Wil te openen,
- hem in Hem te laten leven en
- hem in ruil daarvoor mijn Goddelijke Rechten te geven.

Wees daarom aandachtig en verlaat mijn Wil nooit.

17-16- 2 oktober 1924 - Vruchten van de Aanbidding in de Goddelijke Wil met de Kracht van de Vader, de Wijsheid van de Zoon en de Liefde van de Heilige Geest.

Ik voelde me vol bitterheid omdat ik mijn lieve Jezus moest missen. O, wat wordt mijn ballingschap pijnlijker en bitterder zonder de aanwezigheid van degene die mijn hele leven is!

Ik smeekte hem om medelijden met mij te hebben en mij niet alleen te laten. Mijn geliefde Jezus toonde zich.
Hij drukte mijn hart stevig samen met zijn Handen.

Vervolgens bond Hij mij vast met een klein touwtje van Licht,
- zo stevig dat ik me niet meer kon bewegen.
Toen strekte Hij zich in mij uit en wij leden samen.

Daarna voelde ik me buiten mijn lichaam getransporteerd naar het Hemels Gewelf. En het leek erop dat ik de hemelse Vader en de Heilige Geest ontmoette.

Jezus, die bij mij was, ging tussen Hen in staan en legde mij op de Schoot van de Vader, die met veel Liefde op mij leek te wachten.

Hij drukte mij tegen Zich aan en Hij nam mij op in zijn Wil.
Hij deed mij zijn Kracht voelen.
De twee andere Goddelijke Personen deden hetzelfde.

Terwijl Zij mij Eén voor Eén in hun Wil opnamen, verenigden Zij zich.
En ik voelde mij tegelijkertijd ondergedompeld
- in de Wil en de Kracht van de Vader,
- in de Wil en de Wijsheid van de Zoon, en
- in de Wil en de Liefde van de Heilige Geest.
Maar hoe kan ik alles wat ik ervaren heb, beschrijven!

Mijn lieve Jezus zei mij toen: "Dochter van onze Eeuwige Wil,
buig je neer voor onze Allerhoogste Majesteit.
Bied Hem, namens alle mensen, je aanbidding, je eerbetoon en je lofprijzingen *met de Kracht, de Wijsheid en de Liefde van onze Wil.*

Wij zullen in jou voelen
- de Kracht van onze Wil die Ons aanbidt,
- de Wijsheid van onze Wil die Ons verheerlijkt en
- de Liefde van onze Wil die Ons bemint en onze Lof zingt.

De Kracht, de Wijsheid en de Liefde van de Drie Goddelijke Personen staan in verbinding met *het intellect, het geheugen en de wil* van alle mensen.

Zo zullen Wij uw aanbidding, uw eerbetoon en uw lofprijzingen voelen stromen in de intelligentie van alle mensen.

Zij verheffen zich tussen Hemel en aarde en laten Ons de echo horen: van onze Macht, van onze Wijsheid en van onze Liefde, die Ons aanbidden, verheerlijken en beminnen.

Je kunt ons geen grotere Aanbidding, edeler Eerbetoon en goddelijkere Liefde aanbieden.

Geen enkele andere daad kan deze daden evenaren en Ons zoveel glorie en liefde geven.

Wij zien daarin de Kracht, Wijsheid en wederzijdse Liefde van de Drie Goddelijke Personen en Wij vinden onze eigen Daden terug in de daden van deze mens.

Hoe

- kunnen Wij deze daden niet waarderen en
- hen niet boven alle andere daden stellen! “

Ik heb mij dan neergebogen voor de allerhoogste Majesteit. En ik heb Hem aanbeden, geloofd en bemind in naam van iedereen, met de Kracht, de Wijsheid en de Liefde van zijn Wil, die ik in mij voelde.

Hoe kan ik beschrijven wat er toen gebeurde!
Ik heb daar geen woorden voor en daarom ga ik verder.

Daarna ontving ik de heilige Communie.

Ik dompelde me onder in de Wil van mijn grootste Goed, Jezus, om daarin de hele Schepping te vinden.

Zo zou niemand ontbreken om

- zich met mij neer te buigen aan de voeten van Jezus-Hostie,
- Hem te aanbidden, te beminnen, te zegenen, enz.

Terwijl ik dat deed, voelde ik me een beetje verlegen. Toen Jezus mijn verlegenheid zag, nam Hij de hele Schepping op zijn Schoot.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, ik heb de hele Schepping op mijn Schoot geplaatst
- zodat het voor jou gemakkelijker is om alle schepselen mee te nemen
zodat niets van wat van Mij komt ontbreekt
- om Mij, via jou, de liefde en aanbidding terug te geven, die Mij
toekomen.

Ik zou niet volledig tevreden zijn over jou als er iemand of iets ontbrak.

Ik wil alles in mijn Wil in jou vinden.

Daarna werd het voor mij gemakkelijker om de hele schepping met mij
mee te nemen zodat alle schepselen mijn grootste Goed, Jezus,
zouden loven en liefhebben.

Maar, oh, wat een verrassing! Elk geschapen ding had een aparte
weerspiegeling en een speciale liefde voor Jezus.

O, wat was Jezus blij!

Terwijl ik dit deed, keerde ik terug naar mijn lichaam.

**17-17- 6 oktober 1924 - De Hartslagen van de Goddelijke Wil gaan
voor op die van de ziel en die van andere schepselen.**

Ik dompelde me volledig onder in de heilige Goddelijke Wil.

Jezus bewoog in mij. En **Hij zei me:**

"Mijn dochter, hoe mooi is het om te zien hoe een ziel zich
onderdompelt in mijn Wil! De geschapen hartslagen versmelten dan
met de ongeschapen Hartslagen om er één mee te worden.

Dat is het grootste geluk voor het menselijk hart:

- in harmonie kloppen met het Hart van zijn Schepper. Het menselijk
hart stijgt op en bevindt zich in het centrum van zijn Schepper."

Ik antwoordde Jezus:

"Zeg mij, mijn Liefde, hoe vaak gaat uw Wil rond in alle mensen?"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, bij elke hartslag van de mens, doet mijn Wil een volledige
ronde doorheen de hele Schepping.

Net zoals de hartslagen van de mens onophoudelijk zijn
- zodanig dat als het hart stopt met kloppen, het leven ophoudt,
zo circuleert mijn Wil voortdurend en klopt Hij in elk hart
- om de mens Goddelijk Leven te schenken.
Zie dan hoe mijn Wil in elke mens aanwezig is.

***Mijn Wil is in de mens als eerste hartslag.
De hartslag van de mens komt op de tweede plaats.***

Als het hart van de mens klopt, is dat dankzij de Hartslag van mijn Wil.
Meer nog, mijn Wil vormt in de mens twee hartslagen:
- één voor het leven van zijn lichaam en
- de andere voor het leven van zijn ziel.

***Wil je weten wat de Hartslagen van mijn Wil in de mens
teweegbrengen?***

Als hij denkt stroomt mijn Wil door de aderen van zijn ziel en
geeft Hij hem Goddelijke Gedachten, zodat hij de menselijke gedachten
opziet, ten gunste van de Gedachten van mijn Wil.

Als hij spreekt, handelt, wandelt of bemint, wil mijn Wil zijn plaats
innemen in zijn woorden, zijn stappen en zijn liefde.

De liefde en jaloezie van mijn Wil jegens de mens zijn zodanig dat:
- als hij wil denken, wordt mijn Wil voor hem tot gedachte,
- als hij wil kijken, wordt mijn Wil voor hem een blik,
- als hij wil spreken, wordt mijn Wil tot woord voor hem,
- als hij wil werken, wordt mijn Wil werk voor hem,
- als hij wil lopen, wordt mijn Wil stap voor stap voor hem, en
- als hij wil beminnen, wordt mijn Wil vuur voor hem.

***Kortom, mijn Wil stroomt door elke handeling van de mens
om de eerste plaats in te nemen: die welke Hem toekomt.***

Maar tot mijn groot verdriet weigert de mens mijn Wil de ereplaats.
Het geeft deze plaats aan zijn menselijke wil.

Zo wordt mijn Wil gedwongen om in de mens te blijven:

- alsof Hij geen gedachten, ogen, woorden, handen of voeten heeft,
- alsof Hij niet in staat was zijn Leven in deze mens te ontwikkelen, in het centrum van zijn ziel.

Wat een pijn! Wat een enorme ondankbaarheid!

Wil je weten ***welke mens mijn Wil de volledige vrijheid geeft om de hartslag van zijn ziel te zijn?*** Degene die in mijn Wil leeft.

O, hoezeer deelt mijn Wil zijn Leven met deze mens en vormt Hij:

- de Gedachte van zijn gedachten,
  - de Ogen van zijn ogen,
  - de Woorden van zijn mond,
  - de Slagen van zijn hart,
- enzovoort!

Hoe snel begrijpen Wij elkaar! Zo bereikt mijn Wil zijn doel: om ***zijn Leven in de ziel van de mens te vormen.***

Het is niet alleen *bij het schepsel dat begiftigd is met verstand* dat ***mijn Wil de eerste plaats inneemt*** en ***als de eerste hartslag is***, maar *in alle geschapen dingen*, van de kleinste tot de grootste.

Ook daar neemt mijn Wil de eerste plaats in en werkt Hij als een hartslag. Geen enkel geschapen ding kan zich onttrekken aan de Macht en de Onmetelijkheid van mijn Wil.

Mijn Wil wordt ook het Leven van de azuurblauwe hemel,

door zijn hemelse kleur altijd nieuw en helder te houden. De hemel kan niet verkleuren of verbleken omdat mijn Wil het zo gewild heeft.

Aangezien Hij bepaald heeft dat het zo moet zijn, verandert dit niet.

Mijn Wil is ook het Leven van het licht en de warmte van de zon.

Door haar hartslag houdt zij haar licht en warmte altijd constant.

Zij houdt hen stabiel, zonder dat zij de weldaden die zij aan de hele aarde schenkt, vermindert.

Mijn Wil is het leven van de zee:

Hij heerst over het ruisen van haar wateren, de bewegingen van de vissen en het gerommel van zijn golven.

Hij manifesteert zijn Macht over de geschapen dingen met zoveel Majesteit en absolute Autoriteit:

- dat de zee enkel kan ruisen en
- de vissen enkel kunnen zwemmen.

Ik kan zeggen dat het mijn Wil is

- die in de zee fluistert,
- die zijn bewegingen maakt in de vissen,
- die zich laat horen in het ruisen van de golven.

Het Leven van mijn Wil bevindt zich daar

- en volbrengt alles naar zijn goeddunken.

Mijn Wil is een hartslag van leven voor:

- de zingende *vogels*,
- de *kuikens* die piepen,
- de *lammetjes* die blaten,
- de *tortelduiven* die koeren,
- de *planten* die groeien, en
- de *lucht* die iedereen inademt.

Kortom, ***het Leven van mijn Wil is in alles aanwezig.***

Door zijn Kracht doet Hij wat Hij wil.

Hij handhaaft de harmonie in alle geschapen dingen. Hij vormt in hen de effecten, de kleuren en de functies die bij hen passen.

En weet je waarom Hij dat doet? Dat is om:

- Mij bekend te maken bij de mensen,
- Mij dichterbij hen te brengen,
- hen het hof te maken en hen te beminnen.

Ik doe dit door evenveel verschillende Daden van mijn Wil als er geschapen dingen zijn.

Mijn Liefde was niet tevreden *om mijn Wil in het diepst van de ziel van de mens te leggen als een hartslag van leven.*

Hij wou dat *deze hartslag in alle geschapen dingen terug te vinden was,* zodanig dat mijn Wil, zelfs van buitenaf, de mens nooit zou verlaten.

Zo kan de mens bewaard blijven en groeien in de Heiligheid van mijn Wil. En alle geschapen dingen zijn voor hem een aansporing, een voorbeeld, een stem en een voortdurende uitnodiging om altijd te streven naar de vervulling van Mijn Wil. Dit is immers het enige doel waarvoor hij geschapen is.

De mensen zijn echter doof voor de vele uitnodigingen van de Schepping en blind voor zovele voorbeelden.
Als zij hun ogen al openden, richtten ze hen op hun eigen wil.
Wat een pijn!

Als je dus mijn verdriet niet wil vergroten en niet wil afwijken van het doel waarvoor je bent geschapen, probeer dan nooit om mijn Wil te verlaten.

17-18- 11 oktober 1924 – Wanneer God een mens scheidt, is zijn Liefde overmatig groot. Onze zintuigen zijn middelen om met God te communiceren.

Ik voelde me erg depressief door de afwezigheid van mijn lieve Jezus. O, wat een angsten bekropen mijn ziel! Wat mij het meest kwelde, was de gedachte dat mijn Jezus niet meer zoveel van mij hield als vroeger.

Terwijl deze gedachten door mijn hoofd spookten, voelde ik dat iemand me bij mijn schouders vastnam.

En ik hoorde **Jezus in mijn oor zeggen:**

"Mijn dochter, waarom ben je bang dat Ik je niet bemin?

Ach, als je wist hoezeer Ik alle mensen bemin, zou je verbaasd zijn!

Met hoeveel Liefde heb Ik elk van hen geschapen!

Met hoeveel zintuigen heb Ik hen niet voorzien!

Elk van hun zintuigen is een middel om met Mij te communiceren:

- *hun verstand* is een communicatiemiddel

tussen hun intelligentie en de Mijne,

- *hun ogen*, tussen mijn Licht en het hunne,

- *hun spreken*, tussen mijn Fiat en het hunne,
- *hun hart*, tussen mijn Liefde en de hunne.

Kortom, alles, ademhaling, bewegingen, verplaatsingen, alles is communicatie tussen Mij en de mens.

Ik heb meer voor mijn mensen gedaan dan een vader die het huwelijk van zijn zoon organiseert.

Hij bereidt niet alleen zijn woning, zijn kleding, zijn voedsel en alles wat hem gelukkig kan maken, voor.

Maar **Hij zegt hem**: "We gaan uit elkaar, dat is waar. Maar

- je zult mijn Leven in jou voelen en Ik zal jouw leven in Mij voelen,
- je zult mijn Gedachten voelen en Ik zal de jouwe voelen,
- je zult mijn Adem en mijn Harts slag voelen en ik zal de jouwe voelen.

We zullen tegelijkertijd ver weg en dichtbij zijn, gescheiden en onafscheidelijk. Jij zult mijn leven voelen en ik zal het jouwe voelen."

Wat een aardse vader niet voor zijn zoon kan doen, omdat dit voor hem onmogelijk is, ***heb Ik, de Hemelse Vader, voor hem gedaan.***

Nadat Ik de mens het leven gegeven had en deze aardse wereld als woonplaats voor hem voorbereid had, heb Ik een zo grote nabijheid tussen hem en Mij gecreëerd dat Ik zijn leven in Mij kan voelen en dat hij mijn Leven in zich kan voelen.

Dat is mijn Liefde voor elk van mijn mensen.

Wat kan ik nu zeggen over de speciale Liefde die Ik voor jou heb?

Elk lijden dat Ik je gezonden heb, was

- een nieuwe communicatie tussen jou en Mij,
- een nieuwe versiering waarmee Ik je ziel verfraaide.

Elke Waarheid die Ik je geleerd heb, was:

- een deeltje van mijn Kwaliteiten waarmee Ik je ziel versierde.

Elk bezoek dat Ik je gebracht heb en

elke genade die Ik je gegeven heb,

waren geschenken die Ik in je uitstortte.

Ik vermeerderde voortdurend mijn communicatie met jou
om in jou mijn vele Schoonheden, mijn Gelijkenis, te scheppen,
zodat:

- *jij met Mij in de Hemel zou kunnen leven, en*
- *Ik met jou op aarde kan leven.*

Twijfel je na dit alles nog steeds aan mijn Liefde?

Ik zeg je liever: “zorg ervoor dat je Mij steeds meer bemint.
En Ik zal je steeds meer beminnen.”

**17-19- 17 oktober 1924 - Gods Liefde voor de mensen - Hij stelt
zich volledig tot hun dienst.**

Ik dacht aan alle Liefde die Jezus voor ons heeft.
Mijn geest dwaalde rond in de eeuwige Liefde.

Jezus bewoog in mij. Hij liet mij in gedachten lichtstralen zien.
Te midden van deze stralen bevond zich een Zon waaruit evenveel
Stralen kwamen als er mensen zijn.
Elke mens ontving een straal, die hem leven, licht, warmte, kracht en
groei gaf, alles wat nodig is om te leven.

Het was prachtig om te zien hoe elke mens verenigd was met zijn
zonnestraal, zoals elke tak verbonden is met de wijnstok waaruit hij
voortkomt.

Terwijl mijn geest zich liet wiegen door alles wat ik zag,
zei mijn lieve Jezus mij:
Mijn dochter, *kijk met hoeveel Liefde Ik de mens bemin.*

Voordat hij het aardse licht ziet, is hij al in mijn Schoot
Wanneer hij het levenslicht ziet, verlaat Ik hem niet
Een straal van Licht die mijn Leven draagt, begeleidt hem voortdurend
om hem te voorzien van alles wat nodig is voor zijn groei.
Met hoeveel zorg waak Ik over deze groei!
Met hoeveel Liefde geef Ik hem water!

Ik word zelf Licht, Warmte, Voedsel en Bescherming voor haar.

En wanneer zijn tijd op aarde voorbij is,
haal Ik hem naar mijn Boezem via diezelfde Straal,
zodat hij zich kan verheugen in zijn hemelse Vaderland.

Mijn Liefde doet meer voor de mens dan de zon die Ik in het
azuurbloauwe firmament als hulp voor de mensheid gevormd heb.
Deze zon is slechts de schaduw van mijn ware Zon.

De zon in de atmosfeer vormt geen planten.
Zij voorziet hen niet van water om te voorkomen dat ze uitdrogen.,
Zij biedt niet alle nodige hulp om mooi en krachtig te groeien.
De zon vervult alleen *haar rol om te verlichten en te verwarmen.*

En als de planten nergens anders *water* krijgen,
kan de zon haar weldaden op geen enkele manier op hen overbrengen
Integendeel, zij droogt hen nog meer uit.

Maar *Ik, de ware Zon van de zielen,*

Ik laat hen nooit in de steek, of het nu dag of nacht is:

Ik vorm hen zelf,

Ik geef hen het water van mijn Genade zodat ze niet uitdrogen,

Ik voed hen met het Licht van mijn Waarheden,

Ik versterk hen met mijn Voorbeelden,

Ik geef hen:

- de zachte bries van mijn liefkozingen om hen te zuiveren,

- de dauw van mijn Charisma's om hen te verfraaien,

- de pijlen van mijn Liefde om hen te verwarmen.

Kortom, er is niets dat Ik niet voor hen doe.

Ik ben alles voor hen

en Ik stel mijn hele Leven ter beschikking van elk van hen.

Maar welke ondankbaarheid van de kant van de mensen!

Zij zijn als takken die aan mijn wijnstok vastzitten,

niet uit liefde, maar uit noodzaak, omdat zij niet anders kunnen.

Het lijkt alsof ze als ranken aan mijn wijnstok vastzitten, niet uit liefde maar uit noodzaak, Zo groeien zij als ranken, die niet al het goede sap van de wijnstok ontvangen. Hierdoor zijn zij zwak en zijn zij niet in staat zijn om ook maar één rijpe druiventros te vormen. Zij blijven onrijp en zijn bitter voor mijn Goddelijke Smaak.

Ach, als iedereen wist hoeveel Liefde Ik voor hun ziel heb,
- zouden ze geboeid zijn door de Kracht van mijn Liefde en
- zouden ze Mij nog meer beminnen!

Wat jou betreft, ***bemin Mij! En moge jouw liefde zo groot worden dat je Mij bemint voor iedereen!***

17-20- 23 oktober 1924 - Wanneer de Goddelijke Wil in de mens heerst, wekt dit een zachte betovering voor God op. In de Hemel is het eerder God die de betovering van de zaligen teweegbrengt.

Ik beleef bittere dagen vanwege het gemis van mijn lieve Jezus.
O, wat mis ik zijn liefdevolle Aanwezigheid!

Zelfs de herinnering aan zijn lieve Woorden is een wonde voor mijn arm hart. *Ik zeg inwendig tegen mezelf:*

"Waar is Hij nu? Waarheen is Hij gegaan? Waar kan ik Hem vinden?"

Ach, het is allemaal voorbij, ik zal Hem nooit meer zien!

Ik zal zijn stem nooit meer horen!

We zullen niet meer samen bidden! Wat een ongeluk! Wat een kwelling!
Ach Jezus, wat bent U veranderd! Hoe kon U van me wegvlugten?

Maar zelfs als U ver weg bent, waar U ook bent,
op de vleugels van uw Wil stuur ik U mijn kussen, mijn liefde, mijn kreet van pijn die U zegt: "Kom, kom terug naar je arme balling, je kleine pasgeborene die niet zonder U kan leven."

Terwijl ik dit en andere dingen zei, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.
Hij omhelsde mij met zijn armen en drukte mij krachtig tegen zich aan.

Ik zei Hem:

"Mijn Leven, mijn Jezus, ik kan niet meer, help me, geef me uw Kracht. Laat me niet meer alleen, neem me mee, ik wil met U meegaan!"

Jezus onderbrak mijn smeekbede en Hij zei mij:

"Mijn dochter, wil je mijn Wil niet doen?"

Ik antwoordde:

"Natuurlijk wil ik uw Wil doen, maar uw Wil is ook in de Hemel. En als ik die tot nu toe op aarde heb vervuld, wil ik die voortaan in de Hemel vervullen. Neem me snel mee, laat me niet meer alleen. Ik voel dat ik dit niet meer kan verdragen, heb medelijden met mij."

Jezus antwoordde: "Mijn dochter, je lijkt niet te weten *wat 'mijn Wil op aarde vervullen' betekent.*

Na zovele Lessen lijkt het, alsof je het nog steeds niet goed begrijpt. Je zou moeten weten dat wanneer een ziel, die mijn Wil in zich laat leven, bidt, lijdt, handelt, liefheeft, enz., zij een zoete betovering teweegbrengt bij God.

Hierdoor wordt mijn Gerechtigheid verhinderd om de grote straffen, die de mensen door hun ernstige zonden over zich afroepen, over de aarde uit te storten

Want ook mijn Gerechtigheid ervaart deze betovering die voortkomt uit de zielen die in mijn Wil leven.

Denk je dat het voor de Schepper weinig betekent om in een mens die op aarde leeft, zijn eigen Wil te zien werken, zegevieren en heersen, met dezelfde Vrijheid waarmee Hij in de Hemel handelt en heerst?

Deze betovering bestaat niet in de Hemel.

Want in mijn Koninkrijk heerst mijn Wil als in zijn eigen woning en de betovering wordt door Mijzelf gevormd, niet buiten Mij.

Ik ben het, mijn Wil is het, die alle zalige zielen verrukt.

Zodat zij altijd onder mijn betovering staan en er eeuwig van genieten.

Zij zijn het niet die de zoete betovering voor Mij creëren.

Ik ben het die deze voor hen creëert.

Wanneer mijn Wil daarentegen in de mens in ballingschap leeft,
is het alsof Hij handelt en heerst in de woning van de mens zelf.
Deze ziel oefent dan zo'n wonderbare betovering op Mij uit
dat mijn Blik op haar gericht blijft en zich er niet van kan losmaken.

Ach, je weet niet hoezeer deze betovering nodig is in deze tijden!
Wat voor kwaad zal er komen!

De volkeren zullen zich gedwongen voelen elkaar te verslinden,
bevangen door een woeste razernij.

De leiders zullen hiervoor de hoofdverantwoordelijken zijn.

Arme volkeren! Hun leiders zullen echte slachters, belichaamde
demonen zijn, die dorsten naar het bloed van hun broeders.

Als de wandaden niet zo ernstig waren,

zou uw Jezus je niet zozeer van zijn Aanwezigheid beroven.

Je angst dat Ik je om andere redenen niet bezoek, is ongegrond.

Nee, nee, wees gerust:

Het is mijn Gerechtigheid die, door Mij te missen, zijn rust vindt.

Wat jou betreft, wijk nooit af van mijn Wil, opdat deze zoete betovering
Mij ertoe brengt de volkeren van groter kwaad te sparen.

**17-21a- 30 oktober 1924 - Wat engelen zijn - De min of meer grote
Kennis van de Goddelijke Wil onderscheidt de verschillende
engelenkoren.**

Ik heb het gevoel dat ik niet in staat ben om met mijn pen uit te drukken
wat ik in mijn gekweld hart voel. O ja! Geen enkel ander martelaarschap
is te vergelijken met het gemis van mijn lieve Jezus!

Lichamelijk martelaarschap verwondt en doodt het lichaam
Terwijl het martelaarschap van zijn gemis de ziel verwondt
en haar verscheurt tot in haar diepste vezels

Wat nog erger is, het martelaarschap van zijn ontbering

- doodt de ziel zonder haar te laten sterven,

- slaat haar onophoudelijk op het aambeeld van pijn en liefde.

Ik ga voorbij aan de pijn die ik diep binnenin voel.
Deze dingen kan ik immers niet beschrijven.

Als de armste bedelaarster zou ik de hulp willen vragen

- van alle engelen, alle heiligen,
  - van mijn Koningin en Moeder, en
  - van de hele Schepping,
- van een klein gebedje voor mij bij Jezus,
zodat vanuit iedereen, dit gebed Jezus ertoe aanzet:
- om medelijden te hebben met de kleine dochter van zijn Wil, en
  - dat Hij een einde maakt aan de zware ballingschap waarin ik verkeer.

Terwijl ik me in deze zo pijnlijke toestand bevond,
kreeg ik plots het gevoel dat *mijn engel bij mij was*.
Dat bracht meteen de gedachte bij mij naar boven:

"*Waarom mijn engel en niet Jezus?*"

Op dat moment voelde ik Jezus in mij bewegen. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wil je weten waarom:

- engelen zijn zoals ze zijn,
- zij hun oorspronkelijke schoonheid en zuiverheid behouden hebben?

Dat komt omdat zij altijd in de Eerste Daad waarin zij geschapen zijn,
gebleven zijn. Zij kennen geen opeenvolging van handelingen.,
Zij veranderen niet. Zij nemen niet toe en nemen niet af.
Zij bezitten in zichzelf alle mogelijke en denkbare Goede Dingen.

Door zich te handhaven in de Ene Daad van mijn Wil waardoor zij tot
het licht gekomen zijn, zijn zij onveranderlijk, mooi en zuiver.
Zij hebben niets van hun oorspronkelijke staat verloren.
Hun geluk bestaat erin zich vrijwillig in deze toestand te handhaven.

Zij vinden alles in mijn Wil. *En zij zoeken niets anders om gelukkig te
zijn dan wat mijn Wil hen geeft.*

Weet je trouwens **waarom er hiërarchische engelenkoren zijn?**

Er zijn engelen die dichter bij mijn Troon staan en weet je waarom?

Dat komt omdat mijn Wil

- aan sommigen slechts één Daad van mijn Wil geopenbaard heeft,
- aan anderen twee,
- aan weer andere drie, enz.

Dat is het verschil tussen de engelenkoren. Sommige engelen zijn superieur aan anderen en waardiger om dicht bij mijn Troon te zijn.

Hoe meer mijn Wil zich aan hen heeft geopenbaard en hoe meer zij zich daarin hebben gehouden, hoe hoger ze zijn, hoe mooier, hoger en gelukkiger. De engelenkoren zijn samengesteld op basis van hun kennis van mijn allerhoogste Wil.

De engelen van de verschillende koren hebben hun eigen schoonheid en functies. Zo ontstaat er een hiërarchie van engelenkoren.

Als je wist wat het betekent

- mijn Wil beter kennen, meer daden in Hem te verrichten, en *hoezeer dit bepalend is voor*
- de rol, de schoonheid en de superioriteit van een schepsel, hoeveel meer zou je alle Kennis waarderen, die Ik je meegedeeld heb over mijn Wil!

Extra kennis over mijn Wil verheft de ziel tot zo'n sublieme hoogte dat zelfs de engelen er versteld van staan en erdoor gefascineerd worden. Het brengt hen ertoe voortdurend uit te roepen: "**Heilig, heilig, heilig!**"

Mijn Wil manifesteert zich door wezens uit het niets te scheppen en:

- hen te verfraaien, hen te laten groeien,
- het goddelijke Leven in hen te ontwikkelen, en
- in hen nooit eerder geziene wonderen te verrichten.

Daarom, vanwege alle dingen die Ik je over mijn Wil getoond heb, kan je begrijpen:

- wat Ik met jou wil doen en
- hoezeer Ik je bemin, en
- hoe jouw leven een aaneenschakeling moet zijn van voortdurende daden die in overeenstemming zijn met mijn Wil.

Als de mensen, net als de engelen, nooit waren afgeweken van de Eerste Daad waarin mijn Wil hen tot het licht heeft gebracht,
- welke orde en
- welke wonderen zouden wij dan op aarde hebben gezien!

Daarom, mijn dochter,
- verlaat nooit de oorspronkelijke staat waarin Ik je geschapen heb,
- en laat jouw eerste daad altijd mijn Wil zijn.

17-21b- 30 oktober 1924 (vervolg) - Het Lijden van Jezus uit Liefde was pijnlijker dan zijn fysieke Dood aan het Kruis. Waarom Jezus wederkerigheid in Liefde wil.

Daarna plaatste ik mezelf in gedachten bij Jezus in de Hof van Gethsemani en ik vroeg Hem mij te laten doordringen van de Liefde waarmee Hij mij zozeer bemint.

Hij raakte me opnieuw diep binnenin aan en Hij zei mij:
"Mijn dochter, treed binnen in mijn Liefde en kom er niet meer uit.
Blijf daar om goed te begrijpen hoeveel Ik de mensen bemind heb.
Alles in Mij is Liefde voor hen.

Toen de Godheid hen schiep, was het zijn bedoeling om hen altijd te beminnen. De Godheid wilde hen binnen en buiten begeleiden met een onophoudelijke en steeds nieuwe Daad van Liefde.

Zo kan Ik zeggen dat elke gedachte, elke blik, elk woord, elke ademhaling, elke hartslag, enz. van de mensen vergezeld gaat van een Daad van eeuwige Liefde.

Als de Godheid van plan was om de mensen altijd en in alles lief te hebben, dan was dat omdat Hij hoopte in alles een onophoudelijke en steeds nieuwe Liefde terug te ontvangen.

Maar dat gebeurde niet. Niet alleen wilden de mensen zich niet aanpassen aan het ritme van Liefde dat de Schepper voor ogen had, maar zij verwierpen deze Liefde en beledigden Hem.

Na deze belediging gaf de Godheid niet op. Maar Hij bleef de mensen overladen met zijn onophoudelijke en steeds nieuwe Liefde. En omdat de mensen deze Liefde niet aannamen, werden de Hemel en de aarde ermee vervuld, in afwachting dat iemand deze Liefde zou nemen en iets terug zou geven voor al deze Liefde.

Wanneer God iets besluit, houdt niets Hem tegen. Hij blijft onwankelbaar in zijn Onveranderlijkheid.

Daarom, in een andere uiting van Liefde:

- ben Ik, het Woord van de Vader, naar de aarde gekomen,
  - heb Ik de menselijke natuur aangenomen,
  - heb Ik al die Liefde die de Hemel en de aarde vulde in Mijzelf verzameld,
- met als doel de Godheid iets terug te geven voor al die Liefde.

Ik heb Mijzelf tot Liefde gemaakt voor elke gedachte, elke blik, elk woord, voor elke hartslag, elke beweging en elke stap van elke mens.

Zo werd ***mijn Mensheid***, zelfs in haar kleinste vezels, gekneet door de Handen van de eeuwige Liefde van mijn hemelse Vader.

Zo kon mijn Mensheid al die Liefde die de Hemel en de aarde overspoelt in Zich opnemen en de Godheid Wederliefde geven namens alle mensen. En zo kon Ik Liefde zijn voor elke daad van elke mens.

Zo is elk van je gedachten omringd door mijn onophoudelijke Daden van Liefde. En er is niets in jou en buiten jou dat niet omringd is door mijn herhaalde Daden van Liefde.

Daarom kreunde, stikte en voelde Zij zich verpletterd onder het gewicht van zoveel Liefde. Ik beminde immers en werd niet bemind. Deze Liefdespijn is de meest bittere, de wreedste pijn. Dit zijn genadeloze smarten, pijnlijker dan mijn Passie zelf!

Oh, als de zielen Mij zouden beminnen, zou het gewicht van zoveel Liefde licht worden.

Want wanneer *de Liefde, liefde terugkrijgt*, wordt haar dorst gelest door de liefde van de geliefden.

Maar wanneer *Zij geen liefde terugkrijgt*, wordt zij uitzinnig.

En Zij heeft het gevoel dat Zij wordt vergoed met een daad van dood.

Zie dus **alle bitterheid en pijn die de Passie van mijn Liefde Mij bezorgd heeft.**

Want in mijn fysieke Passie hebben ze Mij slechts één dood gegeven Terwijl in mijn Passie door de Liefde moest Ik zoveel keren sterven als het aantal Daden van Liefde, die uit Mij voortkwamen en waarvoor geen wederkerigheid was.

Daarom, *mijn dochter, kom Mij deze Liefde teruggeven.*

In mijn Wil zal je al deze Liefde als in één enkele Daad vinden.

Maak je deze Daad eigen.

En word samen met Mij, Liefde voor elke daad van de mensen, om Mij voor elke daad de wederkerige Liefde te geven.

17-22- 23 november 1924 - Net zoals God ons natuurlijke lucht geeft voor de vitaliteit van ons lichaam, zo geeft Hij ons ook Zijn Goddelijke Wil als Lucht voor de vitaliteit van onze ziel.

Ik ga door in mijn staat van gemis van Jezus, met de grote bitterheid die daarmee gepaard gaat. Als Hij zich soms in mijn innerlijk laat zien, is Hij zeer nadenkend en zwijgzaam. Maar ondanks zijn stilzwijgen ben ik blij als ik bedenk dat Hij mij niet in de steek gelaten heeft en dat Hij in mij blijft wonen.

Wanneer mijn arme ziel op het punt staat te bezwijken, geeft het feit dat ik Hem zie, me een beetje nieuwe kracht, als een weldadige dauw. Maar waarom? Om dan terug te keren naar mijn verdorring en me opnieuw te voelen sterven.

Zo bevind ik me altijd tussen leven en dood. Op een moment dat ik zo ondergedompeld was in de immense zee van mijn lijden omdat ik Hem

moest missen, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.
Hij toonde zich in gebed en ik sloot me bij Hem aan om te bidden.

Toen **zei Hij mij:** "Mijn dochter, toen Ik de mens schiep, plaatste Ik om hem heen, als behoud van zijn leven:

- lucht voor zijn lichaam en lucht voor zijn ziel,
- natuurlijke lucht voor het lichaam en
- de Lucht van Mijn Wil voor zijn ziel.

Zoals je weet, heeft natuurlijke lucht de eigenschap dat hij:

- de mens in staat stelt te ademen en
- in de hele natuur de vegetatie en de frisheid bevordert.

Dus ook al zien we het niet,
de lucht is bepalend voor het leven van elk geschapen wezen.

Iedereen heeft hem nodig.

Hij is overal aanwezig, dag en nacht.

Hij bevordert de hartslag, de bloedsomloop, alles.

Maar weet je waar hij deze kracht vandaan haalt?

Het is God die hem al deze eigenschappen gegeven heeft.

Net zoals **de natuur** natuurlijke lucht nodig heeft om te kunnen blijven bestaan, heeft ook de ziel lucht nodig.

Voor de ziel is het mijn Wil zelf die haar Lucht vormt.

Mijn Goedheid heeft voor haar geen andere lucht gewild.

Zo kunnen alle Substantie en alle Goede Dingen van mijn Wil

- haar diep doordringen en
- haar de goddelijke Voeding, de hemelse Vegetatie en alle hemelse Goede Dingen brengen.

Er zou een wedijver moeten zijn tussen het lichaam en de ziel:

- het lichaam; door natuurlijke lucht in te ademen en
- de ziel: door de Lucht van mijn Wil in te ademen.

Maar er is reden om te wenen!

Als de mensen het gebrek aan natuurlijke lucht voelen, doen ze er alles aan om die te verkrijgen. Indien nodig beklimmen ze hoge bergen.

Wat betreft **de lucht van mijn Wil**, geven de mensen er geen aandacht aan en voelen ze geen spijt dat zij deze moeten missen.

Zij zijn nochtans gedwongen om ondergedompeld te zijn in de lucht van mijn Wil. Maar omdat zij deze geparfumeerde en heiligende Lucht niet aangenaam vinden, kan Hij de Goede Dingen die Hij bevat niet in hen brengen.

En Hij is gedwongen daar te blijven, opgeofferd, zonder het Leven te kunnen ontwikkelen dat mijn Wil inhoudt.

Daarom, mijn dochter, als je wil dat mijn Wil zijn plannen in jou vervult, **raad Ik je aan om altijd de Lucht van mijn Wil in te ademen**, zodat:

- het goddelijke Leven zich in jou ontwikkelt en
- je het ware doel bereikt waarvoor je geschapen bent.

17-23- 27 november 1924 - De Onveranderlijkheid van God en de veranderlijkheid van mensen. De oorzaak van de veranderlijkheid van de mensen is de menselijke wil.

Ik dacht na over de onveranderlijkheid van God en de veranderlijkheid van mensen. Wat een verschil!

Mijn altijd liefdevolle Jezus toonde zich in mij en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, kijk, er is geen enkele plaats waar mijn Wezen niet aanwezig is. Daarom hoef Ik me niet te verplaatsen, noch naar rechts, noch naar links, noch naar achteren.

Aangezien er geen enkel punt bestaat waar Ik niet aanwezig ben, ***is mijn stabiliteit universeel en volmaakt: dat is mijn eeuwige Onveranderlijkheid.***

Wat Mij vandaag bevalt, bevalt Mij altijd.

Ik ben Onveranderlijk in wat Ik liefheb en wat Ik wil.

Als Ik eenmaal iets bemint of iets wil, verandert dat nooit.

Om verandering mogelijk te maken, zou Ik mijn Oneindigheid moeten beperken, wat Ik niet kan en ook niet wil doen.

Mijn Onveranderlijkheid is de mooiste aureool die mijn Hoofd kroont. Deze aureool strekt zich uit onder mijn voeten en brengt een eeuwig eerbetoon aan mijn onveranderlijke Heiligheid.

Zeg mij, is er ook maar één plaats waar je Mij niet kunt vinden?

Terwijl Hij sprak, werd zijn goddelijke Onveranderlijkheid in mijn geest aanwezig. Maar wie kan zeggen wat ik begrepen heb!

Ik ben bang om onzin te zeggen en daarom zwijg ik.

Later, toen Hij mij sprak over de veranderlijkheid van de mensen,

zei Hij mij:

"Arme mensen! Hoe beperkt is hun klein plaatsje!

Hoe klein die ruimte ook is, zij is noch stabiel, noch vast.

Vandaag bevindt de mens zich op de ene plaats, morgen op een andere. De ene dag bemint hij iemand, iets of een plaats, en de volgende dag is alles veranderd. Het kan zelfs zijn dat hij de persoon of het ding die hij gisteren nog beminde, nu veracht.

En weet je wat het arme wezen zo onstabiel maakt?

Dat is haar menselijke wil. Die maakt haar wispelturig in de liefde, in haar verlangens, in het goede dat ze doet.

De menselijke wil is als een onstuimige wind, die haar bij elke windvlaag verplaatst. Als een droog riet wordt ze nu eens naar rechts, dan weer naar links geduwd.

Toen Ik de mens schiep, wilde Ik dat hij in mijn Wil zou leven

zodat mijn Wil,

- hem bevrijdend van de onstuimige wind van de menselijke wil,
- hem standvastig zou maken in het goede, in de liefde,
- hem heilig zou maken in zijn daden.

Ik wilde dat hij zou leven in het immense gebied van mijn Onveranderlijkheid.

Maar de mens wilde dat niet.

Hij wilde zijn eigen plaatsje en maakte zichzelf tot speelbal: van zichzelf, van anderen en van zijn eigen hartstochten.

Daarom bid Ik en smeeK Ik de mens om terug te keren naar mijn Wil waar hij vandaan komt, ***zodat hij niet langer wispelturig is, maar stabiel en standvastig.***

Ik ben niet veranderd. Ik wacht op hem. Ik verlang naar hem. Ik wil hem altijd in mijn Wil hebben."

17-24- 1 december 1924 - Verworpen door de mensen, voelt de Goddelijke Wil de dood van het Goede dat Hij in hen wil verwezenlijken.

Ik voelde me zeer angstig. Terwijl ik bad, weende ik om mijn triestige toestand, omdat ik Hem die mijn hele leven is moet missen. Mijn toestand is onherstelbaar. Niemand heeft medelijden met mij. Alles is gerechtigheid.

Wie zal medelijden met mij hebben als Degene die de bron van medelijden is, mij de rug toekeert! Terwijl ik zo weende en bad, voelde ik mijn handen tussen de Handen van Jezus.

Hij tilde me hoog op en **Hij zei mij**: "Komt allemaal kijken naar een groot spektakel dat nog nooit eerder op aarde en in de Hemel is vertoond: een ziel die voortdurend sterft uit liefde voor Mij."

Bij deze Woorden van Jezus opende de Hemel zich en keek de hele hemelse Hiërarchie naar mij. Ik keek ook naar mezelf en zag mijn arme ziel verwelkt en stervend als een bloem die op het punt stond van haar steel te vallen. Terwijl ik stierf, bracht een geheime Kracht mij terug tot leven.

O! Misschien is het de Gerechtigheid van God die mij terecht straft. Mijn God, mijn Jezus, heb medelijden met mij! Heb medelijden met een arme mens die sterft!

Mijn lot is het zwaarste dat een sterfelijk wezen kan ondergaan: sterven zonder te sterven!
Daarna nam mijn lieve Jezus me bijna de hele nacht in zijn armen om me Kracht te geven en me bij te staan in mijn doodstrijd.

Ik dacht dat Hij uiteindelijk medelijden met mij zou hebben en mij bij Zich zou nemen, maar tevergeefs. Nadat Hij mij zo een beetje had gesterkt, **liet Hij mij achter met de Woorden:**

"Mijn dochter,
mijn Wil ontvangt voortdurende 'sterftes' vanwege de mensen.
Hij is Leven en als Leven wil Hij Leven en Licht geven.
Maar de mensen verwerpen dit Licht. En omdat de mensen het Licht niet ontvangen, sterft dit Licht voor de mensen.
En mijn Wil voelt deze dood.

Mijn Wil wil de Eigenschappen en Deugden die Hij bevat bekendmaken. Maar de mensen verwerpen deze Kennis.
Zo voelt mijn Wil de dood die de mensen aan de Deugden en Kwaliteiten van mijn Wil toebrengen.

Evenzo:

- als mijn Wil Liefde wil geven en deze Liefde niet ontvangen wordt, voelt Hij de dood die aan de Liefde gegeven wordt;
- als Hij heiligheid of Genade wil geven, voelt Hij de dood die de mensen geven aan de Heiligheid en Genade die Hij wil schenken.

Zo wordt mijn Wil voortdurend de dood toegebracht voor de Weldaden die Hij wil schenken.

Voel je de voortdurende dood die mijn Wil ondergaat niet?

Omdat je in Hem leeft, is het als vanzelfsprekend

- dat je deze sterftes voelt en
- dat je in een voortdurende staat van doodsangst leeft.

Toen ik dat hoorde, **zei ik Hem** "Jezus, mijn Liefde, zo zie ik het niet. Het is het gemis van U dat me doodt, dat me het leven ontnemt, zonder me te laten sterven!"

Hij antwoordde mij: "Het is deels:

- het gemis van Mij en
- mijn Wil die je in Zich opneemt en je laat deelnemen aan zijn Pijn.

Mijn dochter, **het ware leven in mijn Wil houdt in:**
dat de mens die in Hem leeft, de smarten deelt,
die Mij door de mensen aangedaan aangedaan worden."

17-25- 8 december 1924 - De Onbevleete Ontvangenis van de Heilige Maagd en de testen waaraan zij onderworpen werd.

Ik dacht na over de Onbevleete Ontvangenis van mijn Soevereine Koningin en Moeder.

Mijn geest was verblind door de Verdiensten, de Schoonheid en de Wonderen waarmee de Onbevleete Ontvangenis gezegend is.

Het is het Wonder dat alle andere wonderen die God in de hele Schepping verricht heeft, overtreft.

Ik zei tegen mezelf:

Het Wonder van de Onbevleete Ontvangenis is buitengewoon groot. Maar mijn hemelse Moeder heeft bij haar Conceptie geen enkele test ondergaan. Alles was haar gunstig gezind, zowel vanwege God als vanwege de natuur.

Zij werd door God zo gelukkig, zo heilig en bevoorrecht geschapen. Welke heldhaftigheid en welke test heeft zij ondergaan?

De engelen in de hemel en Adam in het paradijs zijn niet aan een test ontsnapt, Zou de Koningin van allen dan de enige zijn geweest die van deze test was vrijgesteld?

En zou zij hierdoor beroofd zijn van het prachtig aureool dat een test, deze verheven Koningin en Moeder van de Zoon van God zou gegeven hebben?

Terwijl ik zo nadacht, maakte mijn lieve Jezus zich zichtbaar in mij.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, *niemand is voor Mij aanvaardbaar zonder een test.*

Als zij de test niet had doorstaan, zou Ik een slavin als moeder gehad hebben en geen vrije persoon. Onze relaties, onze Werken en onze

Liefde vereisen een vrije toetreding. Mijn Moeder onderging haar eerste test vanaf het eerste moment van haar Conceptie.

Vanaf haar eerste rationele daad kende zij zowel haar menselijke wil als de Goddelijke Wil. En ze moest vrij kiezen aan welke zij zich wilde houden.

Zonder een moment te verliezen en zich bewust van de omvang van het offer dat zij bracht, gaf zij Ons haar wil zonder deze ooit terug te willen nemen. En Wij schonken haar de Onze.

Als gevolg van deze uitwisseling, hebben Wij de Onbevleete Ontvangenis, de meest bevoorrechte van alle mensen, overspoeld met onze Kwaliteiten, Schoonheden, Wonderen en immense Zeeën van Genade. *Het is altijd de wil die Ik op de proef stel.*

Zonder de vrije wil van de persoon, maken alle offers, zelfs de dood, Mij misselijk. Zij trekken zelfs geen Blik van Mij.

En wil je weten:

- wat het grootste wonder is dat Wij in dit zo heilig schepsel verricht hebben;
- wat de grootste heldendaad was van dit wezen dat zo mooi is dat niemand haar ooit zal kunnen evenaren?

Zij begon haar leven in onze Wil en zij volgde Hem en volbracht Hem.

Je kan zeggen:

- dat zij Hem volbracht heeft vanaf het moment waar zij Hem begon, en
- dat zij Hem begon vanaf het moment waar zij Hem volbracht.

En ons grootste Wonder was dat

- bij elk van haar gedachten, woorden, ademhalingen en
  - bij elke hartslag, beweging en stap
- onze Wil zich in haar uitstortte.

Zo schonk zij Ons de heldhaftigheid van gedachten, woorden, ademhalingen, hartslagen en bewegingen.

Dit heeft haar zo hoog verheven dat
wat Wij van nature zijn, zij werd door Genade.

Al haar andere voorrechten, inclusief haar Onbevleete Ontvangenis, zijn niets in vergelijking met dit grote Wonder.
Dat is wat haar haar hele leven stabiel en sterk gemaakt heeft.

Mijn Wil stroomde voortdurend in haar en maakte haar deelgenoot van de Goddelijke Natuur.

En doordat zij voortdurend deze Goddelijke Natuur ontving, heeft Zij haar sterk gemaakt in Liefde en in Lijden - anders dan alle anderen.

Het is onze Wil die in haar werkte
- die het eeuwige Woord naar de aarde trok en
- die haar goddelijk vruchtbaar maakte,
zodat een Mens-God in haar kon worden verwekt
- zonder enige andere menselijke tussenkomst.

Ze werd waardig bevonden om de Moeder van haar eigen Schepper te zijn.

Daarom benadruk ik altijd mijn Wil. Omdat Hij
- de ziel even mooi houdt als toen ze uit onze Handen kwam en
- laat haar groeien als een originele kopie van haar Schepper.

Wat voor werk en offers je ook brengt, als mijn Wil daar geen deel aan heeft, wijs Ik hen af, erken Ik hen niet. Zij zijn geen voedsel voor Mij.

De mooiste werken zonder mijn Wil zijn voedsel voor de menselijke wil, voor het zelfrespect en voor de hebzucht van de mens.

17-26- 24 december 1924 - Het Lijden van Jezus in de Schoot van zijn Moeder. De hele natuur verheugde zich bij zijn Geboorte. Door zich één keer te geven, gaf Hij zich voor altijd.

Mijn dagen worden steeds pijnlijker.
Ik bevind mij in de bittere toestand van het gemis van mijn lieve Jezus.
Het is als een dodelijk wapen dat boven mij hangt
en klaar is om mij elk moment te doden.

Wanneer het op het punt staat mij de genadeslag toe te brengen,
wat voor mij een verademing zou zijn en mij in staat zou stellen om
naar mijn Jezus te gaan, blijft het boven mijn hoofd hangen.
En tevergeefs wacht ik op de genadeslag.
Ik voel mijn arme ziel en mijn arme natuur uiteenvallen.

Ach, mijn grote zonden verhinderen mij de dood te verdienen!
Wat een lijden!
Wat een lange lijdensweg! Ach, mijn Jezus, heb medelijden met mij!
U bent de enige die mijn pijnlijke toestand kent.
Laat mij niet in de steek, laat mij niet alleen!

Terwijl ik deze gevoelens ervaarde, bevond ik me buiten mijn lichaam in
een zeer zuiver Licht. ***Ik kon de Koningin-Moeder zien met het kleine
kindje Jezus in haar maagdelijke Schoot.***

O mijn God, ***in wat een droevige toestand verkeerde mijn lieve
kleine baby Jezus!***

Zijn kleine Mensheid was verlamd. Zijn kleine handjes en voetjes waren
onbeweeglijk, zonder enige mogelijkheid om te bewegen.
Hij had geen ruimte om de Ogen te openen of vrij te ademen.
Hij lag zo stil dat Hij, hoewel Hij leefde, dood leek.

Ik zei tegen mezelf:

"Wat moet mijn Jezus lijden in deze toestand, en ook zijn Moeder
als zij het Kindje Jezus zo vastgeklemd in haar boezem ziet."

Terwijl ik deze gedachten koesterde,
zei het Kindje Jezus mij wenend:

"Mijn dochter, de pijnen die Ik in de maagdelijke Schoot van mijn
Moeder geleden heb, zijn onmetelijk voor de menselijke geest.

Weet je wat het eerste lijden was:

- dat Ik vanaf het eerste moment van mijn Conceptie ondergaan heb en
- dat ik vervolgens gedurende mijn hele Leven heb moeten doorstaan?

Het lijden van de dood.

***Mijn Godheid was volkomen gelukkig uit de Hemel neergedaald,
zonder dat enig lijden of dood Hem konden raken.***

Ik zag dat mijn kleine Mensheid onderhevig was aan lijden en dood, uit Liefde voor de mensen.

Ik voelde het lijden van de dood zo intens dat ik op datzelfde moment zou gestorven zijn, indien mijn goddelijke Kracht Mij niet op wonderbare wijze gesteund had.

Hierdoor kon Ik dit lijden ondergaan en in leven blijven.

Zo was het voor Mij altijd de dood.

Ik voelde de dood als gevolg van de zonde, de dood van het goede in de mens, en zelfs hun natuurlijke dood.

Wat een wrede kwelling heb Ik zo mijn hele Leven lang doorstaan!

Ik droeg het Leven in Mij. Ik was zelfs de absolute Heer van het leven. En Ik ging Mijzelf onderwerpen aan de voortdurende doodstraf, het voortdurend sterven.

Zie je mijn kleine, roerloze en stervende Mensheid niet in de Schoot van mijn lieve Moeder? Voel je zelf niet hoe vreselijk het is om het lijden van de dood te ondergaan zonder te sterven?

Mijn dochter, *het is jouw Leven in mijn Wil, dat je laat deelnemen aan de voortdurende dood van mijn Mensheid.*

Zo bracht ik bijna de hele ochtend door, aan de zijde van Jezus in de Schoot van mijn Moeder. Ik zag hoe Hij, terwijl Hij stierf, opnieuw tot leven kwam om zich vervolgens opnieuw aan de dood over te geven.

Wat was het pijnlijk om het Kind Jezus in deze toestand te zien! In de nacht die volgde, dacht ik na over het moment waarop het lief klein Kindje de moederschoot verliet om onder ons geboren te worden.

En mijn arme geest verloor zich in dit Mysterie, zo diep en vol Liefde. Hij bewoog zich in mij en strekte zijn kleine Handjes uit om mij te omhelzen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, *de daad van mijn Geboorte was de meest plechtige van de hele Schepping.*

De Hemel en de aarde bogen zich neer in diepe aanbidding bij het zien van mijn kleine Mensheid, waarin mijn Godheid als het ware ingesloten was. *Er was een moment van stilte, diepe aanbidding en gebed.*

Mijn Moeder bad, in extase voor dit *grote Wonder* dat uit haar voortkwam. ***Sint-Jozef en de engelen baden ook.***

De hele schepping voelde de grootsheid van mijn Scheppende Kracht die liefdevol voor haar vernieuwd werd.

Zij voelde zich zeer vereerd omdat Degene die haar had geschapen haar nodig had voor het onderhoud van zijn Mensheid.

De zon voelde zich vereerd dat zij haar licht en warmte mocht schenken aan haar Schepper, haar ware Heer. Zij vierde een feest ter ere van Mij.

De aarde voelde zich vereerd Mij in een voerbak te zien liggen.

Ontroerd door mijn tengere ledematen, toonde zij haar vreugde door verbazingwekkende tekenen.

De hele schepping voelde zich vereerd om haar ware Koning en Heer in haar midden te zien neerdalen. Alles wat geschapen was, leverde zijn bijdrage:

het water wilde mijn dorst lessen,

de vogels vermaakten Mij met hun getjilp,

de wind streelde Mij,

de lucht streelde Mij:

alle geschapen dingen brachten Mij hun onschuldige eerbeton.

Alleen de ondankbare mens toonde zich weerhoudend,

alhoewel hij iets ongewoons voelde: een vreugde, een krachtige Kracht. Zelfs toen Ik hem met mijn tranen en gekreun riep, bewoog hij zich niet, behalve enkele herders.

Toch was het voor hem dat Ik naar de aarde kwam

- om Mijzelf te geven om hem te redden en

- om hem terug te brengen naar zijn hemelse vaderland.

Ik was opmerkzaam om te zien of hij zou komen om de grote gave van mijn Goddelijk en menselijke Leven te ontvangen.

Mijn incarnatie was niets anders dan Mezelf overgeven in de handen van de mensen.

Ik legde mijzelf in de handen van mijn lieve Moeder en de heilige Jozef aan wie Ik mijn Leven schonk.

En aangezien mijn werken eeuwig zijn, ***heeft de Godheid, het Woord dat uit de Hemel neergedaald is, de aarde nooit verlaten,*** om zich onophoudelijk aan alle mensen te kunnen geven.

Gedurende mijn hele Leven heb Ik Mijzelf vrijgevig gegeven.

En enkele uren voor mijn dood heb Ik het grote Wonder van de Eucharistie ingesteld, opdat allen die dat willen de mogelijkheid hebben het grote Geschenk van mijn Leven te ontvangen.

Ik heb Mij geen zorgen gemaakt

- over de beledigingen die Mij zouden aangedaan worden, of
- over degenen die zouden weigeren Mij te ontvangen.

Ik zei tegen Mijzelf:

"Ik heb Mijzelf gegeven, Ik zal Mijzelf nooit terugnemen.

Laat hen doen wat ze willen, Ik zal altijd voor hen klaarstaan!"

"Mijn dochter, ***dat is de aard van ware Liefde: standvastigheid en de wil om nooit terug te krabbelen, ongeacht het vereiste offer.***

Standvastigheid in mijn Werken is mijn Overwinning en mijn grootste Glorie.

Bij de mens *is standvastigheid het teken dat hij voor God handelt:*

de ziel laat zich door niets tegenhouden, maakt zich geen zorgen:

- noch om zichzelf, noch om haar reputatie,
- noch om haar naasten, zelfs als dat haar het leven zou kosten.

Zij kijkt alleen naar God. Uit liefde voor Hem is zij op weg gegaan. Zij offert haar leven op uit liefde voor God en zij voelt zich zegevierend.

Wispelturigheid is het gevolg van de menselijke natuur, van zijn manier van handelen, van zijn hartstochten.

Het is niet het lot van ware Liefde.

Standvastigheid moet kenmerkend zijn voor wie voor Mij handelt.

Door mijn Standvastigheid verander Ik nooit in mijn Werken.

Als iets eenmaal gedaan is, is het voor altijd gedaan.

17-27- 4 januari 1925 - De belangrijkste daad van ons leven - De gehele Hemel gaat de ziel, die zich versmelt in de Goddelijke Wil tegemoet. Het Goddelijk Martelaarschap van de ziel.

Mijn dag liep ten einde en ik vroeg me af of ik nog iets te doen had.

In mij *hoorde ik een Stem die zei*: "Je moet nog het belangrijkste doen: *je verenigen met de Goddelijke Wil.*"

Op mijn gebruikelijke manier begon ik dat te doen. Toen leek het alsof de Hemelen zich openden en de hele hemelse Hofhouding naar mij toe kwam.

Mijn lieve **Jezus zei mij**:

"Mijn dochter, *je versmelten in mijn Wil is*:

- de meest plechtige, de grootste en
- belangrijkste daad van je hele leven.

Je versmelten met mijn Wil is:

- de eeuwigheid binnengaan,
- haar omarmen en zijn Goede Dingen ontvangen.

Wanneer een ziel zich versmelt in de Allerhoogste Wil, komen allen naar haar toe om te brengen wat zij hebben.

De engelen, de heiligen en de Godheid Zelf komen alles in deze ziel neerleggen. Zij weten immers dat zij dit doen in de Goddelijke Wil waar alles veilig is.

Door deze Goede Dingen te ontvangen, waaraan zij haar eigen daden toevoegt, vermenigvuldigt de ziel hen in de Goddelijke Wil en geeft zij aan de hele Hemel dubbele glorie en eer.

Door je te versmelten met mijn Wil, breng je de Hemel en de aarde in beweging en is het een nieuw Feest voor iedereen.

Je versmelten in mijn Wil is beminnen en geven,
in naam van iedereen.

Om niet in liefde te worden overtroffen door de mens, leg Ik in haar
- de Goede Dingen van allen neer,
- evenals mijn eigen Goede Dingen.

Er is genoeg ruimte om zoveel Goede Dingen neer te leggen
want mijn Wil is immens en Hij kan alles ontvangen.

*Als je wist wat er gebeurt wanneer je je versmelt met mijn Wil,
zou je er hevig naar verlangen om dat voortdurend te doen.*

Daarna vroeg ik me af of ik het bovenstaande op papier moest zetten.
Want ik zag dat niet als iets noodzakelijks of belangrijks,
temeer daar ik hierover geen enkele aanwijzing had gekregen.

Mijn lieve **Jezus sprak tot mij:** "Mijn dochter, hoe zou het niet
belangrijk zijn om bekend te maken dat:

zich versmelten in mijn Wil, is: leven is in Hem.

De ziel die zich versmelt in mijn Wil ontvangt al mijn goddelijke en
eeuwige Goede Dingen als een schat.

De heiligen wedijveren met elkaar om hun verdiensten neer te leggen in
de ziel die zich heeft versmolten in mijn Wil.

Zij voelen immers in haar de Glorie en de Kracht van mijn Wil.

En zij voelen zich op een goddelijke wijze verheerlijkt door de kleinheid
van de mens.

**Luister goed, mijn dochter: leven in mijn Wil overtreft in verdienste
zelfs het martelaarschap zelf.**

Martelaarschap doodt het lichaam. Maar leven in mijn Wil is
alsof je je wil laat doden door een Goddelijke Hand.

Dit schenkt de ziel de adel van een Goddelijk Martelaarschap.

Telkens wanneer de ziel besluit om in mijn Wil te leven,
bereidt mijn Wil zich voor om de menselijke wil te doden,
om het nobele martelaarschap van deze ziel te volbrengen.

In feite versmelten de menselijke wil en de Goddelijke Wil niet:
- de ene moet plaats maken voor de andere,
- de menselijke wil moet verdwijnen voor de Goddelijke Wil.

Telkens wanneer je besluit om in mijn Wil te leven,
- bereid je je voor om het martelaarschap van je eigen wil te ondergaan.

Zie je wat het betekent om te versmelten met mijn Wil?
Het betekent voortdurend martelaar zijn van mijn allerhoogste Wil.
Is dat banaal en onbelangrijk?

17-28- 22 januari 1925 - De Mensheid van Jezus is de Zon van de ziel.

Mijn leven gaat verder in de bitterheid van het gemis van mijn lieve Jezus. Ik weet niet hoe ik nog kan leven.
Ik voel me verpletterd, alsof ik in een vreselijke nachtmerrie zit.
Mijn natuur, beroofd van haar enige steun, zou willen verdwijnen.

Soms voel ik mijn botten breken, soms mijn maag blokkeren,
en wil ik geen water of voedsel meer ontvangen.
Zonder mijn Jezus zou mijn arme natuur willen wegkwijnen en
uiteenvallen. Wanneer zij op het punt staat zich op te lossen,
neemt een krachtige Hand mij vast.
Zij zet mijn ontwrichte botten terug op hun plaats, maakt mijn maag
opnieuw vrij en zij voorkomt dat ik volledig ineenstort.

O Heer, wat een lijden! Heb medelijden met mijn triestig lot. O God,
ik smeed U, breng Degene die de enige steun is in mijn leven terug,
of laat mijn arme natuur U de tol van de dood betalen. Dan kan ik terug
bij mijn Jezus zijn, waar wij nooit meer gescheiden zullen zijn!

Terwijl ik in deze toestand verkeerde, na zoveel kwellingen,
toonde mijn lieve Jezus zich in mijn innerlijk.

Hij zat daar alleen, nadenkend en zwijgzaam, met zijn handen op zijn voorhoofd. Hoewel Hij in mij was, was er zoveel ruimte in mij dat wij ver van elkaar verwijderd waren.

Kortom, wij waren allebei alleen, ieder op zijn eigen plaats. Dus wilde ik koste wat kost dichterbij Hem komen om een paar woorden met Hem uit te wisselen en om Hem gezelschap te houden in zijn eenzaamheid.

Maar op de een of andere manier veranderde de ruimte. Zij leek de wereld te zijn en Jezus stond er middenin. Hij leek zich zorgen te maken over het lot van de wereld, die op zijn ondergang afstevende.

Hij nam een stukje van die ruimte en legde dit op mij.
Ik voelde me verpletterd onder dit gewicht.
Maar ik was blij dat mijn Jezus, mijn Leven, bij mij was.

Toen ik Hem naast mij zag, wilde ik wenen om Hem mijn vreselijke kwelling te laten voelen en lang met Hem praten. Maar ik kon alleen maar *tegen Hem zeggen*: "*Jezus, verlaat me nooit meer! Zie je niet dat ik zonder U deze ballingschap niet meer kan verdragen?*"

Vol goedheid *zei Hij mij*: "Ik laat je niet in de steek, nee, nee!
Dat is een valse beschuldiging die je tegen uw Jezus uit. Ik laat nooit iemand in de steek. *De mensen verwijderen zich van Mij, niet Ik van hen. Integendeel, Ik ren voortdurend achter hen aan.*

Beledig Mij dus nooit meer door te zeggen dat Ik je zou kunnen verlaten. Je hebt trouwens zelf gezien dat Ik in jou was, niet buiten jou. En niet alleen Ik, maar de hele wereld.

Toen ik naar Jezus keek, zag ik zijn Intelligentie, intenser dan de zon, en al zijn Gedachten als Stralen die uit die Zon voortkwamen. Deze Stralen werden steeds sterker. En zij bedekten de gedachten van alle mensen uit het verleden, het heden en de toekomst.

Zij trachtten alle geschapen intelligenties te veroveren, om, in hun naam, *de Vader eer en volledig eerherstel te geven voor alles*, en ook *om alle Goede Dingen voor de geschapen intelligenties te verkrijgen*.

Vervolgens trok Hij me naar zich toe en Hij zei:

"Mijn dochter, de Zon die je ziet in het verstand van mijn Mensheid is gevormd door mijn Godheid.

Hij heeft mijn Mensheid begiftigd met Scheppingskracht en Kennis van alle dingen, zodat Ik de nieuwe Zon van de zielen kon zijn.

De zon die Ik geschapen heb voor het welzijn van de natuur overspoelt de hele aarde met haar licht, zonder dat iemand van haar weldaden beroofd wordt. Zij doet dit zonder de hemel te verlaten.

Mijn Godheid in mijn Mensheid gedroeg zich op dezelfde manier. Zonder Mij te verlaten, vormde Hij uit zijn ontoegankelijke Licht, Stralen die alles en iedereen bedekten.

Op elk moment bedekte Ik elke gedachte, elk woord en elke daad van alle mensen van alle menselijke generaties, in wiens naam Ik mijn Vader voortdurend verheerlijkte.

Terwijl mijn Licht naar de Vader opsteeg, daalde het neer om alle menselijke handelingen in zijn macht te nemen om hen te verlichten, te verwarmen en te herstellen. Zo worden alle menselijke handelingen voortdurend met Licht bedekt voor hun eigen bestwil. Het was voor Mij zeer natuurlijk om dat te doen.

Jij, mijn dochter, hebt niet de macht om alle menselijke handelingen om te zetten in één enkele Handeling.

Maar in mijn Wil zal je mijn Stralen één voor één doorlopen.

En beetje bij beetje zal je dezelfde wegen volgen als mijn Mensheid.

Dus probeerde ik de eerste Straal te doorlopen, daarna de tweede, enzovoort. Maar oh, Kracht van de Goddelijke Wil, terwijl ik deze stralen doorliep, was ik zo klein dat ik me een atoom voelde.

En dit atoom bevond zich:

- soms in de goddelijke Intelligentie en doorkruiste de intelligenties van de mensen;
- dan in de Goddelijke Woorden, dan in de Goddelijke Bewegingen en doordrong de woorden en bewegingen van de mensen, enz..

Toen de Godheid in zijn Intelligentie, in zijn Woorden en in zijn Bewegingen, mijn uiterste kleinheid zag, werd Hij vervuld van Liefde voor mijn kleinheid.

Hij zei mij: "Deze kleinheid verrukt Ons.

Wij zagen haar binnengaan in onze eigen daden met de bedoeling om hen samen met Ons te verrichten en hen over allen te verspreiden. En Wij voelen zo'n vreugde en zo'n glorie dat Wij, overlopend van Liefde, haar de vrijheid geven om in Ons binnen te komen en samen met Ons te handelen.

Bij deze woorden geraakte ik helemaal in de war. Ik zei tegen mezelf: "Ik doe niets. Het is de Goddelijke Wil die mij in zijn Armen draagt. Daarom komt alle glorie toe aan zijn aanbiddelijke Wil."

17-29- 27 januari 1925 - Wat er gebeurt wanneer een ziel versmelt met de Goddelijke Wil. De dingen die God geschapen heeft, blijven bij Hem. Hij is hun bewaarder en voorziet in alles. Zo handelt Hij ook met de daden die de mens in de Goddelijke Wil verricht.

Terwijl ik versmolt in de Goddelijke Wil, zei ik tegen mezelf: "Toen ik mij vroeger versmolt in de heilige Allerhoogste Wil, was Jezus bij mij. En ik ging in Hem binnen samen met Jezus. Zo was het binnengaan in de Goddelijke Wil een realiteit.

Nu zie ik Hem niet meer. En ik weet niet of ik wel of niet in de eeuwige Wil binnentreed. Ik heb eerder het gevoel dat het een uit het hoofd geleerde les is of een manier van spreken.

Terwijl ik zo nadacht, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. Hij nam één van mijn handen, hief haar hoog in de lucht en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, je moet weten het volgende weten: Ook al zie je Mij niet, elke keer dat je je verenigt in mijn Wil, til Ik je, in je binnenste, met één hand hoog in de lucht. En vanuit de Hemel reik Ik je mijn andere Hand om jouw andere hand te nemen om je op te tillen in onze Schoot, in onze oneindige Wil.

Zo ben je tussen mijn Handen, in mijn Armen. Je moet weten dat alle handelingen die in onze Wil verricht worden, deel uitmaken van de Eerste Daad waarmee Wij de hele Schepping volbracht hebben.

Deze daden van de mensen omvatten de Onze.
De Wil die hen Leven geeft is immers Eén. En zij verspreiden zich in alle geschapen dingen, net als onze eigen Wil.

Zo zijn deze handelingen voor Ons een wederkerige liefde, uitingen van aanbidding. En zij bezorgen Ons een voortdurende glorie voor alles wat Wij in de Schepping volbracht hebben.

Alleen wat in onze Wil wordt volbracht, schenkt Ons een voortdurende wederkerige Liefde, goddelijke Aanbidding en eindeloze Glorie.

Onze Liefde voor alle dingen die Wij geschapen hebben, is zo groot, dat Wij niet toegestaan hebben dat zij onze Wil verlaten.
Zodra Wij hen geschapen hebben, hebben Wij hen bij Ons gehouden.

Onze Wil maakt Zichzelf de Bewaarder en Degene die in alles van de hele Schepping voorziet. Daarom zijn de dingen altijd nieuw, fris en mooi. Zij zijn door Ons perfect geschapen. Daarom nemen ze niet toe of af en zijn ze niet onderhevig aan enige verandering.

Zij blijven trouw aan hun Oorsprong door zich door onze Wil te laten voeden en bewaren. En zij blijven rondom Ons om onze Glorie te bezingen.

(3) Nu gaat het werk van de mens in onze Wil, over in onze werken.
En onze Wil wordt de daad zelf en degene die de daad van deze mens voedt en bewaart.

En deze daden die door de mens in onze Wil verricht worden, plaatsen zich rondom Ons, en doordringen alle geschapen dingen en zingen voortdurend onze eeuwige Glorie.

Hoe groot is het verschil:

- tussen ons Handelen en het handelen van de mens, en evenzeer
- tussen de liefde waarmee wij handelen!

Wij volbrengen onze Werken met zoveel Liefde, dat Wij niet toestaan

dat deze Werken Ons verlaten. En zo verliezen zij niets van hun oorspronkelijke Schoonheid.

Wanneer de mens handelt, is hij echter niet in staat om dat wat hij doet bij zich te houden. Vaak weet hij niet wat ermee gebeurd is: Misschien is het vuil geworden of is het als vod gebruikt, als een teken van zijn gebrek aan liefde voor wat hij doet.

Hij heeft zijn Oorsprong verraden, dat wil zeggen de Goddelijke Wil waaruit hij voortkomt. Hierdoor is hij de ware Liefde verloren:
- voor God, voor zichzelf en voor wat hij doet.

Ik bemin de mens meer dan alle andere dingen die Ik geschapen heb. Daarom wou Ik dat de mens, uit eigen vrije wil, in mijn Wil is, niet uit dwang.
Ik wou dat hij als een koning te midden van mijn Werken zou zijn.

Maar de ondankbare mens verkoos zijn Oorsprong te verloochenen. Zo werd hij veranderd. Hij heeft zijn frisheid en schoonheid verloren. En hij is onderhevig aan voortdurende veranderingen en wijzigingen. En zelfs als Ik hem smeeek om terug te keren naar zijn Oorsprong, speelt hij de dove en doet hij alsof hij Mij niet hoort.

*Maar mijn Liefde is zo groot,
dat Ik altijd op hem blijf wachten en hem blijf roepen.*

17-30- 8 februari 1925 - Elke ziel is een verblijfplaats voor de Goddelijke Wil.

Deze morgen heeft mijn lieve Jezus zich getoond. Hij was in zo'n toestand van Lijden dat mijn arme ziel verteerd werd door medeleven. *Al zijn Ledematen waren ontwricht. Zijn Wonden waren zo diep en pijnlijk dat Hij kreunde en zich kronkelde.*

Hij kwam naast mij staan alsof Hij mij wilde laten delen in zijn Lijden. Alleen al door naar Hem te kijken, voelde ik zijn Pijnen in mijzelf weerspiegeld worden.

Vol goedheid **zei Hij mij**: "Mijn dochter, ik kan niet meer!
Raak mijn pijnlijke Wonden aan om hen te verzachten.
Bedeek hen met jouw kusjes vol liefde, zodat jouw liefde mijn
stuiptrekkingen kan verzachten.

Deze zo pijnlijke toestand is het ware beeld
van wat mijn Wil voelt te midden van de mensen.

Mijn Wil is in hen aanwezig. Maar Hij is als het ware gescheiden,
omdat de mensen hun eigen wil doen en niet de Mijne.
Mijn Wil is als het ware ontwricht en gewond door de mensen.

Verenig daarom jouw wil met de Mijne en verlicht deze ontwrichting.

Ik drukte Hem tegen me aan en kuste de Wonden van zijn Handen.
O, hoe waren zijn Handen verminkt door zoveel werken van de
mensen, zelfs heilige, die niet voortkwamen uit de Wil van God.

Om zijn Lijden te verzachten, drukte ik zijn Handen in de mijne.
Jezus liet me doen wat ik wou. Hij wilde echt dat ik dat deed.
Dus ging ik verder met zijn andere Wonden, zozeer zelfs
dat Hij bijna de hele ochtend bij mij bleef.

Voordat Hij me verliet, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, je hebt Mij verlichting gebracht. Ik voel dat mijn botten
weer op hun plaats zitten. Maar weet je wie Mij kan verlichten en mijn
ontwrichte botten weer op hun plaats kan zetten?

Degene die mijn Wil in zich laat heersen.

Wanneer de ziel haar wil opzijzet en hem geen enkele levenshandeling
toestaat, ***heerst mijn Wil in haar, beveelt en regeert Hij als meester.***
Hij voelt zich thuis, zoals Ik mij thuis voel in mijn hemels Vaderland.

Omdat Ik me thuis voel, handel Ik als een Heer:
Ik beschik over alles naar mijn goeddunken. Ik plaats in haar wat Ik wil.
Dat schenkt mij de grootste eer en glorie die een mens Mij kan geven.

Als de ziel echter haar eigen wil doet, is zij het die als meester handelt en over alles beschikt. Mijn Wil is daar als een arme, verwaarloosde en soms geminachte vreemdeling.

Ik zou er mijn Dingen willen neerzetten, maar dat kan Ik niet omdat de menselijke wil Mij geen plaats wil geven.

Zelfs in heilige zaken wil hij de overhand houden.

Wat voel Ik me ongemakkelijk in de ziel die haar eigen wil doet!

Het is alsof een vader die één van zijn kinderen bezoekt die ver weg woont, of als een vriend die een andere vriend gaat bezoeken.

Hij klopt aan en hoewel de deur voor hem geopend wordt, wordt hij koeltjes ontvangen:

- Hij moet bij de ingang wachten.
- Er wordt geen maaltijd voor hem bereid.
- Er wordt hem geen bed aangeboden om uit te rusten.
- Men weigert zijn vreugde en verdriet met hem te delen.

Wat een belediging!

Wat een verdriet voor deze vader of vriend!

Als hij schatten heeft meegebracht om hen te geven, laat hij niets achter en keert hij met een gebroken hart terug.

Het kan ook andersom zijn. Zodra de persoon arriveert,

- wordt er een feestje gevierd,
- wordt de beste maaltijd bereid,
- wordt het zachtste bed opgemaakt

en we maken van de bezoeker de heer van het hele huis en van onszelf.

Is dat niet de grootste eer, liefde, respect en onderdanigheid die aan een vader of vriend kan worden betoond!

En hoeveel mooie en goede dingen zal de bezoeker niet achterlaten voor degene die hem op deze manier ontvangt, om hem te bedanken voor zijn grote vrijgevigheid en gastvrijheid?

Zo is het ook met *mijn Wil*.

Hij komt uit de Hemel om in de zielen te wonen.

Maar in plaats van Mij de meester te laten zijn, word Ik behandeld als een vreemdeling en een behoeftige.

Maar mijn Wil gaat niet weg. Hoewel Ik behandeld word als een vreemdeling, blijf Ik daar. En Ik wacht om de zielen mijn Goede Dingen, mijn Genade en mijn Heiligheid te schenken.

17-31- 15 februari 1925 - In de Hemel versterkt, verfraait, verblijdt en vergoddelijkt de Goddelijke Wil alles. Hij doet nog meer voor de zielen die nog op aarde zijn.

Ik was volledig overgegeven aan de Allerheiligste Wil van God. En in deze totale en volledige overgave voelde ik in mij een nieuwe Hemel, een geheel goddelijke Atmosfeer die mij met nieuw Leven vervulde.

Mijn altijd liefdevolle Jezus bewoog zich in mij. Hij leek zijn armen uit te strekken om mij te ontvangen en in Zich te verbergen, om mij onder deze nieuwe hemel van zijn Wil te plaatsen, die door zijn Genade in mij gevormd was. Ik ademde met veel voldoening de geurige en zoete Lucht van zijn allerheiligste Wil in.

Helemaal verlicht zei ik Hem:

"Mijn Liefde, mijn Jezus, hoe mooi is de Hemel van uw Wil!
Hoe goed is het om eronder te zijn!
O, hoe verfrissend en heilzaam is zijn hemelse Atmosfeer!"

Terwijl ik me nog dichter tegen Hem aandrukte, zei Hij mij:
*"Dochter van mijn Wil, elke daad die in mijn Wil verricht wordt,
is een nieuwe Hemel die zich boven de ziel uitstrekt,
En elke nieuwe Hemel is mooier dan de andere.*

De Lucht van deze Hemelen is goddelijk en draagt Heiligheid, Liefde, Licht en Kracht. Hij heeft alle smaken verenigd.
Daarom ruik je er een geurige en zoete lucht.

In de hemel versterkt, verfraait en verblijdt mijn Wil alles.
En Hij dringt in alles door. Hij transformeert alles en vergoddelijkt alles.
Op aarde, in de ziel die de nieuwe Hemelen van mijn Wil bezit,
werkt mijn Wil en ervaart Hij veel vreugde bij het scheppen van nieuwe

Hemelen. Hij werkt meer in de pelgrimszielen dan in de zielen van het hemelse Jeruzalem.

Daarboven zijn de werken van de heiligen voltooid. Er valt voor hen niets meer te volbrengen.

Terwijl op aarde heeft mijn Wil altijd iets te doen in de zielen waar Hij regeert. Hij hecht er veel belang aan

- om alles in deze zielen te volbrengen en wordt volbracht wordt.

Bij elke handeling die aan de menselijke wil wordt overgelaten, kan Hij geen nieuwe Hemel scheppen en kan Hij minder doen.

Ach, *als je eens wist wat er gebeurt met de ziel die in mijn Wil handelt en die mijn Wil volledige vrijheid laat om in haar te werken!*

Stel je *de zee* voor, wanneer de golven zo hoog en krachtig zijn, dat ze in de lucht worden geslingerd, niet alleen het water, maar ook de vissen die in de diepte leven.

De golven grijpen deze vissen die deze kracht niet kunnen weerstaan. Zonder deze golven zijn ze niet in staat hun schuilplaats te verlaten. O, als de zee onbeperkte kracht had, zou ze al haar water uit haar bedding halen en in gigantische golven alle vissen meesleuren.

Wat de zee echter niet kan volbrengen omdat haar kracht beperkt is, kan mijn Wil wel. Door zich de daden van de ziel eigen te maken, vormt Hij in zichzelf zijn eeuwige Golven waaraan niets kan ontsnappen.

Deze golven bevatten de daden:

- van mijn Mensheid,
- van mijn hemelse Moeder,
- van de heiligen, en
- alles wat de Godheid zelf heeft gedaan.

Alles is daarin in actie. **Mijn Wil is groter dan de zee.**

Mijn Werken en die van de heiligen kunnen worden vergeleken met de vissen die in de zee leven.

*Wanneer mijn Wil in de ziel en buiten haar werkt,
beweegt alles en komt alles wat zich in mijn Wil bevindt naar boven.*

Alle werken van de ziel ordenen zich en zij zingen voor Ons Glorie, Liefde en Aanbidding. Deze Werken paraderen voor Ons en zij zeggen: "Wij zijn uw Werken.

U bent groot en machtig omdat U ons zo mooi gemaakt hebt."

Mijn Wil omvat alles wat mooi en goed is.

Wanneer Hij in een ziel werkt, zorgt Hij ervoor dat niets van hetgeen van Ons is, ontbreekt, zodat onze Glorie volledig is.

Het handelen van mijn Wil kan de Eeuwige Golf genoemd worden, die de Hemel en de aarde als in één punt bevat.

Zij verspreidt zich over alles als Draagster van een Goddelijke Daad.

O, hoe verheugt de Hemel zich wanneer Hij de eeuwige Wil in een ziel ziet werken! Aangezien de werken van de gelukzaligen in de Hemel bevestigd zijn in de Goddelijke Wil, zien deze zaligen hun werken versmelten met deze Goddelijke Daad en voelen zij hun glorie, hun geluk en hun vreugde verdubbelen.

Aangezien jij dus de kleine dochter bent van mijn Allerhoogste Wil, ***raad Ik je aan om al jouw daden in zijn eeuwige Golven te leggen.*** Wanneer deze Golven aan de voet van onze Troon in de Hemel aankomen, kunnen Wij je dan steeds meer bevestigen als de ware dochter van onze Wil en je stromen van Genade laten brengen aan je broeders, onze kinderen.

17-32- 22 februari 1925 - God heeft tussen Hem en de mens verschillende communicatiekanalen geopend om de toegang tot de Goddelijke Wil en daarmee tot het hemelse Vaderland voor de mens te vergemakkelijken.

Ik dacht aan de heilige Goddelijke Wil

Ik vroeg mijn lieve Jezus om mij, in zijn Goedheid, de genade te schenken *om in alles zijn allerheiligste Wil te volbrengen.*

Ik zei Hem: "U die mij bemint en wil dat uw Wil geschiedt,

moge Hij mij bijstaan en inspireren op elk moment,
opdat niets anders dan uw Wil in mij tot leven komt."

Terwijl ik dit gebed zei, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.
Hij trok me stevig tegen zich aan en **Hij zei:**

"Mijn dochter, hoezeer raken de gebeden van hen die altijd Mijn Wil zoeken mijn Hart! Ik hoor in hen de echo van de Gebeden die Ik deed toen Ik op aarde was.

Al mijn Gebeden kwamen neer op één ding: ***dat de Wil van mijn Vader zou geschieden, zowel in Mij als in alle mensen.***

Het was de grootste eer voor Mij en voor mijn hemelse Vader dat Ik in alles zijn allerheiligste Wil deed.

Door voortdurend de Wil van de Eeuwige in alles te volbrengen,
opende mijn Mensheid de wegen van communicatie
tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil,
wegen die de mensen afgesloten hadden.

Je moet weten dat de Godheid, bij het scheppen van de mens,
verschillende communicatiekanalen heeft gecreëerd tussen de
Schepper en de mensen.

Ten eerste zijn er de drie krachten van de ziel:

- *het verstand*, dat het mogelijk maakt mijn Wil te begrijpen;
- *het geheugen*, dat het mogelijk maakt om zich voortdurend Mijn Wil te herinneren;
- *de wil*, die zich tussen de twee voorgaande wegen bevindt, waardoor de mens kan opstijgen in de Wil van zijn Schepper.

Het verstand en het geheugen zijn:

- de steunpilaren, de verdediging en de kracht van de wil zodat deze niet naar rechts of naar links afwijkt.

Andere communicatiemiddelen waren ook:

- *het oog* om de Schoonheid en de Rijkdom van mijn Wil te aanschouwen;

- *het gehoor* om de oproepen en harmonieën van mijn Wil te horen;
- *het woord* waarmee de voortdurende uitstortingen van het woord 'Fiat' kan horen en al zijn Goede Dingen kunnen ontvangen worden.
- *de handen* om zijn werken in mijn Wil te volbrengen door hen te verenigen met de Werken van de Schepper;
- *de voeten* om de voetstappen van mijn Wil te volgen;
- *het hart, de verlangens en de genegenheden*, om vervuld te worden van de Liefde van mijn Wil en om in Hem te rusten.

Zie dus hoeveel wegen er voor de mens zijn, die hem in staat stellen om in mijn Wil binnen te gaan, als hij dat wil.

Alle wegen tussen God en de mens stonden open.

En krachtens onze Wil waren onze Zegeningen hem verzekerd. Dit was normaal ***omdat de mens onze zoon en ons evenbeeld was***, een Werk dat voortkwam uit onze Handen en uit de vurige Adem van onze Borst.

Maar de ondankbare menselijke wil, wilde geen gebruik maken van de rechten op onze Goede Dingen, die Wij hem toegekend hadden. De mens wilde onze Wil niet doen. Hij koos ervoor om zijn eigen wil te doen. Hiermee heeft hij hindernissen en poorten opgericht, die alle wegen blokkeerden die Wij voor hem uitgestippeld hadden.

Door zich af te snijden van onze Wil, heeft de mens zich opgesloten

- in de cirkel van ellende van zijn wil,
- in de ballingschap van zijn hartstochten en zwakheden,
- onder een donkere hemel vol stormen en donder.

Arm kind, overweldigd door zoveel kwaad dat hij zelf gewild heeft!

Elke daad die door de menselijke wil wordt verricht, is een hindernis voor de Mijne, een omheining die de vereniging van onze Wil verhindert. Zo wordt de circulatie van de Goede Dingen tussen de Hemel en de aarde onderbroken.

Mijn Mensheid was steeds vol mededogen en grenzeloze Liefde voor de mens. En in alles wat Hij deed, vervulde Hij steeds de Wil van de Vader. Hierdoor heeft Hij de communicatiekanalen tussen Hem en ons

ongeschonden gehouden. Hij is altijd blijven bemiddelen om de barrières weg te nemen en de muren af te breken die de menselijke wil opgetrokken had.

Zo zijn de communicatiekanalen hersteld voor iedereen die in mijn Wil wil komen, evenals de rechten die Wij de mens gegeven hadden toen Wij hem schiepen.

Deze wegen waren noodzakelijk om de mens ertoe te brengen zich vaak naar zijn ware Vaderland te verheffen, om het te leren kennen en het te beminnen.

Een teken dat de ziel zich op deze wegen bevindt en dat zij haar hemels Vaderland bemint, is, dat zij zich *op de wegen van onze Wil begeeft en haar kleine bezoekjes brengt.*

Het is ook een teken voor jou. Herinner je je niet de vele keren dat je de weg naar de Hemel genomen hebt en de hemelse regionen binnengegaan bent?

En toen je korte bezoek voorbij was, keerde je terug naar je ballingschap zoals mijn Wil je vroeg.

O, hoe lelijk en ondraaglijk leek je die ballingschap vanwege jouw liefde voor het hemelse Vaderland.

Deze liefde voor het hemels Vaderland en de bitterheid van het leven in ballingschap zijn zekere tekenen dat het hemelse Vaderland het uwe is.

Het is net als met de dingen van deze wereld. Als iemand een groot landgoed bezit, legt hij een weg aan om dit vaak te bezoeken, ervan te genieten en de goede dingen die er te vinden zijn mee te nemen. Door zijn bezoeken houdt hij ervan en draagt hij het in zijn hart.

Als hij daarentegen geen weg aangelegd heeft, bezoekt hij zijn landgoed nooit. Zonder toegangsweg is het immers bijna ontoegankelijk. Hij spreekt er nooit over.

Dat is een teken dat hij er niet van houdt en zijn eigen bezittingen minacht. En zelfs als hij rijk zou kunnen zijn, is hij door zijn slechte wil een arme sukkelaar die in diepe ellende leeft.

Daarom heeft mijn Wijsheid bij de schepping van de mens, wegen aangelegd tussen hem en Mij, om voor hem te vergemakkelijken:

- de toegang tot de Heiligheid,
- de communicatie van onze Goede Dingen en
- zijn intrede in het hemelse Vaderland.

17-33- 1 maart 1925- Elke nieuwe daad die de ziel in de Goddelijke Wil verricht, is een nieuwe lichtstraal die het licht in haar intenser, sterker en helderder maakt. Wat waar Licht is.

Ik voelde me vol bitterheid vanwege het gemis van mijn lieve Jezus. O, wat verlangde ik naar de tijd dat zijn vriendelijke Aanwezigheid me zo gelukkig maakte! Zelfs te midden van het zwaarste lijden was mijn arm bed toen een paradijs voor mij.

Aan de zijde van mijn lieve Jezus en onder zijn leiding voelde ik me als een koningin. Door mijn voortdurend contact met Hem voelde ik me als de gouvernante van zijn Goddelijk Hart.

O, hoe is mijn geluk verdwenen!

Telkens wanneer ik Hem zoek en niet vind, word ik depressief en wordt een deel van mijn leven weggenomen. Want Jezus is mijn hele leven. En dan voel ik de bitterheid van mijn ballingschap veel sterker.

O, hoe waar is het dat: *niet het lijden iemand ongelukkig maakt, maar het feit dat hij het goede dat hij zoekt niet kan vinden.*

Terwijl ik tegen Jezus zei:

"Heb medelijden met mij, verlaat mij niet, kom, geef mijn arme ziel, die overspoeld wordt door de bittere vloeistof van het gemis van U, terug leven", voelde ik mijn geliefde Goede, mijn zoet Leven, in mij bewegen. Hij sloeg zijn armen rond mijn nek en Hij zei: "Mijn dochter, mijn dochter!" Hij was uit een Bron van Licht tevoorschijn gekomen. Toen Hij zijn armen uitstreckte, verspreidde het Licht zich achter Hem. Dit Licht was echter niet volledig, er was een soort leegte in te zien.

Het was geen duisternis. Maar het was alsof er niet genoeg stralen

waren om de leegte te vullen en het Licht helderder en intenser te maken.

Toen ik Jezus zag, voelde ik me van de dood naar het leven gaan. Zijn woorden "mijn dochter, mijn dochter!" deden mijn verdriet onmiddellijk verdwijnen.

Want bij Jezus zijn en je ongelukkig voelen, is onmogelijk.

Je kunt bij Jezus zijn en ondertussen de meest verschrikkelijke pijn lijden, maar nooit ongelukkig zijn.

Het lijkt erop dat als er depressie in de ziel bestaat,

- deze verdwijnt in de aanwezigheid van Jezus en

- deze plaats maakt voor het geluk dat Hij met Zich meebrengt.

Hij nam opnieuw het woord en **Hij zegt mij:**

"Mijn dochter, wees moedig, wees niet bang.

Er is geen duisternis in jou.

Alleen de zonde is duisternis en alles wat goed is, is licht.

Zie je niet dat Ik voortgekomen ben uit het Licht dat in jou was?

Weet je waaruit dit Licht bestaat?

Het is gevormd door de innerlijke daden die je verricht hebt

Elke nieuwe daad die je verricht, is een nieuwe draad van je wil die je aansluit op de stroom van het eeuwige Licht.

En deze draad verandert in Licht.

Dus

- hoe meer handelingen je verricht, en dus hoe meer draden je maakt,

- hoe voller, sterker en helderder het Licht wordt.

Het Licht dat je ziet, is wat je gedaan hebt.

De leegte in dit Licht is wat je nog te doen staat.

Ik zal altijd in het midden van dit Licht zijn, niet alleen om ervan te genieten, maar om de draden van je menselijke wil aan te sluiten op de stroom van het eeuwige Licht.

Want Ik ben de Oorsprong, het Fundament en de Stroom van het Licht.

En weet je wat het ware Licht is? Het is de Waarheid die door de ziel gekend, omarmd, bemind en in praktijk gebracht wordt.

Deze Waarheid:

- transformeert de ziel in Licht en
- zorgt ervoor dat er in en buiten haar, voortdurend nieuw Licht ontstaat,
- vormt het ware Leven van God in de ziel.

Omdat God Waarheid is.

De ziel is verbonden met de Waarheid en, meer nog, zij bezit Haar. God is Licht en de ziel is verbonden met het Licht.
Zij wordt gevoed door het Licht en de Waarheid.

Maar terwijl Ik de ziel voed met Waarheid en Licht,
*moet zij de stroom van haar wil openhouden,
om de Goddelijke Stroom te kunnen ontvangen.*

Anders kan er gebeuren wat er gebeurt met elektrische stroom die, hoewel hij in zichzelf heeft wat nodig is om licht te produceren, dit niet doet, omdat *er voorbereiding nodig is om dit licht te ontvangen.*

Bovendien bereikt het licht niet iedereen in gelijke mate. Maar het doet dit afhankelijk van het aantal elektrische lampen die je hebt. Wie slechts één gloeilamp heeft, ontvangt slechts licht voor één gloeilamp. Wie er tien heeft, ontvangt licht voor tien. Als de gloeilampen meer gloeidraden hebben, geven ze meer licht. Als ze er minder hebben, zelfs als ze de ruimte hebben om meer te hebben, geven ze minder licht.

En hoewel elektriciteit veel licht kan produceren, produceert het weinig licht, omdat de capaciteit om stroom te ontvangen bij gloeilampen onvoldoende is.

Er is dus:

- *beschikbare Hemelse Stroom en*
- *menselijke stroom die in staat is om deze Stroom te ontvangen.*

Door je werk, zal je meer draden toevoegen, om het Licht dat Ik in jou wil plaatsen vollediger te maken.

17-34- 8 maart 1925 - Alles wat Jezus verwezenlijkt heeft, zowel voor de Glorie van de Vader als voor het welzijn van de mensen, bevindt zich in de Goddelijke Wil, waar alles voortdurend in werking is.

Ik zei tegen mezelf:

"Hoe graag zou ik alle wegen van de eeuwige Wil bewandelen

- om alle Daden die Hij verricht heeft voor het welzijn van de gehele menselijke familie, terug te kunnen volgen,

- om in elk van deze Daden een daad van mijn wil te plaatsen om Hem te bedanken met mijn liefde en dankbaarheid,

en dit

- in mijn persoonlijke naam en in de naam van al mijn broers (zussen)!

Maar hoe kan ik dat doen, ik die zo klein en onbeduidend ben?

Ik verlangde zo vurig

- om mij bij de Daden van de Allerhoogste Wil te voegen

- om hen te kussen of

- om op zijn minst op elke Daad een **'ik bemin U'** te plaatsen.

Toen voelde ik mijn lieve Jezus in mij bewegen.

En een Licht verlichtte mijn geest.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, wil je alle Daden terugvinden die mijn Wil verricht heeft voor het welzijn van de mensen?"

Kom met Mij mee in mijn Mensheid, zoals Ik zo graag wil.

Je moet weten dat mijn Mensheid alle wegen van de eeuwige Wil bewandeld heeft. Aan elk van de Daden die Hij verricht heeft voor het Welzijn van alle menselijke generaties, heb Ik één van de Mijne toegevoegd.

Het was inderdaad uiterst gepast dat Ik dit deed ter ere van mijn hemelse Vader. Ik heb al deze Daden van mijn Mensheid in bewaring gegeven aan de Goddelijke Wil, daar opgeborgen:

- opdat zij mijn Goddelijke Vader voortdurend deze rechtmatige Eer bewijzen die de mensen Hem niet geven, en

- om de eeuwige Wil ertoe te brengen vrede te sluiten met de menselijke wil.

Bij de mens is de wil de opslagplaats van al zijn gedachten en daden, goed of slecht. Hij is de opslagplaats van alles, niets ontgaat hem.

Mijn Mensheid heeft twee willen: een menselijke en een Goddelijke. Ik heb alles wat mijn Mensheid volbracht heeft, in de Goddelijke Wil gelegd:

- niet alleen om daar alle Daden te vervoegen die de Allerhoogste Wil verricht heeft en Hem daarvoor te danken,
- maar ook om in Hem meer nieuwe Daden van Goddelijke Wil te volbrengen.

Zo kon Ik, met de volledige medewerking van mijn Mensheid, een nieuwe Schepping vormen die altijd nieuw en mooi zou blijven, zonder enige mogelijkheid tot toename of afname.

Het hemelgewelf, de zon, de sterren en zovele andere dingen zijn door de Godheid geschapen voor het welzijn van de hele menselijke familie. Dit alles is neergelegd in onze Allerhoogste Wil, om daar bewaard te blijven, zoals zij door Ons geschapen zijn.

Evenzo werd alle activiteiten van mijn Mensheid toevertrouwd aan de Goddelijke Wil opdat alles wat mijn Mensheid zou volbrengen altijd in de daad van het zich geven aan de mensen zou zijn.

Het Werk van mijn Mensheid is meer dan de blauwe lucht, de zon en de sterren. Het is als de zon boven uw horizon, die nooit iemand haar licht onthoudt. Als het menselijk oog de onmetelijkheid van het zonlicht niet waarneemt, dan komt dat omdat de omtrek van het oog klein is. Het oog vangt het licht op volgens zijn visueel vermogen, ook al is de zon bereid om iedereen het maximum te geven.

Zo is het ook met ***de nieuwe Schepping die voortkomt uit de Daden van mijn Mensheid***: *Alles is gedaan in de Goddelijke Wil en alles is in Hem neergelegd om de mensen te verlossen en te herstellen.*

Hij is bezig zich aan iedereen te geven. En, meer dan de zon, de sterren en de hemel, strekt Hij zich uit boven ieders hoofd, zodat iedereen kan genieten van de grote zegeningen die Hij biedt.

Er is een groot verschil tussen

- *de zon die aan de blauwe hemel schijnt en*
- *de Zon die aan de Hemel van mijn Mensheid staat.*

Wat de eerste betreft:

Het oog kan wel proberen om meer licht op te vangen. De omtrek ervan wordt echter niet vergroot en blijft altijd hetzelfde.

Daarentegen wat betreft het oog van de ziel:

Hoe meer zij probeert mee te werken, om alles wat mijn Mensheid gedaan heeft, te kennen, te zien en lief te hebben, hoe meer het vergroot, hoe meer het ontvangt en hoe meer het kan hopen meer te ontvangen.

Kortom, *de ziel heeft de macht om*

- rijker of armer te zijn,
- meer vervuld van licht en warmte of koud en in duisternis te blijven.

**Als je de wegen van de eeuwige Wil wil terugvinden,
ga dan door de poort van mijn Mensheid.**

Daar zal je mijn Godheid vinden. En de Goddelijke Wil zal je aanwezig maken, in staat om alles te doen wat Ik gedaan heb, doe of zal doen, zowel in de Schepping en de Verlossing als in de Heiligmaking.

En je zal de voldoening hebben om deze Daden te kunnen omarmen en om je kleine daden van liefde, aanbidding en dankbaarheid erin te leggen.

Je zal

- hen allemaal vinden in een daad van overgave aan jou.
- hen beminnen en de Geschenken van uw hemelse Vader aannemen.

Hij kan je geen grotere geschenken geven dan deze:
de Gave, de Vruchten en de Weldaden van zijn Wil.

Je kunt hen echter enkel aannemen in de mate dat je meewerkt en je jouw wil laat opgaan in de Mijne.

Vervolgens voelde ik me eventjes helemaal in Jezus. Het leek alsof ik in Hem de volledige werking van de Goddelijke Wil voor het welzijn van de mensen vond. Ik probeerde de Daden van de Allerhoogste Wil één voor één te volgen. Terwijl ik dat deed, verdween alles.

Toen werd ik overmand door een vurig verlangen om mijn lieve Jezus terug te vinden. Na veel kwelling voelde ik Hem achter mijn schouder. Hij strekte zijn armen naar mij uit en Hij nam mijn handen in de Zijne. Met kracht trok ik Hem voor me uit. En met een ziel vol bitterheid, zei ik Hem: "Jezus, U bemint mij niet meer."

Zonder mij de tijd te geven om verder te gaan, zei Hij mij:

"Wat, mijn dochter! Je zegt Mij dat Ik je niet meer bemin!

Deze woorden kunnen tegen mensen worden gezegd, maar niet tegen uw Jezus, Hij die nooit kan falen in Liefde!"

Terwijl Hij sprak, keek Hij intens naar mijn binnenste alsof Hij iets wilde vinden dat Hem erg interesseerde. Hij keek lang.

En uiteindelijk voelde ik een andere Jezus in mij binnenkomen, een Jezus die volledig leek op de Jezus buiten mij.

Ik was verrast om mijn Jezus zowel binnen als buiten mij te zien.

Vol goedheid zei Hij mij:

"Zeg Mij, mijn dochter, wie heeft dit nieuwe Leven in jou gevormd?

Is dat niet de Liefde? Zijn het niet mijn kettingen van Liefde die Mij niet alleen in jou houden, maar Mij ook aan jou binden? En opdat mijn Leven altijd in jou kan groeien, heb Ik mijn eeuwige Wil in jou geplaatst.

Omdat Hij één is met de uwe, voeden Wij ons met hetzelfde hemels Voedsel zodat mijn Leven één is met het uwe.

En na dit alles zeg je Mij dat Ik je niet meer bemin!

Ik bleef verward achter, niet wetend wat ik moest zeggen.

17-35- 15 maart 1925 - Hoe de Goddelijke Wil zijn Leven in de mens vormt.

Terwijl ik volledig versmolt met de Goddelijke Wil, voelde ik zeer intens de bitterheid van het gemis van mijn lieve Jezus.

Ik ben bijna gewoon geraakt aan het lijden van zijn afwezigheid, maar toch is het elke keer terug een nieuwe pijn wanneer ik van hem beroofd word. Het lijkt mij dat telkens wanneer ik zonder het Leven van mijn leven ben, Jezus mij een nog meer lijden bezorgt, en ik de pijn van zijn afwezigheid steeds sterker voel.

Oh, het is wel echt zo:
dat in Jezus het lijden en de vreugde altijd nieuw zijn!

Terwijl ik me overgaf aan zijn Wil, bracht mijn lieve Jezus nu zijn Hand vol Licht uit mijn binnenste tevoorschijn. In die Hand lag ook de mijne, die zo één was met de Zijne dat het moeilijk was om te zien dat er in plaats van één hand twee waren.

Vol medeleven vanwege mijn extreme bitterheid, **zei Hij mij**:
"Mijn dochter, het Licht van mijn Wil verenigt ons en vormt uit onze twee levens één enkel Leven.
Dit Licht volbrengt zijn werk in jou. Zijn warmte ontdoet en verteert alles wat de éénmaking van jouw leven met het Mijne kan verhinderen.

Waarom ben je zo bedroefd? Voel je mijn Leven in jou niet?
Dit is geen abstractie, maar een realiteit.
Hoe vaak voel je mijn Leven niet in jou werken!

Dat gebeurt soms in het lijden. En soms vul Ik je zozeer met Mijzelf dat je je beweging, je ademhaling, je mentale vermogens verliest.
Zelfs jouw aard verliest zijn leven om plaats te maken voor het Mijne.

En om jou terug leven te geven, ben Ik genoodzaakt Mezelf klein te maken in jou, zodat je het gebruik van je bewegingen en je zintuigen terugvindt. Maar Ik blijf altijd aanwezig.
Heb je niet gemerkt dat telkens wanneer je Mij ziet, Ik uit je innerlijk kom? Waarom ben je dan bang dat Ik je zal verlaten, aangezien je Mijn Leven in jezelf voelt?

Ik antwoordde: "Ach, mijn Jezus, het is waar dat ik in mij een ander Leven voel dat werkt, lijdt, beweegt, ademt en zich zozeer uitbreidt dat ik niet weet hoe ik moet uitleggen wat er met mij gebeurt.

Vaak denk ik dat ik op het punt sta te sterven, maar wanneer dit leven kleiner wordt en zich terugtrekt uit mijn armen en mijn hoofd, begin ik weer te leven.

Vaak zie ik U niet: ik voel U, maar ik zie uw liefdevolle persoon niet. Dan ben ik bang. En ik ben bijna doodsbang voor dit leven dat ik in mij voel. *Ik denk dan:*

"Wie kan degene zijn die zo'n macht over mij heeft dat ik me als een vod onder zijn macht voel? Zou hij niet de vijand zijn?

Als ik me wil verzetten tegen wat Hij in mij wil bewerkstelligen, toont Hij zich zo sterk en indrukwekkend dat hij geen enkele daad van mijn wil toestaat. En ik geef Hem onmiddellijk de overwinning."

Jezus vervolgte:

"Mijn dochter, alleen Mijn Wil heeft de macht om het leven van de mens te vormen. Uiteraard moet de ziel Mij telkens opnieuw duidelijk hebben laten zien dat zij wil leven vanuit mijn Wil en niet vanuit haar eigen wil. Want elke daad van de menselijke wil verhindert de vorming van mijn Leven. Dat is het grootste wonder dat mijn Wil kan verrichten:
mijn Leven in de mens.

Het Licht van mijn Wil bereidt de plaats voor Mij. Zijn warmte zuivert en verbrandt alles wat niet past bij mijn Leven en voorziet Mij van de nodige elementen om het te ontwikkelen.

Laat Mij daarom werken zodat Ik alles kan volbrengen wat mijn Wil voor jou bepaald heeft.

17-36- 9 april 1925 - Jezus verbindt Luisa met de draad van Zijn Wil. Haar daden, verricht in de Goddelijke Wil, vormen om haar heen een wolk van Licht die rustgevend is voor Jezus en heilzaam voor Luisa.

Na enkele dagen van bitterheid en ontbering van mijn lieve Jezus, nam Hij mij uit mijn lichaam. Hij nam mij in zijn armen en zette mij op zijn schoot.

O, wat maakte mij dat gelukkig na zoveel ontberingen en bitterheid!
Toch voelde ik me verlegen, zonder zin om iets te willen of iets te zeggen. Ik had niet mijn gebruikelijke vertrouwdheid van vroeger toen Jezus bij mij was.

Jezus deed veel dingen met mij:

Hij drukte me zo stevig tegen zich aan dat het pijn deed.

Hij legde zijn Hand op mijn mond, waardoor ik bijna geen adem meer kon halen. Hij omhelsde mij.

Ik deed niets om op zijn aandacht te reageren.

Ik voelde geen enkele behoefte om iets te doen.

Het gemis van Hem had me verlamd en levenloos achtergelaten.

Ik liet hem gewoon zijn gang gaan zonder verzet te bieden.

Zelfs als Hij me had laten sterven, zou ik geen woord hebben gezegd.

Omdat Hij wou dat ik sprak, **zei Hij mij**: "Mijn kleine dochter, zeg Mij tenminste of je wil dat Jezus je volledig bindt.

Ik antwoordde: "Doe wat U wil.

Hij nam een draad en wikkelde deze om mijn hoofd, voor mijn ogen, mijn oren, mijn mond, mijn nek.

Kortom, Hij bond mijn hele lichaam vast tot aan mijn voeten.

Vervolgens keek Hij mij indringend aan en **Hij zei mij**:

"Wat is mijn kleine dochter mooi, volledig door Mij gebonden!

Nu zal Ik je nog meer beminnen omdat de draad van mijn Wil je onbekwaam heeft gemaakt om iets te doen,

behalve mijn Wil toe te laten het Leven van je hele persoon te zijn.

Dat heeft je zo gracieus gemaakt dat je in mijn Ogen helemaal straalt.

Mijn Wil heeft de deugd om de ziel een zo zeldzame en opmerkelijke Schoonheid te geven, dat niets haar kan evenaren.

De ziel is zo charmant dat ze mijn Blik en die van iedereen aantrekt om naar haar te kijken en haar te beminnen.

Met deze woorden bevond ik me terug in mijn lichaam, getroost en sterker, dat is waar,

maar vervuld met bitterheid bij de gedachte dat Hij misschien niet snel zou terugkeren en dat ik Hem geen woord gezegd had over mijn pijnlijke toestand.

Toen versmolt ik met zijn allerheiligste Wil. Mijn lieve Jezus kwam uit mij tevoorschijn en vormde een wolk van Licht om mij heen.

Vervolgens legde Hij zijn armen op deze wolk. En Hij keek naar de hele wereld. Alle mensen werden zichtbaar voor zijn zeer zuivere Blik. Oh, hoezeer deden de zovele beledigingen van alle klassen van de mensheid Hem pijn!

Wat een complotten, hypocrisie en leugens!
Er werden revoluties beraamd met onvoorspelbare gevolgen.
Dit alles leidde tot straffen, waardoor vele steden verwoest werden.

Mijn lieve Jezus, gebogen over deze wolk van Licht, schudde Zijn Hoofd en Hij was tot in het diepst van zijn Hart verontrust.

Hij wendde zich tot mij *en **Hij zei:***
"Mijn dochter, zie hoe de wereld eraan toe is!
Het is zo ernstig dat Ik er alleen doorheen deze wolk kan naar kijken.

Als Ik er buiten deze wolk naar zou kijken, zou Ik haar grotendeels vernietigen. Maar weet je wat deze wolk van Licht is? Het is:
- mijn Wil die in jou werkt, evenals
- de daden die je in Hem verricht hebt.

Hoe meer daden je in mijn Wil verricht, hoe groter wordt deze wolk van Licht, die Mij als steun dient en Mij in staat stelt naar de mens te kijken met die Liefde waarmee mijn Wil hem geschapen heeft.

Dit fascineert mijn beminnende Ogen en maakt Mij bewust van alles wat Ik uit Liefde voor de mensen gedaan heb. Het doet in mijn Hart een Wil tot Mededogen ontstaan. En uiteindelijk word ik overmand door medelijden met deze mensheid die Ik zo beminde.

Bovendien is deze wolk van Licht op wonderbare wijze nuttig voor jou:

- zij brengt Licht in je hele wezen,
- zij omringt je en maakt de aarde immaterieel voor jou,
- zij laat je niet toe om je aangetrokken te voelen, zelfs niet op onschuldige wijze, door mensen en andere dingen.

En door een zachte betovering voor je ogen te vormen, laat zij je de dingen zien volgens de Waarheid, zoals uw Jezus hen waarneemt.

Als deze wolk van Licht je zwak ziet, omringt zij je en geeft je Kracht; Als zij je inactief ziet, komt zij in jou en handelt zij in jou.

En Zij is uiterst jaloers op haar Licht: Door als een wachter te fungeren, zorgt zij ervoor dat je niets zonder haar doet en zij doet niets zonder jou.

Waarom ben je dan zo bedroefd, mijn dochter? Laat mijn Wil in jou werken.

En als je wil dat mijn grote Plannen met jou worden vervuld, verleen dan geen enkele daad van Leven aan jouw wil die niet de Mijne is.

17-37- 15 april 1925 - De Zending van de Goddelijke Wil is eeuwig. Het is de Zending van onze Hemelse Vader.

Ik schrijf alleen uit gehoorzaamheid en met grote tegenzin.

Nadat een heilige priester mijn geschriften gelezen had, zei hij me dat Jezus me in sommige hoofdstukken te veel verheerlijkte, door mij naast zijn hemelse Moeder te plaatsen, die mijn voorbeeld zou moeten zijn.

Toen ik dat hoorde, raakte ik in de war. En ik was verward.

Ik herinnerde me dat ik alleen uit gehoorzaamheid en met tegenzin had geschreven, en dat Jezus mij de zending gegeven heeft om de Goddelijke Wil bekend te maken.

Ik klaagde bij mijn Jezus dat Hij mij, die zo slecht ben, dit gevraagd had, terwijl Hij als enige al mijn ellende kent.

Dit maakte me zo vernederd en verward dat ik mijn vrede verloor. Ik voelde een enorme kloof tussen mij en de hemelse Moeder. Terwijl ik zo in de war was, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn en Hij omhelsde mij om mij vrede te geven.

Hij zei: "Mijn dochter, waarom maak je je zo druk? Weet je niet dat vrede, de glimlach van de ziel is, de heldere en serene Hemel waarin de Goddelijke Zon haar Licht laat schijnen, zodat er geen wolkjes kunnen opkomen!

Vrede is de weldadige dauw, die alles doet leven, de ziel met prachtige juwelen versiert en een voortdurende kus van mijn Wil op zich aantrekt. Wat is hier dan in strijd is met de Waarheid? Waar is deze overdreven verheerlijking van jezelf? *Dit alles is er alleen maar omdat Ik je gezegd heb dat Ik je naast mijn goddelijke Moeder plaatste!*

***Als mijn Moeder, Maagd en Koningin,
is zij de bewaarster van alle Weldaden van mijn Verlossing.***

Ik heb haar aan het hoofd van de verlost en geplaatst door haar een unieke en speciale zending te geven, die aan niemand anders zal worden gegeven.

Zelfs de apostelen en de hele Kerk zijn van haar afhankelijk en aan haar onderworpen. **Er is geen Goed dat zij niet bezit.**
Alle goede Dingen komen van haar.

Bovendien, aangezien zij mijn Moeder is, moest Ik alle dingen en alle mensen aan haar Moederhart toevertrouwen.

Alles omvatten en alles aan iedereen kunnen geven is haar voorrecht.

Ik herhaal je dat:

- net zoals Ik mijn Moeder aan het hoofd van alles en allen geplaatst heb en alle Weldaden van de Verlossing in haar gelegd heb,
- zo heb Ik een andere maagd gekozen die Ik naast haar geplaatst heb, om haar de zending toe te vertrouwen om mijn Goddelijke Wil bekend te maken.

De *Verlossing* is groot. Maar mijn Wil is nog groter. De Verlossing heeft een begin gehad in de tijd, maar niet in de eeuwigheid.

Wat *mijn Goddelijke Wil* betreft: Deze is eeuwig. Maar er moest er een begin in de tijd wat betreft de Zending om *Hem bekend te maken*.

Mijn Wil bestaat in de Hemel en op aarde.

En Hij is de enige is die alle Goede Dingen bezit.

Ik moest een mens kiezen aan wie Ik de Kennis in verband met mijn Wil zou bekendmaken, door haar, ***als een tweede moeder***, zijn kwaliteiten, zijn waarde en zijn voorrechten mee te delen, zodat zij hen zou beminnen en hen zorgvuldig zou bewaren.

Mijn hemelse Moeder, ware bewaarster van de Weldaden van de Verlossing, is vrijgevig voor iedereen die ervan wil genieten.

Zo moet ook ***deze tweede moeder*** zich vrijgevig tonen door aan allen te laten weten:

- mijn Lessen over mijn Wil, zijn Heiligheid,
- de Goede Dingen die Hij wil geven,
- zijn Leven dat onbekend is bij de mensen, en
- het feit dat, Hij, sinds het begin van de schepping van de mens, smacht, bidt en smeekt:
- opdat de mens terugkeert naar zijn Oorsprong, die mijn Wil is, en
- opdat zijn Soevereiniteit over alle mensen hersteld wordt.

Mijn Verlossing was uniek. En Ik heb een beroep gedaan op mijn lieve Moeder om deze te volbrengen.

Ook mijn Wil is uniek. En Ik moest een andere mens inschakelen

- om haar als het ware aan het hoofd te plaatsen,
- om in haar het deposito te plaatsen, zodat zij
- Mij zou dienen om mijn Leer bekend te maken en
- zou beantwoorden aan de bedoelingen van mijn Goddelijke Wil.

Waar komt dan die overdreven verheerlijking van jou vandaan?

Wie kan ontkennen dat de Verlossing en de vervulling van mijn Wil twee Zendingen zijn die zowel uniek als vergelijkbaar zijn en die hand in hand moeten gaan,
opdat de vruchten van de Verlossing, en onze Rechten op de Schepping aan Ons worden teruggegeven,
aangezien deze Rechten de ultieme reden voor de Schepping zijn!

Daarom is de Zending van onze Wil zo belangrijk voor Ons.
Niets anders zal de mensen zoveel goed doen.

***De vervulling van deze Zending,
zal de bekroning zijn van al onze Werken.***

Er werd gezegd dat David een afspiegeling van Mij was,
dat al zijn psalmen mijn Persoon onthullen.
Er is gezegd dat de heilige Franciscus van Assisi een getrouw beeld van Mij was.

In het heilig Evangelie lezen we: "Wees volmaakt zoals uw hemelse Vader volmaakt is", niets minder dan dat.

Er staat ook: "Niemand zal het Koninkrijk van de Hemelen binnengaan als hij niet het beeld is van de Zoon van God."

En er staat nog veel meer van deze dingen.

Niemand spreekt echter over verheerlijking of zegt dat dit dingen zijn die niet in overeenstemming zijn met de Waarheden die uit mijn Mond komen.

Ik heb je met de Maagd Maria vergeleken om van jou een getrouwe kopie van haar te maken. Heb Ik je daardoor te veel verheerlijkt?!

Dit alles betekent dat zij de Zending van de Kennis van mijn Wil niet goed begrepen hebben.

Ik herhaal je dat Ik je niet alleen *naast de Maagd Maria plaats*, maar *dat Ik je ook op haar Moederschoot plaats, als haar kleine dochter*. Zo zal Zij je begeleiden en je leren hoe je haar kunt navolgen om haar getrouwe kopie te worden door altijd de Goddelijke Wil te doen En dan zal je *van haar Schoot naar de Schoot van de Godheid kunnen gaan*.

***De Zending van mijn Wil is eeuwig.
Het is precies dezelfde als die van onze hemelse Vader.***

***Hij wil, beveelt en hoopt slechts één ding:
- dat zijn Wil bekend en geliefd is en
- dat Hij op aarde geschiedt zoals in de Hemel.***

Door deze eeuwige Zending tot de uwe te maken en de hemelse Vader na te volgen, moet je maar één ding voor jezelf en alle mensen willen:
“dat mijn Wil bekend en bemind wordt en vervuld wordt.”

Als de mens zichzelf verheerlijkt, kan dat vragen oproepen.
Maar als hij op zijn plaats blijft en Ik hem verheerlijk, door hem te brengen waar Ik wil en via de weg die Ik wil, dan is dat in orde.
Alles is Mij toegestaan.

Vertrouw dus op Mij en wees niet bezorgd.

17-38- 23 april 1925 - Elke daad die de mens in de Goddelijke Wil verricht, is een kus die hij geeft aan Degene die hem geschapen heeft en die hij van Hem en van alle zaligen ontvangt. Wanneer de Goddelijke Wil in de wil van de mens gevestigd is, heeft hij de Ogen, het Gehoor, de Mond, de Handen en de Voeten van Jezus.

Ik versmolt zoals gewoonlijk met de heilige Goddelijke Wil
Mijn lieve Jezus toonde zijn aanwezigheid in mij. **En Hij zei:**

"Mijn dochter, kom in de Onmetelijkheid van mijn Wil.
De hele Hemel en alle dingen die door Mij geschapen zijn, leven en ontvangen voortdurend het Leven van mijn Wil. In Hem vinden zij hun volledige glorie, hun totale geluk en hun volmaakte schoonheid.

Bovendien wachten zij vol spanning op de kus
van *de pelgrimsziel die in dezelfde Wil leeft* als zij,
om haar die kus te kunnen teruggeven en
met haar de glorie, het geluk en de schoonheid te delen die zij bezitten.

Zo voegt zich nog een mens bij hen

- om *Mij volledige Glorie te geven*, voor zover een mens dat kan,
- en om *Mij ertoe te brengen naar de aarde te kijken met dezelfde Liefde waarmee Ik haar geschapen heb*, aangezien er op aarde een mens bestaat die leeft en handelt in mijn Wil.

De gehele Hemel wenst vurig dat mijn Wil in de zielen op aarde leeft. Zij weten immers dat niets Mij zozeer verheerlijkt als een ziel die in mijn Wil leeft. Elke daad die de mens in mijn Wil verricht, is een kus, die zij:
- geeft aan Degene die haar geschapen heeft en
- ontvangt van Hem en van alle gelukzaligen.

En weet je wat die kus is?

Het is de transformatie van de ziel in haar Schepper.

Het is het bezit van God door de ziel en van de ziel door God.

Het is de groei van het goddelijke Leven in de ziel;

Het is de overeenstemming met de hele Hemel

en het recht op suprematie over alle geschapen dingen.

De ziel, gezuiverd in mijn Wil door de almachtige Adem van God,
veroorzaakt bij God geen walging meer vanwege haar menselijke wil.
En daarom blijft God haar zijn almachtige Adem inblazen,
zodat zij blijft groeien in deze Wil waardoor zij geschapen is.

Daarentegen voelt *de ziel die nog niet gezuiverd is,*

de aantrekkingskracht van haar eigen wil. En door haar eigen wil te doen, handelt zij bijgevolg tegen de Goddelijke Wil in.

God kan dan niet bij haar komen om haar opnieuw te vervullen met zijn Adem, totdat zij zich wil oefenen om te leven in de Goddelijke Wil.

Je moet weten dat toen God de mens schiep, Hij hem het Leven inblies. Hij gaf hem een intelligentie, een geheugen en een wil om hem in verbinding te brengen met zijn Goddelijke Wil.

Deze Goddelijke Wil moest zijn als een koning, die het hele innerlijk van de mens beheerst en leven geeft aan alles wat in hem is.

Zo kon de intelligentie en het geheugen dat de Opperste Wil in hem wenste, gevormd worden.

Hierna zou het voor het oog van de mens zeer natuurlijk zijn
- om de geschapen dingen te zien en hun orde, en
- de Wil van God voor het gehele universum te kennen.

Zijn gehoor was er om de wonderen van de eeuwige Wil te horen.

Zijn mond kon voortdurend de Adem van de Schepper voelen, die hem het leven en de Gaven van zijn Wil meedeelt.

Zijn mond was er om met het woord een echo te zijn van het eeuwig Fiat, en te vertellen wat 'Wil van God' betekent.

Zijn handen waren er

om het Werk van de Allerhoogste Wil uit te drukken.

Zijn voeten moesten niets doen dan enkel stap voor stap, de voetsporen van zijn Schepper volgen.

Wanneer de Goddelijke Wil dus in de wil van een mens gevestigd is, heeft deze mens de Ogen, het Gehoor, de Mond, de Handen en de Voeten van mijn Wil. Hij scheidt zich nooit van zijn Oorsprong.

Daardoor is hij altijd in mijn Armen.

En het is gemakkelijk voor hem, om mijn Adem te voelen en voor Mij, om in hem te ademen.

Dat is precies wat Ik van de mens wil:

- dat hij mijn Wil in zich laat heersen, en
- dat zijn wil een verblijfplaats is voor de Mijne.

Zo kan de Goddelijke Wil de hemelse Goede Dingen die Hij bezit in hem neerleggen.

Dit is wat Ik voor jou wil:

dat al je daden, getekend door mijn Wil, één enkele daad vormen.

Verenigd met de Ene Daad van mijn Wil
- die geen veelheid van handelingen kent zoals bij de mens,
kan hij dan in het Eeuwige Begin blijven,

Zo boots je je Schepper na.

En je geeft Hem de Glorie en de Tevredenheid, dat Hij ziet dat "zijn Wil op aarde geschiedt zoals in de Hemel".

17-39- 26 april 1925 - Luisa's verdriet over de publicatie van sommige van haar Geschriften - Het Goede dat deze Geschriften zullen brengen - De ziel die zich laat leiden door de Goddelijke Wil wordt er onlosmakelijk mee verbonden.

Ik dacht aan bepaalde dingen die Jezus mij verteld had over de Goddelijke Wil en die gepubliceerd waren. Daardoor waren ze beschikbaar voor iedereen die hen wilde lezen. Ik voelde me zo beschaamd dat ik een onbeschrijfelijk verdriet voelde.

Ik zei: "Mijn geliefde God, hoe kan U dit toestaan?"

Onze geheimen, die ik uit gehoorzaamheid en uitsluitend uit liefde voor U heb opgeschreven, zijn nu voor anderen zichtbaar.

En als ze doorgaan met het publiceren van andere geschriften, zal ik sterven van schaamte en verdriet. Bovendien hebt U me na dit alles, als beloning voor mijn zware offers, verlaten.

Ach, als U bij mij was geweest, zou U medelijden hebben gehad met mijn pijn en mij kracht gegeven hebben!"

Terwijl ik hierover nadacht, kwam mijn lieve Jezus uit mij naar buiten. Hij legde een hand op mijn voorhoofd en de andere op mijn mond, alsof Hij de vele pijnlijke gedachten die bij mij opkwamen wilde stoppen.

Hij zei mij: "*Wees kalm, wees kalm, ga niet verder!*"

Dit zijn niet jouw zaken, maar de Mijne.

Het is mijn Wil die zich wil laten kennen.

Mijn Wil is groter dan de zon, waarvan het licht moeilijk te verbergen is.

Het is zelfs volkomen onmogelijk: als je haar licht aan één kant belemmert, omzeilt ze het obstakel en gaat ze majestueus verder langs de andere kanten, waardoor degenen die haar loop wilden stoppen in verwarring gebracht worden.

Je kan een lamp verbergen, maar nooit de zon.

Mijn Wil is als de zon, en zelfs meer:

als je zijn Licht wil verbergen, zal je dat niet lukken.

Wees dus gerust, mijn dochter,

en laat de eeuwige Zon van mijn Wil haar koers verderzetten:

- hetzij door geschriften,
- hetzij door publicaties,
- of door jouw woorden of jouw gedrag.

Laat Hem ontsnappen als het Licht en de hele wereld bedekken.

Dat is wat Ik verlang, dat is wat Ik wil.

"Bovendien is wat er al in omloop gebracht is over de Waarheden over mijn Wil zeer weinig: slechts de atomen van zijn Licht.

En hoewel het slechts atomen zijn, als je eens wist hoeveel Goeds daaruit voortkomt! Wat zal het zijn als alle Waarheden die Ik je over mijn Wil heb geopenbaard, bijeengebracht zullen zijn!

De vruchtbaarheid van zijn Licht, de Goede Dingen die Hij bevat, dit alles samen zal niet slechts enkele atomen van de opkomende Zon vormen, maar haar volle middag.

Welk Goeds zal deze eeuwige Zon niet voortbrengen te midden van de mensen! En jij en Ik, hoe blij zullen Wij zijn als wij zien dat mijn Wil bekend, bemind en vervuld is!

Laat Mij daarom mijn gang gaan. "Het is trouwens niet juist dat Ik je verlaten heb. Hoe kun je dat zeggen!

Voel je Mij niet in jezelf? Hoor je de echo van mijn gebed niet in jou? Zie je niet hoe Ik alles omarm, zonder dat iemand Mij ontgaat, aangezien alle dingen en alle generaties voor Mij als één punt zijn? Zie je niet hoe Ik bid, bemin, aanbid en herstel voor iedereen?

En jij, in navolging van mijn Gebed, voelt jezelf alsof je alle mensen en alle dingen in je macht hebt en herhaalt wat Ik doe.

Denk je dat je dit uit eigen kracht doet? Nee, nee!

Ik ben het die in jou ben. Het is mijn Wil die je alle mensen en alle dingen als in je macht laat houden en die zijn weg vervolgt in je ziel.

En zou je willen dat er dingen buiten mijn Wil om gebeuren?

Waarom ben je bang? Dat Ik je zou verlaten?

Weet je niet dat het zekerste teken dat Ik in jou woon is:

- dat mijn Wil een ereplaats in jou inneemt,
- dat Hij je beheerst en met jou doet wat Hij wil!

Ik en mijn Wil zijn onafscheidelijk. En mijn Wil maakt iedereen die zich door Hem laat beheersen onafscheidelijk van Mij.

17-40- 1 mei 1925 - De drie specifieke Zendingen: deze van de Mensheid van Jezus als Verlosser, deze van de Maagd Maria als Moeder van de Zoon van God en Mede-Verlosseres, en deze van Luisa, belast met het bekendmaken van de Goddelijke Wil.

Ik dacht aan al die dingen die mijn geliefde Jezus mij had verteld over zijn allerheiligste Wil. Bepaalde twijfels, die ik hier niet hoeft te vermelden, kwamen bij mij op.

Ik zal alleen zeggen wat **mijn grootste Goedheid mij heeft gezegd**: "Mijn dochter, wanneer aan iemand een zending wordt toevertrouwd, moet die persoon uitgerust worden met de goede dingen, genaden en voorrechten die hij nodig heeft om zijn zending tot een goed einde te brengen.

De Zending die mijn Godheid aan mijn Mensheid toevertrouwde, was om de mensen te verlossen.

Ik was verantwoordelijk voor hun zielen, hun pijnen en om voor elk van hen eerherstel te verkrijgen. Kortom, Ik moest alles bezitten.

En als mijn Mensheid had nagelaten om ook maar één ziel, één van hun smarten of iets van het nodige eerherstel niet in Mij te nemen, dan was mijn taak als Verlosser niet volledig vervuld.

Ik had dan niet kunnen beschikken over alle Genaden, alle Goede Dingen en al het Licht die nodig waren.

Hoewel sommige zielen misschien niet gered zouden zijn, moest Ik van mijn kant, alles in Mij bezitten om in overvloed te beschikken over de Genade die nodig was om iedereen te redden. Dat was vereist door mijn Zending als Verlosser.

Kijk naar de zon aan de horizon:

zij bevat zoveel licht dat zij aan iedereen kan geven.

En zelfs als sommigen er geen gebruik van willen maken, beschikt zij, vanwege haar specifieke functie, zelfs over het licht dat sommige mensen misschien niet willen nemen.

De zon is namelijk door God geschapen als het specifieke hemellichaam dat de aarde kan verwarmen en haar met haar licht kan overspoelen.

Wanneer een functie specifiek is om aan een behoefte te voldoen, is het noodzakelijk dat de persoon die deze functie uitoefent, over voldoende middelen beschikt om aan iedereen te kunnen geven, zonder dat haar capaciteiten uitgeput geraken omdat zij aan anderen geeft.

Dit was nog veel meer passend voor Mij.

Ik ging immers de nieuwe Zon van de zielen zijn.

En Ik ging Licht geven aan allen en alles met mijn Licht omarmen,
- om hen bij de Opperste Majesteit te kunnen brengen,
- om Hem een Daad aan te bieden die alle daden omvat,
- en ook om overvloedig Licht op iedereen te laten neerdalen,
om hen in veiligheid te brengen.

Aan mijn zijde stond mijn hemelse Moeder,

die de specifieke opdracht had gekregen

- om de Moeder van de Zoon van God te zijn en
- om Mede-Verlosseres van de mensheid te zijn.

Voor haar Zending van Goddelijke Moederschap werd zij met zoveel genaden overladen dat alles wat andere schepselen, aardse en hemelse, bezitten, haar nooit kunnen evenaren.

Maar dat was niet voldoende om het Woord in haar Moederschoot te laten neerdalen. Zij omhelsde alle mensen, zij beminde iedereen. Zij beminde, bracht eerherstel en aanbade de Opperste Majesteit in de naam van allen. Zo volbracht zij geheel alleen alles wat de menselijke generaties samen aan God verschuldigd waren.

In haar maagdelijk Hart beschikte zij over een onuitputtelijke Bron van Liefde voor God en voor alle mensen.

De Godheid ontving in deze Maagd, de Liefde van allen samen. Hij was hierover zeer verheugd en Hij vormde zijn Ontvangenis in haar. Op hetzelfde moment dat Hij Mij verwekte, werd mijn Moeder Mede-Verlosseres van de mensheid. Zij omarmde al mijn Lijden, mijn Genoegdoeningen en mijn Eerherstel, waaraan zij haar Moeder- Liefde voor iedereen toevoegde.

Daarom heb Ik haar, toen Ik aan het Kruis hing, in alle waarheid en terecht, tot Moeder van allen verklaard. Zij begeleidde Mij in alles: in liefde en lijden. Zij liet Mij nooit alleen.

Als de Eeuwige haar niet de Genade geschonken had, zodat zij Hem de Liefde van allen kon geven, zou Hij nooit uit de Hemel naar de aarde neergedaald zijn om de mensheid te verlossen. Daarom was het, vanwege haar Zending als Moeder van God, noodzakelijk dat zij alles omarmde en alles overtrof.

Wanneer een functie specifiek is, mag aan degene die deze functie uitoefent niets ontgaan.

Hij moet zeer opmerkzaam zijn om zijn Goede Dingen goed te beheren. Hij moet zijn als de zon die haar licht aan iedereen verspreidt. Zo was het ook voor Mij en mijn hemelse Moeder.

Jouw missie om de eeuwige Wil bekend te maken
is verweven met de Mijne en die van mijn lieve Moeder.

Omdat deze Zending iedereen moest bereiken, was het noodzakelijk: dat Ik de eeuwige Zon van mijn Wil in één mens centreerde, zodat haar Stralen vanuit één Bron verspreid zouden worden.

Als bewaarster van de Zon van mijn Wil en voor zijn grootste Eer, was het noodzakelijk dat Ik je overspoelde met zoveel Genade, Licht, Liefde en Kennis.

Mijn Mensheid heeft alle zielen verwekt vanwege zijn functie als Verlosser.

En vanwege jouw rol om mijn Wil bekend te maken en te laten heersen door al jouw daden in Hem en voor iedereen te volbrengen, zijn alle mensen verwekt in jouw wil.

Door je daden te herhalen in mijn Wil, vorm je zoveel deeltjes van het Leven van de Goddelijke Wil dat je alle mensen kan voeden die, krachtens mijn Wil, als het ware in jouw wil verwekt zijn.

Voel je niet:

- dat je in mijn Wil alle mensen *omarmt*, van de eerste die op aarde heeft bestaan tot de laatste die zal bestaan,
- en dat je voor hen allen de Goddelijke Wil zou willen tevreden stellen, liefhebben en behagen, door Hem met alle mensen te verbinden!

Voel je ook niet

- dat *je alle obstakels wil wegnemen* die de heerschappij van mijn Wil over de mensen in de weg staan en
- dat *je jezelf, zelfs door middel van lijden, aanbiedt* om te voldoen aan de Allerhoogste Wil die zo graag gekend wil worden en wil heersen over de mensen!

Aan jou, eerstgeboren dochter van mijn Goddelijke Wil, is het gegeven om de eigenschappen van deze Goddelijke Wil bekend te maken, zijn Waarde, de Goede Dingen die Hij met zich meebrengt. Je zal ook zijn eeuwig verdriet bekendmaken van onbekend te blijven te midden van de menselijke generaties, om niet te zeggen dat Hij veracht en beledigd wordt door de slechten.

Je zal eveneens zijn verdriet bekendmaken omdat Hij *door de goeden beschouwd wordt als een klein lampje, net zoals de andere deugden, in plaats van als de Zon die Hij is.*

De Zending van mijn Wil is de grootste die er kan bestaan.

Er is geen Goed dat niet van Hem afkomstig is.

Er is geen Glorie die niet van Hem afkomstig is.

De Hemel en de aarde zijn gecenterd in Hem.

Wees daarom aandachtig en verspil geen tijd.

Alle bijzonderheden die Ik je heb beschreven met betrekking tot deze

zending van mijn Wil zijn noodzakelijk:

- niet voor jou,
- maar voor de Eer, de Glorie, de Kennis en de Heiligheid van mijn Wil.

En aangezien mijn Wil één is, moest ook de persoon één zijn,

- aan wie Ik de missie ging toevertrouwen om Hem bekend te maken en
- via wie Ik zijn Stralen ging blazen om goed te doen aan allen. “

17-41- 4 mei 1925 - De Zending van de Goddelijke Wil zal de heilige Drie-Eenheid op aarde weerspiegelen en de mens terugbrengen naar zijn oorspronkelijke staat.

Nadat ik het bovenstaande had geschreven, begon ik **de gekruisigde Jezus** te aanbidden door mij volledig te versmelten met zijn allerheiligste Wil.

Mijn geliefde Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn.

Hij bracht zijn allerheiligste Gelaat dicht bij het mijne.

En teder **zei Hij mij:** "Mijn dochter,

heb je alles neergeschreven over de zending van mijn Wil?"

Ik antwoordde: "Ja, ja, ik heb alles opgeschreven."

Hij vervolgde: "En als Ik je zou zeggen dat je niet alles hebt opgeschreven, maar juist het belangrijkste hebt weggelaten?"

Voeg dan toe: "De Zending van mijn Wil zal de Heilige Drie-Eenheid op de aarde weerspiegelen.

Net zoals er in de Hemel de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn, die onafscheidelijk en onderscheiden zijn, en die samen de totale Gelukzaligheid van de Hemel vormen, zo zullen er op aarde drie personen zijn, die door hun respectievelijke Zendingen onafscheidelijk en onderscheiden zullen zijn:

De Maagd die door haar Moederschap,

het Vaderschap van de hemelse Vader nabootst en zijn Macht bezit om haar Zending als Moeder van het eeuwige Woord en Mede-Verlosseres te vervullen.

Mijn Mensheid die, voor zijn Zending als Verlosser, de Godheid en het Woord omvat, die:

- zonder ooit gescheiden te zijn van de Vader en de Heilige Geest,
- mijn hemelse Wijsheid openbaart en
- de band bezit, die Mij onafscheidelijk maakt van mijn Moeder.

En jij, voor de Zending van mijn Wil, jij in wie **de Heilige Geest** zijn Liefde zal laten overvloeien, door je te openbaren:

- de Geheimen van mijn Wil,
- de Wonderen en de Goede Dingen die Hij bevat, om de mensen gelukkig te maken die geïnteresseerd zijn:
  - om mijn Wil te kennen,
  - om Hem lief te hebben en
  - Hem in hen te laten heersen, door Hem hun ziel aan te bieden opdat Hij daarin kan wonen en zijn Leven in hen kan vormen.

Dit alles gaat gepaard met de onlosmakelijke Band tussen jou, de Moeder en het Eeuwige Woord.

Deze drie Zendingen zijn verschillend en onafscheidelijk.

De eerste twee hebben, door ongekend Lijden, de Genade en het Licht voortgebracht om de derde op gang te brengen en zich met haar te verenigen.

En dit gebeurde zonder dat iemand zijn eigen zending verliet. Iedereen vond er rust, want mijn Wil is hemelse Rust.

Deze Zendingen zullen niet n herhaald worden.

De overmaat van Genade, van Licht en van Kennis, die zij bevatten, is immers zo groot dat alle menselijke generaties erdoor vervuld kunnen worden.

De menselijke generaties zullen nooit in staat zijn gebruik te maken van al de Goede Dingen waarover deze zendingen beschikken.

Deze Zendingen worden gesymboliseerd door de zon,
die Ik geschapen heb met zoveel licht en warmte,
dat alle menselijke generaties er overvloedig van kunnen genieten.

Ik heb geen rekening gehouden met het feit dat in het begin alleen Adam en Eva ervan genoten. Daarom had Ik haar kunnen uitrusten met slechts voldoende licht voor hen beiden, om vervolgens het licht te versterken naarmate de generaties groeiden.
Nee, nee, Ik heb de zon gevuld met licht, zoals zij nu is en in de toekomst zal zijn.

Ter ere van onze Macht, onze Wijsheid en onze Liefde worden onze Werken altijd uitgevoerd met de volheid van al hun Goede Dingen.
Ze zijn dus niet onderhevig aan toename of afname.

Dat is wat Ik voor de zon heb gedaan: Ik heb er al het nodige licht in geplaatst om haar taak te kunnen vervullen tot aan de laatste mens.

En welke weldaden brengt zij de mens niet?
Welke glorie schenkt zij de Schepper niet met haar stil licht?
Door haar stabiliteit en de immense voordelen die zij de aarde brengt door haar stille taal, verheerlijkt zij Mij en maakt zij Mij bekender dan alle andere dingen samen.

Als Ik naar de zon keek met al haar licht, waarvan alleen Adam en Eva genoten, dacht Ik ook aan alle andere levende wezens.
Toen Ik zag dat dit licht iedereen ten goede zou komen, juichte Mijn vaderlijke Goedheid van vreugde.
En Ik werd verheerlijkt in mijn Werken.

Ik deed hetzelfde voor mijn lieve Moeder:

Ik heb haar met zoveel Genaden overladen dat zij aan iedereen kon geven zonder dat iemand ooit tekort zou komen.

Hetzelfde gold voor mijn Mensheid:

Er is geen enkel Goed dat Hij niet bezit, inclusief de Godheid Zelf, zodat Hij deze Goede Dingen kan uitdelen aan iedereen die Hij wil.

Ik heb dit ook voor jou gedaan:

Ik heb mijn Wil in jou gelegd, evenals mijn eigen Persoon, waaraan Ik de Kennis, de Geheimen en het Licht van mijn Wil heb toegevoegd.

Ik heb je ziel tot de rand gevuld, zodanig datgene wat je schrijft niets anders is dan het overvloeien van wat in jou is.

En hoewel deze Kennis momenteel enkel voor jou van nut is, behalve enkele lichtflitsen die enkele andere mensen bereiken, ben Ik tevreden.

Ik ben meer Licht dan de zon. Daarom zal deze Kennis vanzelf zijn weg vinden om de menselijke generaties te verlichten en om onze Werken tot voltooiing te brengen.

Dit betekent, dat onze Wil gekend en bemind wordt en dat Hij heerst als Leven van de mensen, hetgeen het primaire doel van de Schepping is.

Wees daarom aandachtig, want het gaat erom *de eeuwige Wil veilig te stellen*, die met zoveel Liefde in de mensen wil leven.

Hij wil gekend worden, en niet als een vreemde blijven. Hij wil zijn Weldaden aan iedereen schenken en het Leven zijn van iedereen.

Maar Hij wil zijn Rechten en zijn Ereplaats, en ook dat de menselijke wil opzijgezet wordt. Hij is immers mijn enige vijand en die van de mens zelf.

De Zending van mijn Wil was het doel van de schepping van de mens.

Mijn Godheid heeft de Hemel en zijn Troon nooit verlaten.

Maar mijn Wil heeft dat wel gedaan.

Hij daalde neer in alle geschapen dingen en vormde zijn Leven in hen.

Alle dingen erkennen Mij en Ik leef in hen met Majesteit.

Enkel de mens heeft Mij verworpen.

Maar Ik wil hem veroveren en daarom is mijn Missie nog niet volbracht.

Daarom heb Ik jou geroepen en je mijn eigen Missie toevertrouwd:

- dat jij de mens, die Mij verliet, terug op de schoot van mijn Wil plaatst,
- en dat alles naar Mij terugkeert in mijn Wil.

Wees daarom niet verbaasd over alle grote en wonderbare dingen die Ik je vertel over deze missie of over alle Genaden die Ik je geef. Het gaat hier niet om het maken van een heilige of het redden van generaties.

Maar het gaat erom de Goddelijke Wil in veiligheid te brengen,
en ervoor te zorgen:

- *dat iedereen kan terugkeren naar het Begin, naar de Oorsprong, waarvan zij allemaal kwamen, en*
- *dat het doel van mijn Wil bereikt wordt.*

17-42- 10 mei 1925 - Verschillende manieren waarop Luisa zich kan verenigen met de Goddelijke Wil.

Ik schrijf enkel uit gehoorzaamheid en ik zal hier dingen uit het verleden en het heden combineren. In mijn geschriften zeg ik vaak: "Ik versmolt met de Goddelijke Wil", zonder verder in detail te treden. Uit gehoorzaamheid zal ik vertellen wat er dan met mij gebeurt.

Wanneer ik me verenig,
verschijnt er een enorme Leegte vol Licht in mijn geest.

In dit Licht zijn geen grenzen te onderscheiden:

- boven of onder, rechts of links, voor of achter.

Te midden van deze oneindigheid, op een extreem hoog punt, lijkt het alsof ik in de geest, de Godheid of de drie Goddelijke Personen zie.

En op de een of andere manier komt er een klein meisje uit mij tevoorschijn: dat ben ikzelf of misschien mijn kleine ziel.

Het is ontroerend om dit klein meisje te zien bewegen in deze immense lege ruimte, helemaal alleen:

- verlegen, op haar tenen lopend,
- haar ogen steeds gericht op de plaats waar zij de drie goddelijke Personen ziet,
- bang dat als ze haar ogen neerslaat, ze niet weet waar ze terechtkomt.

Al haar kracht komt voort uit haar blik die naar boven gericht is.
In feite, wanneer haar blik de Blik van de Allerhoogste ontmoet, krijgt ze steeds meer kracht naarmate ze verder gaat.

Wanneer ze voor de Drie Goddelijke Personen komt te staan, *buigt ze zich neer om de goddelijke Majesteit te aanbidden.*
Dan tilt een Hand van de goddelijke Personen haar op.

Zij zeggen haar:

"Onze dochter, de kleine dochter van onze Wil, kom in onze Armen."

Bij deze woorden wordt ze vervuld van vreugde.

De Drie Goddelijke Personen zijn in feeststemmingen en zij wachten op de vervulling van de Zending die Zij haar hebben toevertrouwd.

Dan zegt zij, met de typische gratie van een klein dochttertje:

"O allerhoogste Majesteit,

- ik kom U aanbidden, U zegenen en U voor alles danken.

- ik kom elke menselijke wil van alle generaties, van de eerste mens tot de laatste, aan Uw Troon binden,

zodat allen

- uw allerhoogste Wil kunnen erkennen,

- Hem aanbidden, liefhebben en Hem in hun ziel laten leven.

In deze immense leegte bevinden zich alle mensen.

Ik wil hen allemaal nemen om hen in uw heilige Wil te plaatsen,

zodat zij allemaal kunnen terugkeren naar hun Oorsprong,

dat wil zeggen in uw Wil.

Ik ben in uw Vaderlijke Armen gekomen, om

- U al uw kinderen, mijn broeders en zusters, te brengen en

- hen allemaal aan uw Wil vast te binden.

Namens hen allen wil ik alles herstellen en U eer en glorie betonen alsof zij allen in uw allerheiligste Wil leven.

Maar ik smeed U, sta niet langer toe, dat er nog scheiding bestaat tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil!

Het is een klein meisje dat U dit vraagt,

en ik weet dat U de kleintjes niets kan weigeren."

Maar wie kan alles zeggen? Dat zou te lang duren!
Ik heb geen woorden om uit te drukken wat ik voor de Allerhoogste zeg.
Bovendien lijkt het me dat in deze immense Leegte
niet dezelfde taal als in deze wereld gesproken wordt.

Op andere momenten, wanneer ik versmelt met de Goddelijke Wil
en de immense Leegte zich aan mijn geest voordoet,
beweeg ik me door alle geschapen dingen heen.

En druk ik er "***ik bemin U***" op, gericht aan de allerhoogste Majesteit,
alsof ik de atmosfeer wil vullen met '***ik bemin U***'
om een wederliefde te geven aan de Allerhoogste Liefde
voor zoveel Liefde voor de mensen.

Vervolgens **doorloop ik alle gedachten van de mensen**
en druk er mijn '***ik bemin U***' op.

Ik ga verder door mijn '***ik bemin U***'
op elke blik, elke mond en elk woord.
Ik bedek *elke hartslag, elk volbracht werk*
en *elke stap* met een '***ik bemin U***' gericht aan mijn God.

Vervolgens daal ik af **in de diepten van de oceaan**
en plaats ik **op elke vis** en elke druppel water een '***ik bemin U***'.

Daarna, alsof ze overal '***ik bemin U***' had gestrooid,
verschijnt de kleine dochter **voor de goddelijke Majesteit.**

En alsof zij Hem wil verrassen, **zegt zij Hem:**
"Mijn Schepper en mijn Vader, mijn Jezus en mijn eeuwige Liefde,
kijk: alle dingen zeggen U namens alle mensen dat zij U beminnen.
Overal zijn er "***ik bemin U***" die tot U gericht zijn.
De hemel en de aarde zijn er vol van.

Zult U uw allerkleinste dan niet toestaan dat uw Wil:
- neerdaalt onder de mensen,
- bekend gemaakt wordt,
- vrede sluit met de menselijke wil?

Wanneer Hij zijn terechte Autoriteit uitoefent en zijn ereplaats inneemt, zal geen enkele mens nog ooit zijn wil doen, maar altijd de Uwe!

Op andere momenten, wanneer ik me verenig met de Goddelijke Wil, kreun ik over alle beledigingen die mijn God aangedaan worden.

En dan zet ik mijn tocht door deze immense Leegte verder om alle Pijnen te verzoenen die Jezus heeft geleden vanwege de zonden.

Ik maak deze smarten tot de mijne en ik ga overal heen,
- naar de meest verborgen en geheime plaatsen,
- naar openbare pleinen,
- naar alle slechte menselijke daden,
om te treuren over alle zonden.

Ik heb het gevoel dat ik bij elke beweging van mensen wil roepen:
"Berouw, genade!"

Ik druk

- mijn gebed *in het gerommel van de donder*,
zodat iedereen het kan horen, opdat het verdriet van het beledigen van mijn God in alle harten weerklinkt.
- barmhartigheid *in de bliksemflitsen*,
- berouw *in het suizen van de wind*,
- berouw en barmhartigheid *in het luiden van de klokken*;
kortom, **berouw en barmhartigheid in alles.**

Vervolgens **brenge ik de berouwvolle zielen voor mijn God en smee ik om genade voor iedereen.**

En ik zeg: "Grote God, laat uw Wil op aarde neerdalen, opdat er geen plaats meer is voor zonde.

Het is alleen de menselijke wil die zovele beledigingen voortbrengt, zodat de hele aarde met zonden lijkt overspoeld te worden

Daarom smee ik U,
verheug de kleine dochter van uw Wil die niets anders wil, dan
- dat uw Wil bekend en bemind wordt, en
- dat Hij in alle harten heerst."

Ik herinner me dat ik, op een dag, terwijl ik me verenigde met de Goddelijke Wil, naar de hemel keek op een moment dat het hevig regende. En ik voelde een grote vreugde toen ik de regen zag vallen.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij bewoog, en met een onuitsprekelijke Liefde en Tederheid zei Hij:

"Mijn dochter,
in deze regendruppels die je uit de hemel ziet vallen, ligt mijn Wil.
Hij daalt snel neer met het water om:
- de dorst van de mensen te lessen,
- hun ingewanden en aderen te doordringen,
- hen te verfrissen,
- hen mijn kussen, mijn Liefde te brengen, en
- hun leven te vormen.

Hij komt de aarde te irrigeren, bevruchten, vruchtbaar te maken, zodat zij voedsel voor de mens kan voortbrengen.
Hij komt om zoveel andere behoeften van de mensen te vervullen.

Mijn Wil wil:

- in alle geschapen dingen leven
- aan elk ding een hemels en aards leven te geven.

Vol liefde, komt Hij naar alle mensen als naar een feest, maar Hij krijgt van hen geen passende erkenning, Hij blijft als het ware op zijn honger zitten.

Mijn dochter, versmolten met Mijn Wil,
stroomt jouw wil ook in dit water dat uit de hemel valt.
Hij stroomt overal met mijn Wil. Laat Hem nooit alleen en geef Hem de beloning van je liefde namens iedereen.

Terwijl Hij dit zei, waren mijn ogen vol verwondering.
Ik kon mijn ogen niet afhouden van de vallende regen.
Mijn wil ging mee met dit water en ik zag daarin de Handen van mijn Jezus die zich vermenigvuldigden om iedereen water te brengen.
Wie zou kunnen zeggen wat ik voelde!
Alleen Jezus zou dat kunnen zeggen, Hij die hiervan de auteur is.

Wie zou de vele manieren kunnen beschrijven waarop ik kon versmelten met de Allerheiligste Wil?

Ik heb voorlopig genoeg gezegd. Als Jezus het wil, zal Hij mij de woorden en de genade geven om meer te zeggen. En dan zal ik over dit onderwerp blijven schrijven.

In aansluiting op het bovenstaande zei ik tegen mijn Jezus:
"Zeg mij, mijn Liefde, **wat is die Leegte die in mijn geest opkomt wanneer ik versmelt met uw allerheiligste Wil?**
En wie is dat klein meisje dat uit mij tevoorschijn komt?

Waarom voelt zij een onweerstaanbare Kracht die haar naar uw Troon trekt om haar kleine daden op de Goddelijke Knieën neer te leggen met als doel de Godheid te verheugen?

Vol goedheid antwoordde mijn lieve Jezus mij:
_"Mijn dochter, de Leegte is onze Wil die jou ter beschikking staat. Hij moet gevuld worden met alle daden die verricht zouden zijn in onze Wil als de mensen in onze Wil hadden geleefd.

Deze immense Leegte vertegenwoordigt onze Wil.
Hij is voortgekomen uit onze Godheid:
- voor het welzijn van iedereen in de schepping,
- met als doel alle mensen en alle dingen gelukkig te maken.

Bijgevolg zouden alle mensen deze leegte moeten hebben gevuld
- met hun daden en
- door hun wil aan hun Schepper aan te bieden.

Omdat zij dit niet gedaan hebben, wat voor Ons een zeer grote belediging is, hebben Wij jou geroepen voor deze speciale missie om Ons te geven wat anderen ons verschuldigd zijn.

Dat is de reden waarom Wij je:
- eerst overladen hebben met een lange reeks Genaden en
- vervolgens gevraagd hebben of je in onze Wil wilde leven.

En je hebt 'ja' gezegd en jouw wil aan onze Troon vastgebonden, zonder hem ooit terug te willen hebben. De menselijke wil en de Goddelijke Wil kunnen immers niet met elkaar leven.

Dat 'ja', d.w.z. 'jouw wil', is stevig vastgebonden aan onze Troon.
Daarom wordt je ziel, in de vorm van een klein meisje, aangetrokken door de allerhoogste Majesteit.
Want het is jouw wil die bij Ons is die je als een magneet aantrekt.

En jij, in plaats van je zorgen te maken over je wil, bent enkel bezorgd om alles wat je in onze Wil hebt kunnen volbrengen, op onze Knieën te brengen.

En je legt onze Wil Zelf in onze Schoot, als:
- de grootste Eer die Ons kan worden bewezen en
- de beloning die Ons het meest behaagt.

Het feit dat je niet langer naar je eigen wil kijkt en dat alleen de Onze in jou leeft, maakt ons feestelijk. Jouw kleine daden die je in onze Wil verricht, brengen Ons de vreugde van de hele schepping.

Zo lijkt het Ons alsof alles Ons toelacht en feest viert voor Ons.
Als Wij dan zien dat je onze Troon verlaat:
- zonder enige aandacht voor je eigen wil
en dat je onze Wil met je meeneemt,
is dat een zeer grote vreugde voor Ons.

Daarom **zeg Ik je elke keer: "Wees aandachtig voor onze Wil"**.
Want in Hem is veel te doen.
Hoe meer je doet, hoe groter de vreugde die je Ons schenkt.
En onze Wil zal zich in stromen over jou en buiten jou uitstorten."

17-43- 17 mei 1925 - Een andere manier voor Luisa om zich te versmelten in de Goddelijke Wil

Nadat de biechtvader gelezen had wat ik vroeger geschreven heb over mijn manier om mij te verenigen met de Goddelijke Wil, was hij niet tevreden. Hij eiste hij dat ik verder zou schrijven over dit onderwerp.

Uit gehoorzaamheid en uit angst dat mijn Jezus ook maar enigszins ontevreden zou zijn, ga ik verder met mijn betoog.

Soms,

- wanneer ik me verenig in de Allerhoogste Wil en
- wanneer die immense Leegte in mijn geest aanwezig wordt, gaat het kleine meisje verder met haar ronde. Zij stijgt hoog op en bedankt God voor alle Liefde die Hij aan al zijn schepselen betoont.

Zij wil Hem eren als Schepper van alle dingen.

Zo wandelt zij tussen *de sterren* en zij plaats

- op elke lichtflits, een "**ik bemin U**" en een "**Glorie aan mijn Schepper**".
- *in elke zonnestraal* die op de aarde neerdaalt, "**ik bemin U**" en "**Glorie**".
- in de onmetelijkheid van *de hemel*, bij elke stap die ze zet, "**ik bemin U**" en "**Glorie**".
- in het getjilp van *vogels*, het geklapwieken van hun vleugels, "**liefde**" en "**Glorie aan mijn Schepper**".
- In de *grassprietjes* die uit de grond komen,
- in de *bloemen* die opbloeien en hun geur verspreiden: "**liefde**" en "**Glorie**".
- Op de toppen van *de bergen* en in de *valleien*, "**liefde**" en "**Glorie**".

Ze dringt door *tot in het hart* van *alle* mensen alsof ze zich daar wil opsluiten. In ieder van hen verkondigt zij:

" **ik bemin U** " en "**Glorie aan mijn Schepper**".

Ik zou willen dat *alle dingen* met één enkele kreet, met één enkele wil en in één enkele harmonie: "**Glorie en liefde aan mijn Schepper**".

Daarna, alsof ze alles heeft verenigd, zodat alle dingen

- een wederkerige liefde aan God aanbieden en
- Hem verheerlijken voor alles wat Hij in de Schepping heeft verwezenlijkt, gaat zij naar zijn Troon en zij zegt Hem:

"O allerhoogste Majesteit en Schepper van alle dingen,
dit klein kindje komt in uw Armen om U te zeggen
dat de hele Schepping, namens alle schepselen,
U een wederkerige Liefde geeft en de juiste Glorie
voor de zovele dingen die U uit liefde voor allen geschapen hebt.

In uw Wil ben ik overal in deze immense Leegte rondgegaan
zodat alle dingen U verheerlijken, U beminnen en U zegenen.

Ik heb de Liefde tussen de Schepper en de mens in verbinding met
elkaar gebracht, Liefde die door de menselijke wil verbroken was.
En ik heb U ook de Glorie gegeven die iedereen U verschuldigd is.
Laat uw Wil nu neerdalen op aarde opdat door Hem alle relaties tussen
de Schepper en de mens versterkt worden.

Op die manier zullen alle dingen terugkeren naar de oorspronkelijke
Orde die U hebt vastgesteld.

*Handel snel, wacht niet langer: ziet U niet hoe verdorven de aarde is!
Enkel uw Wil –uw gekende en heersende Wil –
kan deze ineenstorting stoppen en alles in veiligheid brengen."*

Vervolgens, met het gevoel dat haar zending nog niet volbracht is,
daalt zij dieper af in de immense Leegte,
om **Jezus te bedanken voor het Werk van Verlossing.**

Daar is het alsof zij alles vindt wat Hij gedaan heeft.
En zij dankt Hem in de naam van iedereen, als vervanging voor alle
daden die de mensen Hem hadden moeten aanbieden
toen zij op Hem aan het wachten waren en Hem op aarde ontvingen.

Alsof zij zichzelf volledig in liefde voor Jezus wilde veranderen,
zei zij:

"Jezus, U bent uit de Hemel neergedaald.

Ik druk mijn:

- **'ik bemin U'** in de daad waarin U bent verwekt,
- **'ik bemin U'** in de eerste druppel Bloed die in uw Mensheid werd gevormd,
- **'ik bemin U'** in uw eerste Hartslag, zodat al uw Hartslagen getekend

- zijn met mijn **'ik bemin U'**,
- **'ik bemin U'** in uw eerste Ademhaling,
  - **'ik bemin U'** in uw eerste Lijden,
  - **'ik bemin U'** in de eerste tranen die U in de schoot van uw Moeder geweest hebt.

Als dank wil ik mijn **'ik bemin U'** drukken op uw Gebeden, uw Eerherstel en uw Offers,

Elk moment van uw Leven wil ik bezegelen met mijn **'ik bemin U'**:

- **'ik bemin U'** in de daad van uw Geboorte,
- **'ik bemin U'** in de koude die U geleden hebt,
- **'ik bemin U'** in elke druppel melk die U uit de borst van uw Moeder gekregen hebt.

Ik wil de doeken waarin uw Moeder U omwikkelde vullen met mijn **'ik bemin U'**.

Ik leg mijn **'ik bemin U'** neer op de plaats

- waar uw lieve moeder U voorzichtig in de kribbe gelegd heeft,
- waar uw tere ledematen de ruwheid van het stro gevoeld hebben en, nog meer dan dit de ruwheid van de harten gevoeld hebben.

Ik druk een **'ik bemin U'** op

- elk van uw 'wenen',
- elke traan en verdriet als pasgeborene.

Ik laat mijn **'ik bemin U'** stromen

- in al uw contacten en al uw liefde-uitwisselingen met uw Mama,
- in de Woorden die U uitgesproken hebt,
- in het voedsel dat U gegeten hebt,
- in het water dat U gedronken hebt,
- in de stappen die U gezet hebt,
- in het werk dat U met uw Handen verricht hebt,
- in de daden die U verricht hebt in uw verborgen Leven.

Ik verzegel mijn **'ik bemin U'** in

- elk van uw innerlijke Daden en
- elke Pijn die U doorstaan hebt.

Ik leg mijn **'ik bemin U'** neer

- op de wegen die U bewandeld hebt,
- in de lucht die U ingeademd hebt,
- in alle toespraken die U tijdens uw Openbaar Leven gehouden hebt.

Mijn **'ik bemin U'** vloeit

- in de Wonderen die U verricht hebt en
- in de Sacramenten die U ingesteld hebt.

In alles, O mijn Jezus, zelfs in de meest verborgen vezels van uw Hart, druk ik mijn "**'ik bemin U'**" in mijn naam en in naam van iedereen.

Uw Wil maakt mij alles aanwezig.

Ik wil niets verlaten zonder dat mijn "**'ik bemin U'**" er ingegrift is.

Als er niets anders meer is dat zij voor U kan doen, voelt de kleine dochter van uw Wil de behoefte om U te vragen:

- om ten minste één klein **'ik bemin je'** voor ons te plaatsen in alles wat U voor mij en voor iedereen gedaan hebt.

Daarom volgt mijn **'ik bemin U'**, in al het Lijden van uw Passie,

- in al het gespuug, de minachting en
- in de beledigingen die ze U hebben aangedaan.

Mijn **'ik bemin U'**, bezegelt

- elke druppel Bloed die U vergoten hebt,
- elke klap die U gekregen hebt,
- elke wonde die uw Lichaam toegebracht is,
- elke doorn die uw Hoofd doorboord heeft,
- elke Pijn van uw Kruisiging,
- elk Woord dat U aan het kruis gesproken hebt.

Op alles, tot aan uw laatste Ademtocht, druk ik mijn "**'ik bemin U'**" af.

Ik wil uw gehele Leven, al uw Daden omringen met mijn **'ik bemin U'**.

Ik wil dat U mijn **'ik bemin U'** voelt, ziet en ervaart, overal verspreid.

Mijn **'ik bemin U'** zal U nooit verlaten.

Uw Wil is het Leven van mijn **'ik bemin U'**.

En weet U wat dit kleine meisje wenst?

Dat de Goddelijke Wil, die door U zo bemind wordt en die U uw gehele Leven op aarde gedaan hebt, bekend wordt bij alle mensen, zodat iedereen deze Wil bemint en vervult op aarde zoals in de Hemel. Zij wil U voor zich winnen met haar liefde, opdat U uw Wil aan alle mensen schenkt.

O, maak dit kleine meisje gelukkig, dat niets anders wil dan wat U wil: dat uw Wil bekend wordt en heerst over de hele aarde.

Nu geloof ik dat de gehoorzaamheid is nageleefd en tevreden is. Het is waar dat ik veel dingen moest weglaten omdat ik anders nooit klaar zou gekomen zijn.

Voor mij is het samensmelten met de allerhoogste Wil,
alsof ik voor een stromende fontein sta.

Elk klein ding dat ik hoor of zie, of zelfs een belediging aan mijn Jezus, is een gelegenheid om nieuwe wegen te vinden en nieuwe versmeltingen met zijn allerheiligste Wil.

Hierna heeft Jezus mij gezegd: "Mijn dochter, je moet nog iets toevoegen over het versmelten in mijn Wil. Een andere oproep moet toegevoegd worden.

*Het gaat erom je te verenigen, in de orde van de Genade, met alles, wat **de Heiligmaker, de Heilige Geest** heeft gedaan en zal doen voor degenen die geheiligd zullen worden.*

Wij, de drie goddelijke Personen, zijn altijd verenigd in ons Handelen:
- **de Schepping wordt toegeschreven aan de Vader,**
- **de Verlossing aan de Zoon en**
- **de verwezenlijking van "Uw Wil geschiede" aan de Heilige Geest.**
Het is precies in het 'Fiat Voluntas Tua', dat de Heilige Geest zijn Werk zal tonen.

Je doet dit als jij voor de Allerhoogste Majesteit komt **en Je zegt:**
"Ik kom U wederliefde geven voor alles wat de Heiligmaker doet voor

degenen die Hij heiligt. Ik plaats mij in de orde van de Genade:
- om ***U de glorie en de wederkerige Liefde te kunnen bieden, die U ontvangen*** zou hebben indien iedereen heilig geworden was,
- en ***om genoegdoening te bieden*** voor alle weerstand of gebrek aan instemming met de Genade."

En, voor zover je daartoe in staat bent, zoek je in onze Wil **naar de Daden vol van Genade van de heiligmakende Geest**, om:
- zijn Verdriet tot het uwe te maken, evenals
- zijn verborgen Kreunen,
- zijn angstige Zuchten in het diepst van de harten, omdat Hij daar niet welkom is.

Zijn fundamenteel Werk bestaat erin om onze Wil in de ziel te plaatsen als de Volledige Daad van Heiligmaking. Wanneer Hij zich afgewezen voelt, kreunt Hij in onuitsprekelijke Weeklagen.

En jij, in je kinderlijke eenvoud, zegt tot Hem: "***Heiligmakende Geest, haast U alstublieft, maak uw Wil aan iedereen bekend.***
Zo kunnen diegenen die Hem kennen, Hem beminnen en kunnen zij uw fundamentele Daad verwelkomen: hun *volledige heiliging, hetgeen uw allerheiligste Wil is.*"

Mijn dochter,
de Drie Goddelijke Personen zijn zowel onafscheidelijk als gescheiden.
Zij willen hun Werken aan de menselijke generaties openbaren.

Hoewel Zij één zijn, wil Elk van Hen individueel zijn Liefde voor de mensen en zijn eigen Handelen ten opzichte van hen tonen.

17-44- 21 mei 1925 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, bevindt zich in dezelfde situatie als de gelukzaligen in de Hemel.

Ik dacht na en klaagde bijna tegen mijn lieve Jezus dat Hij soms komt en mij laat lijden in aanwezigheid van mijn biechtvader, waardoor ik niet in staat ben om deze toestand van lijden en bewustzijnsverlies te voorkomen.

Ik zei tegen Jezus: "Mijn Liefde, gisteravond was het terug tijd om mij te laten lijden. En ook vandaag is het terug tijd. Maar laat mij nu, nu de biechtvader hier is, vrij. En daarna mag U met mij doen wat U wilt: ik sta volledig tot uw beschikking."

Het was echter tevergeefs dat ik Hem dat zei: een onweerstaanbare Kracht nam bezit van mij. En ik voelde me alsof ik op sterven lag. Ik klaagde bij Jezus en smeekte Hem dit niet toe te staan.

Vol Goedheid *zei Hij mij:* "Mijn dochter, als Ik dit toesta, dan is dat vanwege het aandringen van je biechtvader, die Mij voortdurend smeekt om je te laten lijden voor mijn Glorie en de om mijn Gerechtigheid te milderen.

Als Ik dat niet zou doen, zou Ik in jou te schande gemaakt worden en zouden de Waarheden die Ik je geopenbaard heb over mijn Wil en de andere deugden in twijfel getrokken worden.

Je zou kunnen zeggen: *Waar is de gehoorzaamheid van de offerziel, zij die van nature zou moeten gehoorzamen?"*

Zo zou je Mij dus willen onteren en verhinderen dat anderen geloven dat Ik het ben die in jou spreekt en handelt!

Je moet weten dat, *om je de Zending van mijn Wil toe te vertrouwen*,
- hoewel Ik je niet van de erfzonde heb bevrijd, zoals Ik dat voor mijn geliefde Moeder heb gedaan,
- *heb Ik toch de bron van wellust en verdorvenheid uit je weggenomen.*

Mijn Wil kan immers geen plaats nemen in een verdorven natuur en wil. Er waren dan als wolken voor de Zon van mijn Wil geweest. En de stralen van Kennis hadden niet in jou kunnen doordringen en bezitnemen van je ziel.

Omdat mijn Wil in jou is, zijn de hele Hemel, de Heilige Maagd, alle heiligen en alle engelen met jou verbonden.

Mijn Wil is immers hun Leven.

Wanneer je ook maar enigszins aarzelt of je afvraagt of je al dan niet moet instemmen, dan worden de Hemel en de aarde in hun grondvesten geschokt.

Want deze Wil, die het Leven is van allen en die in jou wil heersen zoals in de Hemel, heeft dan noch zijn volledige Heerschappij, noch zijn rechtmatige Eer in jou.

Als je wil dat Jezus in jou geëerd wordt en dat mijn Wil zijn volledige heerschappij in jou verderzet, dan
raad Ik je aan om nooit meer gehoor te geven aan je eigen wil.

Ik schrok toen ik zag hoeveel kwaad ik aanricht door me simpelweg af te vragen of ik me al dan niet moet houden aan wat Jezus van mij verlangt, ook al geef ik uiteindelijk altijd toe.

Wat zou er gebeuren als ik, wat nooit zal gebeuren, niet zou toegeven!
Ik voelde me helemaal van streek bij die gedachte.

Mijn lieve Jezus, zag mijn verdriet en Hij kwam terug. **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, wees moedig, vrees niet.

Ik heb je uitgelegd hoe de hele Hemel gehecht is aan mijn Wil die in jou heerst om je aan te moedigen nooit toe te geven aan je eigen wil.
De Goddelijke Wil en de menselijke wil zijn immers gezworen vijanden.

En aangezien de Goddelijke Wil de sterkste, de heiligste en de grootste is, is het passend dat zijn vijand, de menselijke wil, onder zijn voeten ligt en als voetbank dient.

In feite moet iemand die in mijn Wil leeft, zichzelf niet als een burger van de aarde beschouwen, maar als een burger van de Hemel.
Het is terecht dat alle zalige zielen zich geschokt voelen, wanneer een ziel die in dezelfde Wil leeft als zij, overweegt om haar menselijke wil terug naar boven te laten komen.
Wanorde is nooit in de hemelse regionen binnengedrongen.

Je moet ervan overtuigd zijn dat, als je in mijn Wil leeft, het leven van je wil een einde gekregen HEEFT. Hij heeft geen bestaansreden meer.

Ik herinner je eraan dat leven in mijn Wil volledig anders is: Zij die mijn Wil doen, zijn vrij om hun wil te geven en weer terug te nemen, omdat zij leven als aardse burgers.

Maar wie in mijn Wil leeft, is verbonden met een eeuwig punt.
Hij handelt met mijn Wil en is omgeven door een onneembare Vesting. Vrees dus niet en wees aandachtig.

Vervolgens, alsof Hij mij wilde troosten en sterken in zijn allerheiligste Wil, nam Hij mijn hand in de Zijne en ***Hij zei mij:***
"Mijn dochter, kom mee op rondgang doorheen mijn Wil.

Kijk, hoewel mijn Wil Eén is, circuleert Hij, alsof Hij verdeeld is over alle geschapen dingen. Toch is Hij niet verdeeld. Kijk naar.

- de sterren, de blauwe lucht, de zon, de maan, de planten,
- de bloemen, de vruchten, de velden, de aarde, de zee,
- alle dingen:

in elk ding is een Daad van mijn Wil aanwezig, en mijn Wil blijft daarin aanwezig om deze Daad te bewaren.

Mijn Wil wil niet alleen zijn in zijn Daden,
maar Hij wil het gezelschap van jouw daden.

Ik heb je in mijn Wil geplaatst zodat je mij kunt vergezellen in mijn Daden, ***dat wil zeggen dat je kunt willen wat Ik wil:***

- dat de sterren fonkelen,
- dat de zon de aarde met licht overspoelt,
- dat de planten bloeien,
- dat de velden goudkleurig worden,
- dat de vogels zingen,
- dat de zee ruisen,
- dat de vissen spartelen.

Kortom, je moet willen wat Ik wil.

Zo zal mijn Wil zich niet langer alleen voelen in de geschapen dingen.

Maar Hij zal het gezelschap van jouw daden voelen.
Daarom: bezoek elk geschapen ding en maak jezelf tot Daad voor elk van de Daden van mijn Wil.

Dat is het Leven in mijn Wil:

- de Schepper nooit alleen laten,

- al zijn Werken bewonderen en

- zijn grote Daden begeleiden met de kleine daden van de mens.

Ik weet niet hoe, maar ik zag mezelf in die immense Leegte van Licht terwijl ik alle Daden vond die voortkwamen uit de Wil van God om daarin de wederkerigheid te kunnen plaatsen van mijn daden van aanbidding, lofprijzing, liefde en dankbaarheid.
Daarna keerde ik terug naar mijn lichaam.

17-45- 30 mei 1925 - Kennis opent de deuren naar dat goede dat je kent om het te bezitten. De vrije wil bij de Gelukzaligen in de Hemel en de Goddelijke Wil bij de mensen op aarde.

Ik voelde me bedrukt door het gemis van mijn geliefde Jezus.
Wat verlangde ik naar zijn terugkeer!
Ik riep Hem aan met mijn hart, mijn stem en mijn gedachten, die door mijn gemis van Hem zeer actief waren.

Heer! Hoe lang zijn de nachten zonder Jezus!
Terwijl ze, als ik bij Hem ben, voorbijgaan als een simpele ademhaling!

Ik zei:

"Mijn Liefde, kom, laat me niet alleen, ik ben te klein, ik heb U nodig.
Je weet hoezeer mijn kleinheid U nodig heeft!
Toch laat U me in de steek! Ah! Kom terug, kom terug, o Jezus!"

Op dat moment verscheen Hij in de gedaante van een klein Kindje.
Hij sloeg een arm om mijn nek en sloeg met zijn Hoofdje herhaaldelijk zo hard op het midden van mijn borstkas dat ik het gevoel had dat zij zou breken.

Ik werd bang en begon te beven.

Met een Stem die zowel krachtig als vriendelijk was, **zei Hij mij:**
"Wees niet bang, mijn dochter. Ik ben het, Ik laat je niet in de steek.
Hoe zou Ik je kunnen verlaten!

Het leven in mijn Wil maakt de ziel onlosmakelijk met Mij verbonden. Mijn Leven is voor haar meer dan de ziel voor het lichaam. Want ***zonder zijn ziel*** wordt het lichaam tot stof, omdat het geen leven heeft dat het ondersteunt

Zo zou jij ***zonder mijn Leven in jou:***

- leeg zijn van alle Daden van mijn Wil die in jou worden verricht
- en zou je mijn Stem in het diepste van je ziel niet meer horen
fluisteren hoe je jouw Zending in mijn Wil kunt volbrengen.

Als mijn Stem in jou is, dan is ook mijn Leven dat deze Stem voortbrengt daar.

Hoe gemakkelijk is het voor jou om te denken dat Ik je kan verlaten!
Dat kan Ik niet doen. Je zou eerst mijn Wil moeten verlaten en pas daarna zou je kunnen geloven dat Ik je heb verlaten.

Maar mijn Wil verlaten zou voor jou moeilijk, zo niet onmogelijk zijn.

Je bevindt je bijna in de toestand van de gelukzaligen in de Hemel. Zij hebben hun vrije wil niet verloren.

Want dat is een geschenk dat Ik aan de mens geschonken heb.
En wat Ik eenmaal heb gegeven, neem Ik nooit terug.

Slavernij heeft nooit een plaats gehad in de Hemel.

Ik ben de God van zonen en dochters, niet van slaven.

Ik ben de Koning die iedereen laat regeren.

Er is geen scheiding tussen Mij en hen.

In hen is de kennis van mijn Bezittingen, mijn Wil en mijn Geluk zo groot, dat zij er boordenvol mee gevuld zijn, tot het punt van overstroming, zodat hun wil geen ruimte vindt om te handelen.

Hoewel zij vrij zijn, brengt de kennis:

- van een oneindige Wil en

- van de oneindige Goede Dingen waarin zij ondergedompeld zijn, hen met een onweerstaanbare kracht ertoe om hun wil te gebruiken
- alsof ze die niet hadden,
- in perfecte overeenstemming met mijn Wil.

En dit beschouwen zij als hun grootste voorrecht en hun grootste geluk.

Zo is het ook voor jou, mijn dochter. ***Aan jou mijn Wil bekendmaken is de grootste Genade die Ik je gegeven heb.***

Hoewel je vrij bent om je wil te doen of niet,

- voelt jouw wil zich tegenover de Mijne niet in staat om te handelen,
- voelt hij zich vernietigd.

Omdat je weet hoe groot het Goede van mijn Wil is, verafschuw je je eigen wil.

Zonder dat iemand je daartoe dwingt, doe je graag mijn Wil vanwege het grote Goed dat je eruit haalt.

De vele inzichten die Ik je heb gegeven over mijn Wil zijn

- goddelijke Banden,
  - eeuwige kettingen die je aan mijn Wil binden.
- Dit zijn hemelse Goede Dingen die je bezit.

Als zelfs in dit leven jouw wil probeert

- zich te ontdoen van deze eeuwige kettingen,
  - deze goddelijke Banden te verbreken,
  - deze goddelijke Bezittingen te verliezen,
- slaagt hij er niet in een manier te vinden om dat te doen, alhoewel hij vrij is. Hij wordt verward. Hij ziet zijn kleinheid.

Bang, stort de ziel zich met een nog spontanere liefde, in mijn Wil, die helemaal van haar is.

De kennis van een Goed opent de deur naar dat Goed.

Ik heb je zoveel Kennis gegeven over mijn Wil.

Ik heb zovele deuren van Goede Dingen, van Licht, Genade en Goddelijke deelname voor jou geopend.

Deze deuren staan voor jou open, en wanneer deze Kennis de mensen

bereikt, zullen deze deuren ook voor hen opengaan. Want Kennis van iets Goeds doet liefde voor dat Goede ontstaan en groeien.

En de eerste deur die Ik voor hen zal openen, is de deur van mijn Wil, zodat de kleine deur van hun persoonlijke wil gesloten wordt. Mijn Wil zal ervoor zorgen dat zij hun eigen wil verafschuwen.

***Want in aanwezigheid van mijn Wil,
is de menselijke wil niet in staat om te handelen.***

In het Licht van mijn Wil zullen de mensen zien hoe de menselijke wil onbeduidend is en tot niets in staat is.

Bijgevolg zullen zij hem terzijde schuiven.

Je moet weten dat wanneer Ik je een nieuwe kennis over mijn Wil openbaar, dit pas gebeurt nadat jij alle Goede Dingen die daarmee samengaan in jouw ziel toegelaten hebt.

En dan open Ik voor jou een andere deur van mijn Kennis.

Als Ik dat niet zou doen, zou deze nieuwe Kennis slechts de aankondiging van iets nieuws zijn, zonder dat je er bezit van zou nemen. Telkens wanneer Ik spreek, wil Ik dat het Goede dat Ik openbaar maak, in bezit wordt genomen.

Wees daarom aandachtig bij het leren van mijn Wil, zodat

- Ik meer deuren van Kennis voor jou kan openen en
- je meer in de Goddelijke Bezittingen kan binnengaan.

17-46- 3 juni 1925 - De Werken van Verlossing en Heiligmaking zullen hun volledige effect hebben wanneer de mens in de Goddelijke Wil leeft.

Terwijl ik op mijn gebruikelijke manier versmolt met de heilige Goddelijke Wil, zei ik tegen mezelf:

"Waar heeft onze Heer het meeste gedaan voor de mensen? In de Schepping, de Verlossing of de Heiligmaking?"

Mijn altijd liefdevolle Jezus bewoog zich in mij
Hij liet mij de hele Schepping zien.

Hoe subliem! Wat een pracht! Wat een harmonie! Wat een orde!
Er is geen enkele plaats in de Hemel en op aarde
waar God niet iets bijzonders en anders heeft geschapen.

Hij heeft dat met zo'n meesterschap gedaan dat, vergeleken met het kleinste ding dat door God is geschapen, de grootste wetenschappers het gevoel hebben dat al hun wetenschap en al hun kunst absoluut niets voorstellen. De dingen die door God zijn geschapen zijn immers vol leven en beweging.

Oh, hoe waar is het, dat:

- als je naar het universum kijkt en
- God niet herkent, Hem niet bemint en niet in Hem gelooft,
dan is dat pure waanzin!

De geschapen dingen zijn als sluiers waarachter God zich verbergt.
Hij toont zich aan ons op deze verhulde manier. Omdat wij, in ons sterfelijke lichaam, niet in staat zijn Hem rechtstreeks te zien.

Zijn Liefde voor ons is zo immens!

Om te voorkomen dat wij

- verblind worden door zijn Licht,
- bang worden door zijn Macht,
- verlegen worden door zijn Schoonheid,
- vernietigd worden door zijn Onmetelijkheid,

omhult Hij zich met behulp van de geschapen dingen,
hoewel Hij onder ons verblijft en ons laat zwemmen in zijn eigen Leven.

Mijn God, hoezeer hebt U ons bemind en hoezeer bemint U ons!

Nadat mijn lieve Jezus mij zo het hele universum getoond had,
zei Hij mij: “Mijn dochter, *alles is volbracht in de Schepping.*

Daarin heeft de Godheid

- zijn Majesteit, zijn Macht en zijn Wijsheid volledig geopenbaard en

- zijn Liefde voor de mensen getoond.

Er is geen enkel punt in de Hemel, op aarde of in de geschapen dingen waar de volmaaktheid van onze Werken zich niet manifesteert. Niets is half gedaan.

In de Schepping heeft God:

- al zijn Werken voor de mensen tentoongespreid,
- bemind met een volmaakte Liefde en
- volmaakte Werken verricht.

Hij hoefde niets toe te voegen of weg te laten.

Hij heeft alles perfect gedaan.

Hij kan geen onvolledige dingen doen.

Hij heeft een aparte en volmaakte Liefde voor elke mens in elk geschapen ding gelegd.

De Verlossing

was niets anders dan *het herstel van het kwaad dat door de mensen was aangericht*.

Het heeft niets toegevoegd aan het Scheppingswerk.

De Heiligmaking

is niets anders dan Hulp, Genade en Licht om de mens te laten terugkeren naar de oorspronkelijke staat waarin hij geschapen is, zodat hij kan voldoen aan het doel waarvoor hij geschapen is.

Krachtens mijn Wil was in feite ***in de Schepping***, de heiligheid van de mens volledig. Hij kwam immers voort uit een volmaakte Daad van God. De mens was heilig en gelukkig in zijn ziel, omdat mijn Wil in hem de Heiligheid van zijn Schepper weerspiegelde. Evenzo was hij heilig en gelukkig in zijn lichaam.

Ach, mijn dochter, ondanks de Verlossing en het Werk van Heiligmaking is de heiligheid in de mens onvolledig, zelfs onbestaande.

Dit betekent dat, *als de mens niet terugkeert* om:

- mijn Wil als leven, wet en voedsel aan te nemen,
- gezuiverd, veredeld en vergoddelijkt te worden,

dit wil zeggen,
als hij zich niet conformeert aan de Eerste Daad van de Schepping
door mijn Wil aan te nemen als een door God toegewezen erfenis,
zullen de Werken van Verlossing en Heiligmaking hun volledige effect
niet hebben.

Alles ligt in mijn Wil.

Als de mens Hem aanneemt, neemt hij alles aan.

Mijn Wil is een uniek Punt dat alle Goede Dingen van de Verlossing en de Heiligmaking omvat.

Degene die in mijn Wil leeft beantwoordt aan het primaire doel van de Schepping. Deze *Goede Dingen* dienen voor hem niet als remedies, zoals voor hen die niet in mijn Wil leven.

Zij zijn voor hem een Bron van Glorie en een bijzonder Erfdeel.

Zij werden door de Wil van de hemelse Vader via het Mens-geworden Woord op aarde gebracht.

Toen Ik naar de aarde kwam, was mijn eerste Daad:

de **Wil van mijn Vader bekend te maken**

met als doel Hem opnieuw aan de mensen te binden.

Mijn Lijden, de vernederingen die Ik heb ondergaan, mijn verborgen Leven en de onmetelijkheid van het Lijden van mijn Passie waren:

Remedies, een Steun, en Licht om mijn Wil bekend te maken.

Want door Hem zou de mens niet alleen gered worden, maar ook heilig.

Door mijn Lijden heb ik de mens in veiligheid gebracht.

Door mijn Wil heb Ik hem de heiligheid teruggegeven die hij in het aards paradijs verloren was.

Als Ik dat niet had gedaan, zouden mijn Liefde en mijn Werk niet volledig geweest zijn, zoals bij de Schepping.

Want alleen onze Wil heeft de Macht om te vervolledigen:

- zowel ons Werk voor de mensen als
- de werken van de mensen voor Ons,

Mijn Wil zet de mens ertoe aan anders te denken.

Hij stelt hem in staat

- mijn Wil te zien in alle geschapen dingen,
- te spreken met zijn Echo,
- te handelen door zijn sluier heen.

Kortom, in mijn Wil doet de mens alles in één keer in overeenstemming met Hem. De andere deugden werken langzaam, beetje bij beetje.

Zonder de eerste Daad van mijn Wil, dient mijn Verlossing

- om de minder diepe wonden van de mens te helen, zodat hij niet sterft, en
- als tegengif om te voorkomen dat hij in de hel terechtkomt.

Als je Mij echt wil beminnen en een heilige wil worden,
neem dan mijn Wil ter harte!

17-47- 11 juni 1925 - Het niet vervullen van Gods Wil is het grootste kwaad. De Goddelijke Wil brengt de Eigenschappen van God in evenwicht en bevordert het evenwicht in de mens.

Ik voelde mijn arme geest ondergedompeld in de zeer heilige Wil van God. Oh, hoe verlangde ik dat er geen ademhaling, geen hartslag of gebaar in mij zou plaatsvinden buiten de Allerhoogste Wil om!

Het leek me dat alles wat buiten de Goddelijke Wil om wordt gedaan ons een nieuwe Schoonheid, een nieuwe Genade, een nieuw Licht doet verliezen en ons ongelijk maakt aan onze Schepper

Terwijl Jezus wil dat wij in alles gelijk zijn aan onze Schepper, in alle dingen.

En op welke betere manier kunnen we beter op Hem gelijken dan door het hoogste Leven van zijn allerheiligste Wil in ons te ontvangen!

Het geeft ons de gelaatstrekken van onze hemelse Vader.

Het laat ons het doel van de Schepping volledig bereiken.

Het omringt ons om ons mooi en heilig te houden

- zoals God ons heeft geschapen.

Het schenkt ons:

- een steeds nieuwe Schoonheid,
- een steeds nieuw Licht en
- een steeds nieuwe Liefde, die alleen in God te vinden zijn.

Terwijl mijn geest verdwaald was in de eeuwige Wil, drukte mijn lieve Jezus zich tegen mij aan. En met een ontroerde stem **zei Hij**:

Mijn dochter, ***er is geen groter kwaad dan mijn Wil niet te doen***
 En er bestaat geen Goed dat vergelijkbaar is met het doen ervan.
 Geen enkele deugd kan tippen aan het vervullen van mijn Wil.
 Het Goede dat de ziel verliest door mijn Wil niet te vervullen, is onvervangbaar.

En alleen door naar mijn Wil terug te keren

- kan zij een Remedie voor dit kwaad vinden en
- kunnen de Goede Dingen haar teruggegeven worden die onze Wil besloten had om aan de mens te schenken.

De mensen geloven tevergeefs dat zij hun werken, deugden en offers, buiten mijn Wil beter kunnen doen.

Als deze dingen echter:

- niet uit mijn Wil voortkomen en
- niet verwezenlijkt worden met het doel om mijn Wil te volbrengen, worden ze door Mij niet erkend.

De Genade, de Hulp, het Licht, de Goede Dingen en de rechtvaardige Beloning zijn gegeven aan hen die handelen met het doel mijn Wil te vervullen. Mijn Wil is eeuwig. Hij heeft geen begin gehad en zal geen einde hebben.

Wie kan de daden beoordelen die in mijn Wil verricht zijn, die geen begin en geen einde kent! Deze Daden zijn omgeven en vervuld van onbegrensde Goede Dingen. Mijn Wil maakt hen zoals Hijzelf is.

De andere deugden, werken en offers die buiten mijn Wil om worden beoefend, hebben een begin en een einde.

Als vergankelijke dingen, welke beloning kunnen ze dan verdienen?

Als mijn Macht deze heilige Wil niet had, zou zij zich op tirannieke wijze manifesteren tegenover degenen die Mij zozeer beledigen. Door mijn Macht in evenwicht te brengen, doet mijn Wil Mij genade schenken waar Ik woede en vernietiging zou moeten ontketenen.

Als mijn Wil haar niet voortdurend nieuw leven zou inblazen, zou mijn Wijsheid niet zoveel kunst en meesterschap in haar werken tot uiting brengen. Mijn Schoonheid zou bleek en onaantrekkelijk zijn als zij niet werd ondersteund door de eeuwige Wil.

Mijn Barmhartigheid zou zwakheid worden als ze niet in evenwicht werd gehouden door mijn Wil.

En zo geldt dat voor al mijn andere Eigenschappen.

Onze vaderlijke Goedheid voelt zoveel Liefde voor de mensen
dat Hij evenwicht brengt in de mens die in onze Wil leeft.

Aangezien de mens voortkomt uit de allerhoogste Wil, was het rechtvaardig dat deze Wil

- het Leven en het evenwicht zou worden van alles wat hem aangaat en
- hem de gelijkenis met zijn Schepper te geven.

Een grote waardigheid, een grote majesteit en een grote orde moesten zijn voorrecht zijn, opdat hij op zijn Schepper zou lijken.

De oorzaak van zovele mogelijk goede werken, waarin evenwicht en orde niet tot uiting komen, ligt in het niet vervullen van mijn Wil.

In plaats van bewondering op te wekken, stellen deze werken teleur. In plaats van Licht te verspreiden, brengen ze duisternis voort.

Alles wat Goed is, komt voort uit mijn Wil.

Zonder de Goddelijke Wil zijn daden slechts schijnbaar goed.

Ze zijn levenloos, om niet te zeggen dat ze vergiftigd zijn en dat ze degenen die ze doen vergiftigen.

17-48- 18 juni 1925 - Zoals alle dingen de kiem van vernieuwing in zich dragen, zo moet de Wil van God de menselijke wil vernieuwen om deze in Goddelijke wil te veranderen.

Ik versmolt op mijn gebruikelijke manier met de heilige Goddelijke Wil. Toen de immense Leegte van de allerheiligste Goddelijke Wil zich aan mijn geest voordeed, zei ik tegen mezelf:

"Hoe kan deze leegte worden opgevuld door menselijke daden die in de aanbiddelijke Goddelijke Wil worden verricht? Om dit te laten gebeuren, moeten alle barrières van de menselijke wil worden weggenomen.

Want zij verhinderen dat je de toegang tot deze eeuwige en hemelse sfeer van de Allerhoogste Wil kan overschrijden. Daar lijkt God op deze daden te wachten. En dan kan de mens terugkeren

- naar zijn Oorsprong in de Orde van de Schepping,
- naar deze eerste stappen en de weg waarin hij zijn begin had

Er is echter niets nieuws onder de zon op het gebied van het Goede. De zonde bestaat nog net zoveel als voorheen, zo niet meer. We horen wel over een zekere opleving op religieus gebied, van bepaalde werken in katholieke kringen. Maar dat is slechts schijn. Als we dieper graven, zien we meer gruwelijke ondeugden dan voorheen.

Zou het kunnen dat de mens in één klap alle ondeugden de doodsteek geeft om alle deugden tot leven te wekken, zoals vereist is om te leven in de sfeer van de Allerhoogste Wil?

Om daar te leven, is geen compromis mogelijk. Je kan niet verdeeld leven tussen deugd en ondeugd. *Het is noodzakelijk om alles op te offeren met als doel alles om te zetten in de Wil van God.*

De menselijke wil en menselijke zaken mogen enkel bestaan om de Wil van God te volbrengen, zodat God zijn Leven in ons kan ontwikkelen.

Ik dacht hierover en over andere dingen na. Mijn lieve **Jezus zei mij:**
"Mijn dochter, zo zal het zijn: De immense Leegte zal worden opgevuld door daden van mensen, die in mijn Wil worden verricht.

Mijn Wil is voortgekomen uit de eeuwige Schoot van het Allerhoogste Wezen ten behoeve van de mens.

Nadat Wij een eenvoudige Daad hadden verricht om de mens te omringen zodat hij Ons niet kon ontkomen, heeft onze Wil zich vervolgens vermenigvuldigd in ontelbare Daden **om hem te zeggen:**

"Zie je, dit is: om Ons aan jou bekend te maken en in ruil daarvoor daden te ontvangen die in mijn Wil zijn verricht."

Alle dingen krijgen iets terug.

Anders kunnen wij zeggen dat ze nutteloos en waardeloos zijn.

Het zaad dat door de zaaier in de grond wordt geplant, wil iets terug, namelijk andere zaden: tien, twintig, dertig keer zoveel.

De boom die door de boer is geplant, wil iets terug in de vorm van nieuwe generaties en een vermenigvuldiging van vruchten.

Het water dat uit de bron wordt gehaald, geeft degene die het heeft geput, het lessen van de dorst en de mogelijkheid om zich te reinigen en te wassen.

Het vuur dat is aangestoken geeft warmte.

Zo is het met *alle dingen die door God geschapen zijn*, die de kracht hebben om te produceren en voort te brengen.

Ze vermenigvuldigen zich en geven iets terug.

Zou enkel onze Wil, die uit Ons voorkwam met zoveel Liefde, zoveel manifestaties en zoveel voortdurende Handelingen, niets terug ontvangen, namelijk de vergoddelijking van de menselijke wil?

Het zaadje brengt andere zaadjes voort.

De vrucht brengt andere vruchten voort.

De mens brengt andere mensen voort.

Een leraar leidt andere leraren op.

Moet onze Wil, hoe krachtig ook, alleen blijven, zonder iets terug te krijgen, zonder zich te genereren in de menselijke wil?

"Ah! Nee, nee! Dat is onmogelijk! Onze Wil zal zijn tegenprestatie krijgen. Hij zal zijn goddelijke voortplanting vinden in de menselijke wil.

Temeer omdat dit onze eerste Daad was, waarvoor alle dingen geschapen zijn: dat onze Wil, de menselijke wil transformeert en regeneert in Goddelijke Wil.

De wil kwam uit Ons voort en de wil is wat Wij willen.

Alle andere dingen zijn in een secundaire orde tot stand gekomen.

Dit werd echter gedaan en vastgesteld *in de primaire orde van de Schepping.*

Het zal misschien tijd kosten. Maar de eeuwen zullen niet eindigen zonder dat onze Wil zijn doel bereikt heeft.

Als Hij zijn doel bereikt heeft wat betreft het voortbrengen van secundaire dingen, dan zal Hij zijn primair doel zeker eerder bereiken.

Onze Wil zou nooit onze Schoot verlaten hebben, als Hij geweten had dat Hij zijn primair doel nooit zou bereiken: dat

de menselijke wil zou geregenereerd worden in de Goddelijke Wil.

Denk je dat de dingen altijd zullen blijven zoals ze nu zijn?

O nee! Mijn Wil zal alles wegvagen. Hij zal overal verwarring zaaien. Alles zal op zijn kop gezet worden.

Er zullen zich talrijke verschijnselen voordoen: oorlogen, revoluties, allerlei soorten ongelukken, zodanig

- om de mens te verpletteren,

- om zijn trots te verwarren en

- om hem bereid te maken voor de voortbrenging van de Goddelijke Wil in de menselijke wil.

Alles wat Ik je geopenbaard heb met betrekking tot mijn Wil, Lessen, Licht, bijzondere Genaden en alles wat je in Hem doet, is niets anders dan het voorbereiden van de weg, het inzetten van middelen, zodat mijn Wil in de menselijke wil voortgebracht wordt.

Als dat niet zou gebeuren, zou Ik je niet zoveel laten zien hebben, evenmin zou Ik je niet zo lang op je bed opgeofferd hebben door je voortdurend te laten oefenen in mijn Wil. De bedoeling was in jou de basis te leggen om Mijn Wil in de jouwe voort te brengen.

Denk je dat het niets voorstelt dat Ik:

- voortdurend in jou ben,
  - mijn Gebeden op je lippen leg en
  - je mijn Pijn laat ervaren,
- die, in vereniging met Mij, een andere waarde, effect en kracht krijgen!

Kortom, ***Ik ben bezig het model te maken, dat wil zeggen de eerste ziel waarin Ik mijn Wil voortbreng.***

Daarna zal het maken van facsimile's gemakkelijker zijn.

Daarom **zeg Ik je altijd**: "Wees aandachtig" Want het gaat om iets zeer belangrijks, het belangrijkste dat er in de Hemel en op aarde bestaat.

Het gaat om:

- het beschermen van de Rechten van onze Wil,
- het herstellen van het Plan van de Schepping,
- Ons de Glorie voor alle geschapen dingen terug te geven, en
- Ons in staat te stellen alle Genade te schenken, die onze Wil had voorzien om aan de mensen te schenken als zij in alles onze Wil vervuld hadden."

17-49- 20 juni 1925 - De ziel die de Goddelijke Wil in zichzelf laat leven, zet goddelijke vreugden en zaligheden in gang, waarin de Zaligen verrukt blijven.

Ik voelde me helemaal ondergedompeld in de heilige Wil van God. Mijn lieve Jezus trok me naar zich toe en omhelsde me stevig.

Hij zei mij: "Mijn dochter, oh, hoe mooi is mijn rust in de ziel waarin mijn Wil leeft en die mijn Wil toelaat om in zijn geheel en in alles te handelen en te beminnen in haar!

Je moet weten dat wanneer de mens ademt, wanneer zijn hart klopt,

hij handelt of iets anders doet, *het mijn Wil is die ademt, wiens Hart klopt, die leven geeft aan zijn werken, zijn bloed laat stromen*, enz., omdat Hij in hem aanwezig is als Centrum van het Leven.

En aangezien deze Wil dezelfde is als de Wil van de Drie Goddelijke Personen, voelen deze laatste de ademhaling van deze mens, zijn hartslagen, zijn bewegingen.

Telkens wanneer onze Wil een Daad verricht, komen er nieuwe vreugden en nieuwe gelukzaligheden uit Ons voort. Zij brengen alles in harmonie tussen de goddelijke Personen.

En zij vormen een zee van nieuwe vreugden die

- alle gelukzaligen overspoelen en verrukken en
- onze Wil ertoe brengen nieuwe Handelingen te verrichten, telkens Hij wil,
- om Ons nog meer te verrukken en
- om nog meer nieuwe vreugden te vormen.

Wanneer de ziel onze Wil in zich laat leven, laat zij Hem handelen. Zo geeft zij Ons de mogelijkheid om de zaligheden, harmonieën en de oneindige vreugden van onze Liefde in beweging te brengen. En zij doet Ons nieuwe Schoonheden vrijgeven.

Onze Wil in de mens is zo aangenaam, teder en beminnelijk voor Ons. Hij geeft ons verrassingen. Het zet onze Dingen in beweging om Ons Glorie, Liefde en Geluk terug te geven.

Dit alles gebeurt door middel van de mens die onze Wil de mogelijkheid heeft gegeven om in hem te leven.

Hoe zouden Wij deze mens, geboren uit onze Wil, niet beminnen!

Onze Wil in hem maakt hem lief, gracieus en mooi in onze Ogen in die mate dat zijn Voorrechten in geen enkel andere mens te zien zijn.

Het is een Werk dat door onze Wil met zo'n meesterschap is uitgevoerd dat hij de hele Hemel fascineert, door iedereen bemind wordt, in het bijzonder door de Allerheiligste Drie-Eenheid.

Terwijl Hij dit zei, drukte Hij mij nog steviger tegen zich aan en Hij liet mij mijn mond op zijn Hart leggen. **Hij voegde eraan toe:**

"Drink ook jij met grote slokken van onze gelukzaligheid, verzadig jezelf en drink ervan zoveel je wil."

17-50- 25 juni 1925 - Jezus bedekt Luisa met zijn lieve Persoon. Door lijden en kruisen gaan de deuren open voor grote geschenken. Jezus openbaart zijn grote Werken eerst aan één enkele ziel, voordat zij aan iedereen verspreid worden.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. Vol tederheid en liefde kwam mijn aanbiddelijke Jezus naar mijn arme ziel. Hij ging naast mij staan en Hij keek mij aan alsof Hij mij vele dingen wilde zeggen.

Hij wilde mijn begrip vergroten zodat ik kon ontvangen en begrijpen wat Hij me wilde zeggen. Toen strekte Hij zich uit over mijn hele lichaam en verborg mij onder Zich. Hij bedekte mijn gezicht met het Zijne, mijn handen en voeten met de Zijne.

Hij leek er helemaal mee bezig om mij te bedekken en onder Zich te verbergen zodat niets van mij meer zichtbaar was.

O, wat was ik gelukkig, helemaal bedekt en verborgen door Jezus!

Ik zag niets meer, behalve Jezus. Alles was voor mij verdwenen. De vreugde en het geluk van zijn liefdevolle aanwezigheid waren als bij toverslag teruggekeerd om in mijn arm hart te leven.

Het verdriet verliet me en ik kon me niet meer herinneren dat het me zo'n ondraaglijk leed had bezorgd.

O, hoe gemakkelijk is het om alles te vergeten als je bij Jezus bent!

Nadat Hij me een tijdje helemaal bedekt en verborgen in Hem had gehouden, zozeer zelfs dat ik dacht dat Hij me nooit meer zou verlaten, hoorde ik Hem de engelen en de heiligen roepen om te komen kijken

- wat Hij met mij deed en

- hoe Hij mij bedekt had met zijn aanbiddelijke Persoon.

Vervolgens deelde Hij zijn Lijden met mij en ik liet Hem alles doen wat Hij wou. Hoewel ik me overweldigd voelde door zijn Lijden,

was ik gelukkig. En ik ervaarde de vreugde die de Goddelijke Wil bevat wanneer de ziel zich aan Hem overgeeft, ook wanneer zij lijdt.

Nadat Hij mij had laten lijden, **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, mijn Wil wil zich steeds meer aan jou geven.

Om zich meer te kunnen geven, wil Hij zich beter begrijpelijk maken.

En om hetgeen Hij je meedeelt, stabiel, veiliger en meer gewaardeerd te maken, geeft Hij je nieuwe pijnen om je beter geschikt te maken en om in jou de lege ruimte voor te bereiden om er zijn Waarheden neer te leggen.

Hij wil de nobele stoet van het Lijden om zeker te zijn van de ziel en om haar te kunnen vertrouwen. Het is altijd door lijden en kruisen dat de deuren opengaan voor nieuwe manifestaties, nieuwe geheime lessen, de grootste geschenken, die Ik in jou wil plaatsen.

Als de ziel mijn lijdende en mijn pijnlijke Wil verdraagt, zal zij in staat zijn om mijn jubelende Wil te ontvangen en het gehoor verwerven om de nieuwe lessen van mijn Wil te begrijpen.

Door het lijden zal zij de hemelse taal leren, waardoor zij in staat zal zijn om de nieuwe Lessen die zij heeft geleerd te herhalen.

Toen ik dit hoorde, **zei ik Hem:**

"Mijn Jezus en mijn Leven, het lijkt mij dat het volledige offer nodig is om uw Wil te volbrengen en in Hem te leven.

Op het eerste gezicht lijkt het niets, maar in de praktijk lijkt het moeilijk. Geen enkele adem aan zijn eigen wil schenken, zelfs in heilige zaken, zelfs in het goede zelf, lijkt te zwaar voor de menselijke natuur.

***Zullen de zielen ertoe kunnen komen
in uw Wil te leven in volledige opoffering van alles?***

Jezus antwoordde: "Mijn dochter, alles zit in het begrip van:

- wat het grote Goed is dat de ziel ten deel valt die mijn Wil doet,
- wat deze Wil is, die deze opoffering wil, en
- wat deze Wil niet kan verdragen, namelijk leven met een lage, kleine en eindige wil.

Hij wil de daden van de ziel die in Hem wil leven eeuwig, oneindig en goddelijk maken.

En hoe kan Hij dat doen als de ziel er ook maar een zuchtje van haar menselijke wil in wil leggen, zelfs voor iets heiligs, zoals jij zegt?

Aangezien de menselijke wil beperkt is, zou het leven van deze ziel in mijn Wil geen realiteit meer zijn, maar slechts een manier van spreken.

Anderzijds vereist mijn Wil totale overheersing.

En het is terecht dat het kleine atoom van de menselijke wil overwonnen wordt en zijn werkingsgebied in mijn Wil verliest.

Wat zou je zeggen als een klein kaarsje, een lucifer of een vonkje naar het centrum van de zon zou willen gaan om zich daar te vestigen en zijn licht- en werkingsgebied te vormen?

Als de zon begiftigd was met verstand, zou zij daar verontwaardigd over zijn en zouden zijn licht en warmte dat kleine lampje, dat lucifertje of die vonk vernietigen.

Jij zou de eerste zijn om hem uit te lachen en zijn durf te veroordelen om zijn werkingsgebied in het licht van de zon te willen creëren.

Zo is het ook met de adem van de menselijke wil in de Mijne, zelfs in het goede.

Wees er daarom *op bedacht dat niets van jouw wil tot leven komt.*

Ik heb je geheel bedekt en geheel in Mij verborgen, opdat je alleen nog maar ogen hebt om naar mijn Wil te kijken en Hem de vrije hand te geven om in je ziel te handelen.

De moeilijkheid ligt in het begrijpen wat het Leven in mijn Wil is.

In feite, wanneer de ziel zal begrepen hebben:

- het grote Goed dat haar met mijn Wil ten deel valt,
- dat zij van arm rijk wordt,
- dat zij van slaaf van lage hartstochten, vrij wordt en heerst,
- dat zij van dienstmeid tot meesteres wordt,
- dat zij van ongelukkig gelukkig wordt.

Zelfs te midden van de beproevingen van dit arm leven,
- *zal het opofferen van alles,*
voor haar een gewenste, gewilde en gedroomde eer zijn.

Daarom dring Ik er zozeer op aan dat je alles wat betrekking heeft met mijn Wil, bekend maakt. Want het komt erop aan om:

- Hem te kennen,
- Hem te begrijpen en
- Hem te beminnen.

Ik zei Hem:

"Mijn Jezus, als U zo graag wil:

- dat uw Wil bekend wordt,
- dat Hij zijn goddelijk werkingsgebied in de zielen heeft, oh, toon dan zelf aan de zielen deze Waarheden,
- de enorme Goede dingen die uw Wil bevat, en
- alle Goede Dingen die deze zielen zullen ontvangen.

Uw direct Woord is een magische kracht, een krachtige magneet.
Het heeft de Kracht van Scheppende Macht.

Oh, hoe moeilijk is het om niet toe te geven aan de zoete betovering van uw Goddelijke Woorden!

Als alles door U wordt gezegd, dan zullen allen zich laten overwinnen.

Jezus antwoordde: "Mijn dochter, het is mijn gewoonte en in overeenstemming met mijn eeuwige Wijsheid om:

- mijn grote Werken aan één enkele ziel te openbaren,
- al het Goede dat zij bevatten in haar te concentreren,
- met haar persoonlijk te onderhandelen, alsof er geen ander persoon bestaat.

Wanneer Ik kan zeggen:

- dat Ik mijn werk in deze persoon volledig heb volbracht,
  - dat haar niets ontbreekt,
- dan laat Ik mijn Werk stromen als vanuit een uitgestrekte zee
- voor het welzijn van andere mensen.

Zo heb Ik het gedaan met **mijn hemelse Moeder**.

Ik heb eerst in alle intimiteit met haar gesproken over de Verlossing. Geen enkel andere mens wist hiervan.

Zij was bereid alle offers te brengen en alle nodige voorbereidingen te treffen om Mij in staat te stellen uit de Hemel naar de aarde te komen.

Ik deed alsof zij de enige was die verlost zou worden.

Maar nadat zij Mij naar het licht had gebracht waardoor iedereen Mij kon zien en genieten van de voordelen van de Verlossing, heb Ik Mijzelf gegeven aan allen die Mij wilden ontvangen.

Zo zal het ook gaan met **mijn Wil**: wanneer Ik alles in jou heb voltooid, - zodat mijn Wil over jou zegeviert en jij over Hem, dan zal Hij als water vloeien voor het Goed van allen.

Maar het is noodzakelijk om eerst de eerste ziel te vormen om vervolgens de anderen te bereiken.

17-51- 29 juni 1925 - Het grote Wonder dat God in Luisa verricht, zal pas na haar dood bekend worden. In de Goddelijke Wil is er geen tijd om te slapen, want er is veel te doen en te halen, en je moet je tijd optimaal benutten om gelukkig te zijn.

Ik voelde me depressief.

Er kwam **een gedachte** bij me op die mijn gemoedsrust verstoorde:

"Als je op het punt staat te sterven en je twijfels en angsten hebt over de manier waarop je je leven hebt geleid, zodanig dat je twijfelt aan je redding, wat moet je dan doen?"

Op dat moment, zonder mij de tijd te geven om verder over deze vraag na te denken of een antwoord te vinden, toonde mijn lieve Jezus in mij. Hij schudde bedroefd het Hoofd en **Hij zei**:

"Mijn dochter, wat zeg je daar?"

Dit denken is een belediging voor mijn Wil.

Geen enkele twijfel of angst of gevaar kan in mijn Wil binnengaan.

Deze dingen horen niet bij Hem.

Het zijn ellendige vodden van de menselijke wil.

Mijn Wil is als een kalme zee die fluistert:

- *Vrede, Geluk, Veiligheid en Zekerheid.*

En de Golven die uit zijn Schoot voortkomen
zijn *voortdurende vreugde en tevredenheid.*

Toen Ik je zo zag nadenken, was Ik geschokt.

Mijn Wil kent geen angst, twijfel of gevaar.

En voor de ziel die in Hem leeft,

zijn de dwaasheden van de menselijke wil vreemd.

Wat zou mijn Wil te vrezen hebben!

Wie zou kunnen twifelen aan zijn Handelen!

Want in de aanwezigheid van zijn Heiligheid beven allen en zijn zij
gedwongen hun hoofd te buigen en Hem te aanbidden!

Ik wil je iets troostends voor jou en iets zeer glorievol voor Mij vertellen.

Wanneer je sterft in de tijd,

zal je hetzelfde overkomen als Mij bij mijn dood.

Tijdens mijn Leven:

- heb Ik gewerkt, gebeden, gepredikt, de sacramenten ingesteld,
- heb Ik ongekende pijn geleden, inclusief de dood zelf.

Maar Ik kan zeggen dat mijn Mensheid zich slechts bewust was
van een klein deel van al het Goede dat Ik deed.

De Sacramenten zelf kwamen pas tot leven na mijn dood.

Zodra Ik stierf, *zette mijn Dood een stempel op alles:*

- mijn Daden, mijn Woorden, mijn Lijden en
- de Sacramenten die ik had ingesteld.

Mijn Dood bevestigde alles wat Ik gedaan had.

En hij gaf leven:

- aan mijn Werken, mijn Lijden, mijn Woorden,
- en aan de Sacramenten die Ik had ingesteld,
door hun voortbestaan te verzekeren tot het einde van de tijden.

Zo bracht mijn dood alles wat Ik had gedaan in werking en gaf hij het eeuwig leven.

Omdat mijn Mensheid bewoond werd door het Eeuwig Woord en door een Wil:

- die geen begin had,
- die geen einde zal hebben en
- die niet onderhevig is aan de dood, mocht niets van wat Ik deed verloren gaan, zelfs niet het kleinste Woord.

Alles moest voortduren tot het einde van de tijden om de Hemel te bereiken en alle uitverkorenen eeuwig gelukkig te maken.

Hetzelfde zal voor jou gelden: mijn Wil:

- die in jou leeft,
- die tot je spreekt,
- die je doet handelen en lijden, zal niets laten verdwijnen, geen enkel woord van de vele Waarheden die Ik je heb geleerd over mijn Wil. Hij zal alles in beweging brengen, alles weer tot leven wekken.

Jouw dood zal de bevestiging zijn van alles wat Ik je heb gezegd. In het leven in mijn Wil bevat alles wat de ziel doet, lijdt, bidt en zegt een Daad van Goddelijke Wil.

Dit alles is niet onderhevig aan de dood, maar zal blijven bestaan in de Daad van *het leven geven aan de mensen*.

Je dood zal de sluier verscheuren die alle Waarheden bedekt

- die Ik je heb geleerd,
- die zullen opkomen als evenzoveel zonnen en
- die de twijfels en moeilijkheden zullen verdrijven, die hen tijdens je leven leken te bedekken.

Tijdens je aardse leven zal je weinig of niets zien van het grote Goede dat mijn Wil door jou wil verwezenlijken.

Maar na je dood zal alles zijn volle effect hebben.

Daarna heb ik de hele nacht doorgebracht
- zonder dat ik mijn ogen kon sluiten,
- zonder te kunnen slapen,
- zonder de gebruikelijke bezoeken van Jezus.
Want wanneer Hij komt, dommel ik in Hem in.
En dit is meer dan slaap voor mij.

Ik heb die tijd doorgebracht met mediteren over de Uren van de Passie
en met het uitvoeren van mijn gebruikelijke rondes in zijn lieve Wil.

Toen zag ik dat het dag was - wat mij vaak overkomt.

Ik zei in mezelf:

"Mijn Liefde, U bent niet bij mij gekomen en U hebt mij niet laten slapen.
Hoe zal ik mijn dag zonder U kunnen doorbrengen?"

Op dat moment bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, in mijn Wil is er geen nacht en geen slaap.
Het is altijd vol daglicht en totale waakzaamheid.
Er is geen tijd om te slapen, want er is veel te doen, te nemen en
gelukkig te zijn in Hem.
Je moet leren leven in de lange Dag van mijn Wil
zodat Hij voortdurend actief kan zijn in jou.

Je zal in mijn Wil een zeer aangename rust vinden, omdat

- Hij je steeds meer in uw God zal verheffen
- Hij je Hem steeds beter zal laten begrijpen.

Hoe meer je Hem begrijpt, hoe meer je ziel zal groeien om te kunnen
genieten van deze eeuwige Rust met al zijn Geluk en Vreugde.

O, hoe heerlijk zal jouw rust zijn,
- een rust die alleen in mijn Wil te vinden is!

Toen Hij dat zei, kwam Hij uit mijn binnenste.
Hij sloeg zijn armen om mijn nek en omhelsde mij stevig.
Ik strekte mijn armen uit en omhelsde Hem ook stevig.

Op dat moment riep Hij verschillende mensen die aan zijn voeten

stonden en **Hij zei hen**: "Stijg op tot mijn Hart en Ik zal je de Wonderen tonen die mijn Wil in deze ziel volbracht heeft."
Daarna verdween Hij.

17-52- 9 juli 1925 - Het Lijden met Jezus houdt de deuren tussen de ziel en Jezus altijd open, waarbij de één voortdurend de ander aanspreekt.

Ik voelde dat ik niet meer verder kon zonder mijn lieve Jezus.
Dagenlang wachtte ik op zijn terugkeer, maar tevergeefs.

Met heel mijn hart **zei ik Hem**:

"Mijn Liefste, kom terug naar je kleine dochter.

Zie je niet dat ik het niet meer aankan? Ach, aan welke een marteling onderwerpt U mijn arm bestaan door mij van U te beroven!"

Toen gaf ik me, uitgeput, over aan zijn allerheiligste Wil.

Ik was in deze toestand en ik was aan het lezen. Toen voelde ik iemand zijn armen om mijn nek slaan. Mijn geest werd slaperig en ik bevond me in de armen van mijn Jezus, volledig verborgen in Hem.

Ik wilde Hem mijn verdriet vertellen, maar Hij gaf me daar geen tijd voor.

Hij zei: "Mijn dochter, wil je je er niet van overtuigen dat wanneer mijn Gerechtigheid om een rechtvaardige reden mensen wil straffen, Ik me voor jou moet verbergen? In feite ben je als een klein deeltje dat alle deeltjes van de andere mensen met elkaar verbindt.

Ik ben met jou vertrouwd en Ik voel Mij bij jou als in een feeststemming.
Wanneer Ik de andere deeltjes die met jou verbonden zijn wil straffen, bevindt mijn Gerechtigheid zich in een conflict en voelt Hij zich machteloos.

En aangezien er de laatste dagen straffen zijn geweest in de wereld, hield Ik Mij voor jou verborgen, hoewel Ik altijd in jou ben gebleven.

Terwijl Hij dit zei, bevond ik me buiten mijn lichaam.
Hij liet me plaatsen zien waar aardbevingen of grote branden met dodelijke slachtoffers hadden plaatsgevonden, of andere straffen.
En het leek erop dat er nog meer ernstige rampen zouden komen.
Ik was bang en begon te bidden. Toen kwam mijn lieve Jezus terug.

Ik zag mezelf voor Hem staan, heel lelijk, als een verwelkte bloem.

Ik zei Hem:

"Mijn Leven en mijn Alles, zie hoe lelijk ik ben geworden, hoe ik aan het verwelken ben. Ach, wat verander ik zonder U!

Door het gemis van U verlies ik mijn frisheid, mijn schoonheid.

Ik voel me alsof ik onder een brandende zon sta die al mijn vitaliteit wegzuigt en me doet wegwijnen."

Toen liet Hij mij een beetje met Hem lijden en dat lijden veranderde in een hemelse dauw die op mijn ziel neerviel.

Die dauw gaf mij mijn levenskracht terug.

Hij nam mijn arme ziel in zijn Handen *en Hij zei:*

"Mijn arme dochter, vrees niet.

Als Ik je door je iets te onthouden heb doen verwelken,
zal mijn terugkeer je frisheid, je schoonheid, je kleur en al mijn
Eigenschappen in jou herstellen.

Je lijden met Mij zal niet alleen als een dauw zijn die je zal vernieuwen,
maar zal ook dienen als een voortdurende band tussen Ons,

waardoor Ik aan de deur van je ziel kan kloppen en jij aan de Mijne,

- zodat de deuren altijd open blijven

- en jij vrijelijk in Mij kunt binnengaan, en Ik in jou.

Mijn Adem zal voor jou als een zacht briesje zijn, dat die dient om de
mooie frisheid te behouden waarin Ik je heb geschapen."

Terwijl Hij dit zei, blies Hij krachtig op mij.

En terwijl Hij mij tegen Zich aan drukte, verdween Hij.

17-53- 20 juli 1925 – Wanneer de Genade door de ziel afgewezen wordt, verkeert zij in een toestand van onbeweeglijkheid. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is de favoriet van de Genade.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Nadat ik de wreedste ontberingen van mijn lieve Jezus had doorstaan, verscheen Hij eindelijk. Zonder een woord te zeggen, plaatste Hij mij in een pijnlijke houding, in volkomen stilstand.

Ik voelde me levend, maar ik kon me niet bewegen.

Ik voelde dat er lucht was, maar ik kon niet ademen.

Mijn hele lichaam was verstijfd.

Hoewel ik pijn voelde, kon ik me door die pijn niet bewegen. Ik werd door de allerheiligste Wil van Jezus gedwongen om stil te blijven liggen.

Toen het Hem behaagde, strekte Hij zijn armen uit alsof Hij me wilde omhelzen en tegen Zich aan drukken. **Hij zei tegen me:**

"Mijn dochter, heb je gezien hoe pijnlijk de toestand van onbeweeglijkheid is? Het is de moeilijkste toestand.

Want zelfs wanneer je de meest scherpe pijn ondergaat, brengt beweging verlichting en is een teken van leven.

Kronkelen is een stille taal die medeleven opwekt bij de mensen om ons heen. Je hebt ervaren hoe pijnlijk dat is.

Weet je waarom ik je in deze toestand van immobiliteit heb gebracht?

Om je te laten begrijpen in welke toestand *mijn Genade* zich bevindt en om van jou *eerherstel* te krijgen.

O, in welke staat van onbeweeglijkheid verkeert mijn Genade!

Zij is Leven en voortdurende Beweging.

Zij is voortdurend bezig zich aan de mensen te geven.

Maar deze wezens wijzen haar af en maken haar onbeweeglijk.

Zij voelt het Leven en wil het geven.

Maar door de ondankbaarheid van de mens wordt zij gedwongen om onbeweeglijk te blijven. Wat een lijden!

Mijn Genade is Licht.

Als zodanig is het natuurlijk dat zij zich verspreidt.

Maar de mensen verspreiden duisternis.

En wanneer mijn Licht in hen wil binnendringen, verlamt die duisternis haar en maakt haar onbeweeglijk en als het ware levenloos.

Mijn Genade is Liefde en heeft de kracht om alles te verlichten.

Maar omdat ze iets anders beminnen, doden de mensen deze Liefde voor hen. En mijn Genade ervaart daardoor een wrede pijn.

O, in welke pijnlijke toestand verkeert mijn Genade!

En deze toestand betreft

- niet alleen degenen die openlijk als slecht worden erkend,
- maar ook degenen die men religieus noemt, vrome zielen, die mijn Genade blokkeren vanwege:
  - futiliteiten, een kleinigheid die hen niet bevalt, een gril,
  - een lage genegenheid of
  - een ontevredenheid van hun eigen wil in heilige zaken.

Terwijl mijn Genade alles is wat deze zielen in beweging houdt en in leven houdt, immobiliseren zij Haar door:

- hun neigingen, hun grillen,
- menselijke gehechtheden of andere dingen waarin zij bevrediging voor hun ego vinden.

Zo vervangen deze zielen mijn Genade door hun ego

- dat zij als leven en als afgod beschouwen.

Maar weet je welke ziel:

- mijn Genade troost,
- haar nooit onbeweeglijk maakt,
- er de onafscheidelijke metgezel van is,
- haar fascineert en
- haar steeds meer in activiteit brengt?

Het is de ziel die leeft in mijn Wil.

Waar mijn Wil heerst, is mijn Genade altijd werkzaam, altijd feestelijk. Zij heeft voortdurend iets te volbrengen. Zij rust nooit.

De ziel waarin mijn Wil heerst, is de favoriet van mijn Genade.
Deze ziel is de kleine secretaresse van mijn Wil,
waarin mijn Wil de Geheimen van zijn Pijnen en zijn Vreugde neerlegt.

Mijn Wil vertrouwt haar alles toe.
Omdat zij daarin voldoende ruimte vindt om mijn Genade te bewaren.
Zij is als een voortdurend nieuwgeborene van mijn allerhoogste Wil.

17-54- 2 augustus 1925 - Het 'ik bemin U' is alles. Luisa werkt samen met de hemelse Moeder.

Ik bad en versmolt mij met de heilige Goddelijke Wil.
Ik wilde overal naartoe gaan, ook naar de Hemel,
om het allerhoogste "**Ik bemin je**" te vinden dat aan geen enkele onderbreking onderhevig is.

Ik wilde het mij eigen maken
om ook een ononderbroken '**ik bemin U**' te hebben
dat een echo zou kunnen zijn van het eeuwige '**Ik bemin je**',
en ook zodat ik,
- met de Bron van het ware '**Ik bemin je**' in mijzelf,
een '**ik bemin U**' zou kunnen hebben:
- voor elk en voor iedereen,
- voor elke beweging, elke handeling, elke ademhaling en
elke hartslag van de mensen, evenals
- voor elke '**Ik bemin je**' van Jezus zelf.

Toen ik het gevoel had dat ik de Schoot van de Eeuwige had bereikt,
maakte ik hun '**Ik bemin je**' tot het mijne en
begon ik het overal en op alles te herhalen voor mijn allerhoogste Heer.

Terwijl ik dat deed,
onderbrak een gedachte mijn '**ik bemin U**' door me te zeggen:
"Wat doe je? Je zou ook iets anders kunnen doen.
En wat is dat '**ik bemin U**'? Wat is daar zo bijzonder aan?"

Mijn lieve Jezus bewoog zich sterk in mij. Hij zei mij: "Wat zeg je!

Vraag je je af wat er zo bijzonder is aan **'ik bemin U'** voor Mij?
Mijn dochter, **'ik bemin U'** is alles!

'ik bemin U' is liefde, verering, achting, heldendom, opoffering en vertrouwen in degene voor wie het bedoeld is. Het is zijn bezit.

'ik bemin U' is een korte zin, maar hij weegt even zwaar als de eeuwigheid!

'ik bemin U' omvat alles en iedereen, het verspreidt zich overal, trekt zich samen, stijgt naar de hoogten, daalt naar de diepten, drukt zich overal op, houdt nooit op.

"Hoe kun je zeggen: 'Wat is er zo bijzonder aan die **'ik bemin U'**?
De oorsprong ervan is eeuwig.

In het **'Ik bemin je'** heeft de hemelse Vader mij verwekt en
in het **'Ik bemin je'** heeft de Heilige Geest gewerkt,
in het **'Ik bemin je'** heeft het eeuwige Fiat
de Schepping tot stand gebracht en
in het **'Ik bemin je'** heb Ik de zondige mens vergeven en verlost.
In het **"'Ik bemin je'"** vindt de ziel alles in God
en vindt God alles in de ziel.

Het "'Ik bemin je'" heeft een oneindige waarde,

- het is vol leven en energie, het wordt nooit moe,
- het overtreft alles en overwint alles.

Daarom wil ik dit **"'ik bemin U'" dat tot Mij gericht is,** zien:

- op je lippen, in je hart,
- in de vlucht van je gedachten, in de druppels van je bloed,
- in je verdriet en in je vreugde,
- in het voedsel dat je eet:
in alles.

Het leven van mijn **"Ik bemin je"** zal zeer lang in jou blijven voortleven.
En mijn Fiat, dat in jouw wil heerst, drukt op jouw **'ik bemin U'** het zegel van het goddelijke **'Ik bemin je'**.

Daarna verscheen er een Zon op een extreem hoog punt in mijn geest.

Haar Licht was onbereikbaar.

Uit het centrum ervan ontsnapten voortdurend kleine vlammen, die elk een **"Ik bemin je"** bevatten. Bij het naar buiten komen verspreidden deze vlammen zich rond het onbereikbare Licht.

Ze waren door een draad van licht verbonden met dit onbereikbare Licht dat hun leven voedde. Deze kleine vlammen waren zo talrijk dat ze de hemel en de aarde vulden.

Het leek alsof ik onze God zag als het begin en de oorsprong van alles. De kleine vlammen vertegenwoordigden de hele Schepping als een Goddelijke Geboorte en van zuivere Liefde.

Ook ik was een kleine vlam.

En mijn lieve Jezus wilde dat ik langs alle andere kleine vlammen ging om er een tweede **"'ik bemin U'"** in te plaatsen.

Ik weet niet hoe, maar ik bevond me buiten mijn lichaam om tussen deze vlammen te zweven en mijn **"ik bemin U"** op elk van hen te drukken.

Maar er waren er zoveel dat ik verdwaalde. Een hogere macht zette echter de tocht verder om mijn **'ik bemin U'** te plaatsen.

Later kwam ik terecht in een grote tuin waar ik tot mijn grote verrassing **mijn Koningin-Moeder** op mij af zag komen. **Zij zei mij:**

"Mijn dochter, kom met mij in deze tuin werken.

We moeten er hemelse en goddelijke bloemen en vruchten zaaien.

Deze tuin is bijna leeg.

En als er al enkele planten staan, zijn die aards en menselijk.

Daarom moeten wij er goddelijke planten zaaien zodat deze tuin volledig aangenaam is voor mijn Zoon Jezus.

*De planten die we moeten zaaien zijn
- mijn Deugden, mijn Daden en mijn Lijden
die het zaad van het "Fiat Voluntas Tua" bevatten.*

Alles wat ik gedaan heb, bevatte dit Zaadje van de Wil van God. Ik had liever niets gedaan dan handelen of lijden zonder deze Kiem. Al mijn glorie, mijn waardigheid als Moeder, mijn verheffing tot Koningin, mijn suprematie over alles, zijn voortgekomen uit dit Zaad. De hele schepping, alle levende wezens, hebben mijn autoriteit over hen erkend omdat zij de allerhoogste Wil in mij zagen heersen.

*Wij zullen alles wat ik heb gedaan en alles wat jij hebt gedaan met dit Zaad van de allerhoogste Wil samenbrengen.
En wij zullen alles in deze tuin planten.*

Zo hebben we de overvloedige Zaden die mijn hemelse Moeder bezat, samengevoegd met de weinige die ik had. Wij begonnen kleine gaatjes te maken om deze Zaden in te plaatsen. Terwijl we daarmee bezig waren, hoorden we aan de andere kant van de hoge tuinmuur het geluid van wapens en kanonnen: er werd vreselijk gevochten. We voelden ons genoodzaakt om te gaan helpen.

Toen we daar aankwamen, zagen we mensen van verschillende rassen, verschillende kleuren en verschillende nationaliteiten vechten. De strijd was zo hevig dat hij angst inboezemde.

Op dat moment keerde ik terug in mijn lichaam. Ik was vervuld van angst en ook van verdriet omdat ik mijn hemelse Moeder geen woord had gezegd over mijn pijnlijke toestand. Moge de allerheiligste Wil van God altijd gezegend zijn en dat alles tot zijn Glorie moge zijn.

17-55- 4 augustus 1925 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, staat voortdurend in verbinding met alle Werken van de Schepper.

Nadat ik enkele dagen in totale ontbering van mijn zoete Jezus had geleefd, keerde ik terug naar mijn pijnlijk refrein:
"Het is allemaal voorbij voor mij. Ach, ik zal Hem nooit meer zien, ik zal zijn Stem, die mij zo blij maakte, nooit meer horen!
Ach, Hij die mijn enige geluk is, die mijn alles is, heeft mij verlaten!

Wat een eindeloze marteling! Wat is het leven zonder Leven, zonder Jezus!"

Terwijl mijn hart zo verdronk in verdriet, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij nam me in zijn armen, waarbij Hij mijn armen om zijn nek sloeg. Ik legde mijn hoofd op zijn Borst om aan te geven dat ik het niet meer aankon.

Hij drukte me stevig tegen zich aan en **Hij zei:**

"Mijn dochter, je moet voortdurend sterven."

Terwijl Hij dit zei, liet Hij mij deelnemen aan verschillende pijnen.

Daarna **voegde Hij** er op vriendelijkere toon **aan toe:** "Mijn dochter, wat heb je te vrezen, nu de Kracht van mijn Wil in jou aanwezig is?"

Mijn Wil is zo sterk in jou aanwezig

- dat ik je in een oogwenk heb laten delen in mijn Lijden en dat
- jij je met liefde hebt aangeboden om dit te ontvangen.

Terwijl je leed, strekte je je armen uit om mijn Wil te omhelzen.

En terwijl je mijn Wil omhelsde, voelden allen die in Haar leven,

- de engelen, de heiligen, mijn hemelse Moeder en de Godheid Zelf, je omhelzing.

En allen haastten zich naar je toe om die omhelzing te beantwoorden.

In koor zegden ze:

"Hoe aangenaam is deze omhelzing van onze kleine balling

- die op aarde leeft en

- die alleen de Wil van God doet, zoals wij Hemt in de Hemel doen!

Zij is onze vreugde.

Zij is het nieuwe en unieke Feest dat ons vanuit de aarde ten deel valt."

O, als je eens wist wat het betekent om in mijn Wil te leven!

Er is geen tegenstelling tussen de ziel en de Hemel.

Overal waar mijn Wil is, is ook de ziel.

Haar daden, haar lijden en haar woorden werken overal waar mijn Wil is. En aangezien mijn Wil overal is, plaatst de ziel zich in de orde van de Schepping. En door de elektriciteit van de Wil, de hoogste, communiceert zij met alle geschapen dingen.

Deze geschapen dingen zijn in harmonie met elkaar.
Elk ondersteunt het andere en behoudt tegelijkertijd zijn positie.
En als - wat nooit gebeurt - ook maar één ding dat door Mij geschapen is zijn positie zou verlaten, zou de Schepping daar bedroefd om zijn.

Er bestaat een geheime overeenkomst tussen de geschapen dingen, een communicatieve kracht die tussen hen heerst, zodanig dat elk de andere ondersteunt en tegelijkertijd in de ruimte blijft hangen zonder enige steun.

Op dezelfde manier is de ziel die in mijn Wil leeft:
- in communicatie met alle andere zielen en
- ondersteund door alle Werken van de Schepper.

Allen erkennen haar, houden van haar en bieden haar elektriciteit aan, het geheim om naast hen te leven, zwevend tussen Hemel en aarde, volledig en uitsluitend ondersteund door de Kracht van de Allerhoogste Wil.

Inhoudsopgave – Deel 17

Deel 17 - 10 juni 1924 - 4 augustus 1925.....	5
17-1- 10 juni 1924 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, moet alles omvatten. De Goddelijke Wil is het begin en de bestaansreden van de mens.	5
17-2- 14 juni 1924 - Het belang voor Luisa om orde te hebben in haar Geschriften. De schoonheid van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.	9
17-3- 20 juni 1924 - De Goddelijke Wil bevat volledig geluk. Door in de Goddelijke Wil te leven, bereikt de mens de volmaakte naastenliefde en alle deugden.....	11
17-4- 1 juli 1924 - Het Bloed van Jezus neemt het bij de Goddelijke Gerechtigheid op voor de mensen. Wie zich volledig aan God geeft, verliest zijn persoonlijke rechten.....	14
17-5- 16 juli 1924 - God wil de menselijke ziel nieuw Leven inblazen, zodat de Goddelijke Wil er opnieuw kan heersen, zoals op het ogenblik van de Schepping.....	16
17-6- 25 juli 1924 - De Heiligheid in de Goddelijke Wil is niet het resultaat van één enkele daad: het is een voortdurende daad.....	18
17-7- 29 juli 1924 - Handelingen die in de Goddelijke Wil verricht worden, dienen als steun voor Jezus en de ziel.....	20
17-8- 9 augustus 1924 - Leven en handelen in de Goddelijke Wil is de enige manier om tegen de Goddelijke Gerechtigheid in te gaan. De zee, de vissen, de aarde en de planten zijn beelden van het Leven in de Goddelijke Wil.	21
17-9- 14 augustus 1924 - Vervuld van de Goddelijke Wil, versmelten de daden van de mensen met de Daden van God en vervullen ze dezelfde functies.	25
17-10- 2 september 1924 - Gebrek aan vertrouwen in God brengt veel schade toe aan de ziel.....	26

17-11- 6 september 1924 - De droevige toestand van de Kerk en de noodzaak om haar te zuiveren.....	29
17-12- 11 september 1924 - Het immense Geluk in de Hemel van hen die op aarde in de Goddelijke Wil geleefd hebben.....	30
17-13- 17 september 1924 - Wanneer de ziel handelt in de Goddelijke Wil, wordt zij als een Zon waarin God handelt als in zijn eigen Centrum. Jezus zegent de Geschriften van Luisa.	34
17-14- 18 september 1924 - Om te begrijpen wat het Leven in de Goddelijke Wil is, moet je bereid zijn tot het grootste offer: je eigen wil niet laten leven, zelfs niet in heilige zaken.	35
17-15- 22 september 1924 - De Geschriften over de Goddelijke Wil veroorzaken woede bij de demon. Wie in de Goddelijke Wil leeft, verliest zijn rechten op zijn menselijke wil.....	38
17-16- 2 oktober 1924 - Vruchten van de Aanbidding in de Goddelijke Wil met de Kracht van de Vader, de Wijsheid van de Zoon en de Liefde van de Heilige Geest.....	40
17-17- 6 oktober 1924 - De Hartslagen van de Goddelijke Wil gaan voor op die van de ziel en die van andere schepselen.	43
17-18- 11 oktober 1924 – Wanneer God een mens scheidt, is zijn Liefde overmatig groot. Onze zintuigen zijn middelen om met God te communiceren.	47
17-19- 17 oktober 1924 - Gods Liefde voor de mensen - Hij stelt zich volledig tot hun dienst.....	49
17-20- 23 oktober 1924 - Wanneer de Goddelijke Wil in de mens heerst, wekt dit een zachte betovering voor God op. In de Hemel is het eerder God die de betovering van de zaligen teweegbrengt. ..	51
17-21a- 30 oktober 1924 - Wat engelen zijn - De min of meer grote Kennis van de Goddelijke Wil onderscheidt de verschillende engelenkoren.....	53
17-21b- 30 oktober 1924 (vervolg) - Het Lijden van Jezus uit Liefde was pijnlijker dan zijn fysieke Dood aan het Kruis. Waarom Jezus wederkerigheid in Liefde wil.	56

17-22- 23 november 1924 - Net zoals God ons natuurlijke lucht geeft voor de vitaliteit van ons lichaam, zo geeft Hij ons ook Zijn Goddelijke Wil als Lucht voor de vitaliteit van onze ziel.....	58
17-23- 27 november 1924 - De Onveranderlijkheid van God en de veranderlijkheid van mensen. De oorzaak van de veranderlijkheid van de mensen is de menselijke wil.....	60
17-24- 1 december 1924 - Verworpen door de mensen, voelt de Goddelijke Wil de dood van het Goede dat Hij in hen wil verwezenlijken.....	62
17-25- 8 december 1924 - De Onbevleete Ontvangenis van de Heilige Maagd en de testen waaraan zij onderworpen werd.	64
17-26- 24 december 1924 - Het Lijden van Jezus in de Schoot van zijn Moeder. De hele natuur verheugde zich bij zijn Geboorte. Door zich één keer te geven, gaf Hij zich voor altijd.....	66
17-27- 4 januari 1925 - De belangrijkste daad van ons leven - De gehele Hemel gaat de ziel, die zich versmelt in de Goddelijke Wil tegemoet. Het Goddelijk Martelaarschap van de ziel.	71
17-28- 22 januari 1925 - De Mensheid van Jezus is de Zon van de ziel.	73
17-29- 27 januari 1925 - Wat er gebeurt wanneer een ziel versmelt met de Goddelijke Wil. De dingen die God geschapen heeft, blijven bij Hem. Hij is hun bewaarder en voorziet in alles. Zo handelt Hij ook met de daden die de mens in de Goddelijke Wil verricht.	76
17-30- 8 februari 1925 - Elke ziel is een verblijfplaats voor de Goddelijke Wil.	78
17-31- 15 februari 1925 - In de Hemel versterkt, verfraait, verblijdt en vergoddelijkt de Goddelijke Wil alles. Hij doet nog meer voor de zielen die nog op aarde zijn.	81
17-32- 22 februari 1925 - God heeft tussen Hem en de mens verschillende communicatiekanalen geopend om de toegang tot de Goddelijke Wil en daarmee tot het hemelse Vaderland voor de mens te vergemakkelijken.	83

17-33- 1 maart 1925- Elke nieuwe daad die de ziel in de Goddelijke Wil verricht, is een nieuwe lichtstraal die het licht in haar intenser, sterker en helderder maakt. Wat waar Licht is.....	87
17-34- 8 maart 1925 - Alles wat Jezus verwezenlijkt heeft, zowel voor de Glorie van de Vader als voor het welzijn van de mensen, bevindt zich in de Goddelijke Wil, waar alles voortdurend in werking is.	90
17-35- 15 maart 1925 - Hoe de Goddelijke Wil zijn Leven in de mens vormt.	93
17-36- 9 april 1925 - Jezus verbindt Luisa met de draad van Zijn Wil. Haar daden, verricht in de Goddelijke Wil, vormen om haar heen een wolk van Licht die rustgevend is voor Jezus en heilzaam voor Luisa.....	95
17-37- 15 april 1925 - De Zending van de Goddelijke Wil is eeuwig. Het is de Zending van onze Hemelse Vader.....	98
17-38- 23 april 1925 - Elke daad die de mens in de Goddelijke Wil verricht, is een kus die hij geeft aan Degene die hem geschapen heeft en die hij van Hem en van alle zaligen ontvangt. Wanneer de Goddelijke Wil in de wil van de mens gevestigd is, heeft hij de Ogen, het Gehoor, de Mond, de Handen en de Voeten van Jezus.	102
17-39- 26 april 1925 - Luisa's verdriet over de publicatie van sommige van haar Geschriften - Het Goede dat deze Geschriften zullen brengen - De ziel die zich laat leiden door de Goddelijke Wil wordt er onlosmakelijk mee verbonden.	105
17-40- 1 mei 1925 - De drie specifieke Zendingen: deze van de Mensheid van Jezus als Verlosser, deze van de Maagd Maria als Moeder van de Zoon van God en Mede-Verlosseres, en deze van Luisa, belast met het bekendmaken van de Goddelijke Wil.	107
17-41- 4 mei 1925 - De Zending van de Goddelijke Wil zal de heilige Drie-Eenheid op aarde weerspiegelen en de mens terugbrengen naar zijn oorspronkelijke staat.	111

17-42- 10 mei 1925 - Verschillende manieren waarop Luisa zich kan verenigen met de Goddelijke Wil.....	115
17-43- 17 mei 1925 - Een andere manier voor Luisa om zich te versmelten in de Goddelijke Wil.....	121
17-44- 21 mei 1925 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, bevindt zich in dezelfde situatie als de gelukzaligen in de Hemel.	127
17-45- 30 mei 1925 - Kennis opent de deuren naar dat goede dat je kent om het te bezitten. De vrije wil bij de Gelukzaligen in de Hemel en de Goddelijke Wil bij de mensen op aarde.....	131
17-46- 3 juni 1925 - De Werken van Verlossing en Heiligmaking zullen hun volledige effect hebben wanneer de mens in de Goddelijke Wil leeft.....	134
17-47- 11 juni 1925 - Het niet vervullen van Gods Wil is het grootste kwaad. De Goddelijke Wil brengt de Eigenschappen van God in evenwicht en bevordert het evenwicht in de mens.	138
17-48- 18 juni 1925 - Zoals alle dingen de kiem van vernieuwing in zich dragen, zo moet de Wil van God de menselijke wil vernieuwen om deze in Goddelijke wil te veranderen.....	141
17-49- 20 juni 1925 - De ziel die de Goddelijke Wil in zichzelf laat leven, zet goddelijke vreugden en zaligheden in gang, waarin de Zaligen verrukt blijven.....	144
17-50- 25 juni 1925 - Jezus bedekt Luisa met zijn lieve Persoon. Door lijden en kruisen gaan de deuren open voor grote geschenken. Jezus openbaart zijn grote Werken eerst aan één enkele ziel, voordat zij aan iedereen verspreid worden.	146
17-51- 29 juni 1925 - Het grote Wonder dat God in Luisa verricht, zal pas na haar dood bekend worden. In de Goddelijke Wil is er geen tijd om te slapen, want er is veel te doen en te halen, en je moet je tijd optimaal benutten om gelukkig te zijn.....	150
17-52- 9 juli 1925 - Het Lijden met Jezus houdt de deuren tussen de ziel en Jezus altijd open, waarbij de één voortdurend de ander aanspreekt.	154

17-53- 20 juli 1925 – Wanneer de Genade door de ziel afgewezen wordt, verkeert zij in een toestand van onbeweeglijkheid. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is de favoriet van de Genade.	156
17-54- 2 augustus 1925 - Het 'ik bemin U' is alles. Luisa werkt samen met de hemelse Moeder.....	158
17-55- 4 augustus 1925 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, staat voortdurend in verbinding met alle Werken van de Schepper.	161
Inhoudsopgave – Deel 17	164

**Ik herinner me dat ik op een dag,
terwijl ik me verenigde in de Goddelijke Wil,
naar de hemel keek op een moment dat het hevig regende.
En ik voelde een grote vreugde toen ik de regen zag vallen.**

**Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en Hij zei mij
met onuitsprekelijke liefde en tederheid:**

**"Mijn dochter,
in deze waterdruppels die je uit de hemel ziet vallen
zit mijn Wil.**

Hij daalt snel neer met het water om

- de dorst van de mensen te lessen,**
- door te dringen in hun ingewanden, in hun aderen,**
- hen te verfrissen,**
- hen mijn kussen en mijn liefde te brengen, en**
- hun leven te vormen.**

Hij komt

- om de aarde te irrigeren en te bevruchten,**
  - om haar vruchtbaar te maken,**
- zodat het voedsel voor de mens kan voortbrengen.**

**Het komt om zoveel andere behoeften van de mensen te vervullen.
Mijn Wil wil in alle geschapen dingen leven
om elk ding een hemels en aards leven te geven."**

Luisa Piccarreta, 10 mei 1925